

**Vatanımızı
emperyalizme ve
Amerikacı, Avrupacı
işbirlikçilere
BIRAKMAYACAĞIZ!**

**Anti-emperyalist
Anti-oligarşik devrimle
BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK
TÜRKİYE'yi yaratacağız**

**Ekmek ve
Adalet**

www.ekmekveadalet.net

info@ekmekveadalet.net

**Ekmek ve
Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 138 / Tarih: 26 Aralık 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

**117 şehit verdik
Direnişimiz devam
ediyor!**

**19-22 Aralık 2000
Avrupa'nın Katliamıdır!**

**Emperyalist tekellerin pazar hakimiyeti için
katlettiler... 34 yıllık geleneğimizle bağımsızlık,
demokrasi, sosyalizm için direndik!**

Bağımsızlık için yürüyoruz

17 Ocak'ta Ankara'dayız! Gençlik Federasyonu

İşbirlikçiler mi var bu ülkede yalnız?

Televizyonlarda onlar konuşuyor, gazete köşeleri onların işgali altında. Bakanlık koltukları, meclis koltukları, onların işgali altında.

Ama bu ülkenin meydanları var. Meydanlarda, sesleri burjuva medyada sansür edilen vatanseverler var.

Bu ülkenin üniversiteleri var. YÖK'le kuşatılmış, kışla düzeniyle gençliğin susturulmak istendiği üniversitelerde AB'çilik propagandalarına kanmayan, Amerikan rüyalarına dalmayan devrimci gençlik var.

**DEVİRCİ, VATANSEVER GENÇLİK,
İŞBİRLİKÇİLİĞE SON DEMEK,
BAĞIMSIZ TÜRKİYE ŞİARINI
YÜKSELTMEK İÇİN
17 Ocak'ta Ankara'da
olacak!**

Devrimciler, vatanseverler, bu pervasız işbirlikçiliğe, bu pervasız ihanete karşı sesini yükseltecek.

Anti-emperyalist mücadele geleneğimizle, ihanetin, işbirlikçiliğin karşısına dikileceğiz.

Ülkemizin yeni-sömürgeleştirilmesinden sonra, anti-emperyalist mücadele bayrağını hep biz taşıdık.

Ne Amerika Ne Avrupa

Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son!

Gençlik Federasyonu

Menderesler, Bayarlar ülkemizi "Küçük Amerika" yapmaya uğraşır, topraklarımızı emperyalistlere peşkeş çekip Amerikan askerlerine genelevleri hazırlarken, biz "6. Filo Defol" diyerek meydanlara çıkarız.

Demireller, Ecevitler, Özallar, Çillerler, ülkemizin yönetimini IMF'ye, NATO'ya teslim ederken, açlığın, zulmün, bağımlılığın karşısında yine biz vardık.

Bugün AKP işbirlikçiliği, bir yandan ülkemizi Irak'ta ABD'nin işgal ortağı yapıp, diğer yandan herşeyimizle AB'ye teslim ederken, vatana ihanetin karşısında yine biz varız.

Her zaman, her koşulda, nefes aldıkça, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin karşısında olacağız.

Vatanseverler, devrimciler; Anadolu toprakları, Amerikancıların, Avrupalıların işbirlikçilik nidalarıyla değil, anti-emperyalistlerin "Bağımsız Türkiye" haykırışlarıyla dolmalı.

Emperyalizmin aşağıladığı ulusal onurumuzu savunmak için, emperyalizmin reva gördüğü açlığa, yoksulluğa dur demek için, emperyalizmin eğitimden sağlığa, herşeyimizi belirlemesine dur demek için, tüm vatansever gençliği bağımsızlık bayrağı altında toplamaya çağırıyoruz.

Gün Anadolu topraklarında emperyalizme karşı mücadele bayrağını dalgalandırma günüdür.

kahramanlar Ölmez

25 Aralık- 31 Aralık Şehitlerimiz

Ferit ELİUYGUN
Hamdi AYGÜL
27 Aralık 1990

Silahlı Devrimci Birliklerin İstanbul Göztepe'de Devlet Malzeme Ofisi'ndeki araçlara yönelik bombalama eylemi esnasında şehit düştüler.

Ferit ELİUYGUN, Ordu Fatma'da doğdu. 1980 öncesi Liseli DEV-GENÇ saflarında yer aldı. 12 Eylül sonrasında tutsak düştü. Tahliye olduktan sonra DEV-GENÇ'in yeniden yaratılması sürecine katıldı. Zor koşullarda yeryüzü mücadelesinde yer aldı. Daha sonra SDB Ekip sorumluluğuna getirildi. Hamdi AYGÜL, Amasya Gümüşhacıköy doğumluydu. Devrimci olduğu andan itibaren en büyük arzusu SDB üyesi olmaktı. SDB safalarında savaşıırken şehit düştü.

Celalettin Ali GÜLER
28 Aralık 2002

Tokat kırsal alanında oligarşinin askeri güçleriyle çatışmada şehit düştü.

Onun devrimci yaşamı 25 yıllık kesintisiz devrimcilik sürecidir. "77'den bu yana hiç bir anı mücadelesiz ve örgütsüz geçmedi. 1960 İstanbul doğumlu Ali Güler, 12 Eylül öncesi anti-faşist mücadelede militan, 12 Eylül yıllarında tutsak bir direnişçi, 1990'larda atılımın örgütleyicisi, 1990'ların ikinci yarısında dağlarda elde silah savaşıydı.

Atılım yıllarında Ege Bölgesi Siyasi Sorumlusu olarak mücadelesini sürdürürken tutsak düştü. Buca Hapishanesi'nden dört Cepheli olarak firar ettiler. Özgürlük eyleminin ardından yıllardır kaybetmediği özgüve ve kararlılığıyla dağlara koştu.

Zeki Öztürk
26 Aralık 1979

Malatya'da anti-faşist bir eylem hazırlığı sırasında elindeki bombanın patlaması sonucu şehit düştü.

1956, Tunceli Mazgirt doğumluydu. Devrimci hareketin kadrolarından biri olarak Elazığ, Gaziantep ve Malatya'da görev yaptı. Malatya dağlarında kır gerilla ekiplerinde yer aldı.

Yoldaşları Başuçarındaydı!

Ölüm orucundayken tahliye edilip ölüm orucunu dışarıda sürdürerek 16 Aralık 2002'de şehit düşen Feride Harman, 18 Aralık'ta mezarı başında anıldı. TAYAD'lılar, Feride Harman'ın evinden, "Kahramanlar ölmez halk yenilmez" pankartı ve sloganlarla mezarlığa yürüdü. Jandarmanın yoğun ablukayı dahi yeterli görmeyerek çevre köylerden korucuları da yığdıkları görüldü.

Anma kuşatma altında devam etti. Dağların eteğindeki mezarının başında yapılan saygı duruşu ve Feride'yi anlatan konuşmaların ardından şiirler okundu ve marşlar söylendi. Anma sonunda ateşler yakılarak haley çekildi.

19 Aralık katliamında bedenini devrime meşale yapan Fidan Kaşen, Dersim Temel Haklar üyeleri tarafından mezarı başında anıldı. Aynı pankartın açıldığı anmada, konuşmaların ardından "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

6 Aralık 1994'te Hozat'ın Çaytaşı Köyü'nde şehit düşen Cephe gerillalan Gülseren Beyaz ve Hüsnüye Aydın, ölüm yıldönümünde Dersim Temel Haklar üyeleri tarafından mezarları başında düzenlenen bir törenle anıldılar.

Ekmek ve Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Pembe Özlem OLGUN
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici
Adresi: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Ağahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yurttaşlar Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
İSNO: 1304 687X
Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncılık: Florastr. 77 50733 Köln
Tel: 0049 221 453 87 60 0049 221 221 87 61
Faks: 0049 221 453 87 62
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: İnönü Cad. Örnekler Apt. No:5 Kat:5
Tel-faks: 0 322 363 32 09
Ankara: GSK Bulvarı Onur İhtiya Kat: 6 Daire: 151 Katay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatlı Apt. Kat: 4 D: 6
Tel-faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Sakarya mah. Uluol cad. Aydin İhtiya-2 No: 24 Kat: 2
Daire: 2
Osmangazi/Bursa
Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İ. Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA
Tel-faks: 0 466 351 42 08
İzmir: Milli-i Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköyü İ. Merkezi
Konak/izmir Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hüseyin Caddesi Galko Kervan Saray İhtiya Kat: 7
No: 79 Tel-faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabakhanne Mah. Bakırçılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İhtiya
Kat:1 No:43 Tel: 0 422 322 24 77
Mersin: Balıçe Mah. 4804 Sk. Tülinç Apt. Kat: 1/6
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhanne Cad. Albayrak İhtiya NO:24
Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80
Trabzon: Düzenli Ulusoy İ. Merkezi Çömlekçi Yokuşu
No: 42 Trabzon
Tel-faks: 0 462 321 14 80

- 3... *Saldırı Marksist-Leninist çizginin uzlaşmazlığıdır*
- 5... *Bu öfke hiç dinmeyecek*
- 13... *Tecrit... Yaşayanlar anlatıyor*
- 16... *Pazar hakimiyeti için katledildik*
- 18... *19 Aralık şehitlerinin aileleri konuşuyor*
- 21... *5 Türk Özel Timci Musul'da öldürüldü*
- 24... *AKP'nin varlık şartı AB'dir*
- 26... *Bağımsız Türkiye mümkündür*
- 30... *Gençlik bağımsızlık şiarını yükseltiyor*
- 33... *Tecrit emperyalizmin politikasıdır*
- 36... *17 Aralık ÖDP'ye de kutlu olsun!*
- 38... *"HEM SALDIRIYA UĞRUYORUZ HEM SORUŞTURULUYORUZ"*
- 40... *Dün, "diskette adın var"dı!*
- 41... *DİSK'ten asgari ücret sefaletine protesto*
- 43... *Stratejik saldırı, büyük düşünmeyi, kararlı savaşı gerektirir*
- 45... *AKREDİTE AYDIN*
- 48... *Samsun Temel Haklar'a "El Kondu"*
- 49... *'Tek yol, devrim yolu'*

Saldırı Marksist-Leninist Çizginin Uzlaşmazlığıdır

Emperyalizmin, faşizmin uygulamaya koyduğu her saldırı planı, nihai anlamda halkın teslim alınmasını amaçlar. Ancak her saldırı planının döneme, koşullara göre öncelikleri vardır. IMF'ye tam teslim olmuş, AB'nin tam uydusu olmaya ve ABD'nin Ortadoğu-Kafkaslar planlarında taşeronluğa hazırlanan Türkiye oligarşisinin, yıllardır sürdürdüğü saldırı politikasını bir üst boyuta çıkararak, halkı sindirmeye çalışacağı açıktı. Saldırının önceliği, örgütlü, diri, ülkeye direniş rüzgarlarının yayıldığı hapishaneler olacaktı. 1990'ların sonundaki F tipi saldırısı işte bu çerçevede gündeme getirildi. Saldırının önceliği hapishaneler, hapishanelerdeki öncelik ise Cepheliler'di. Kuşkusuz saldırının dışarıda yürütülen bölümünde de öncelik aynıydı. Saldırının öncelikle hedefinin böyle şekillenmesi ise, Cephe'nin yaptığı bazı eylemlerin intikamı olarak veya hapishanelerdeki direniş çizgisi nedeniyle değildir; bunlar sonuçtur. Temelde yatan neden, dünyada ve ülkemizde solun önemli bir bölümünün uzlaşma, diyalog, reformizm, silahlara veda çizgisine çekilmiş olmasına, emperyalizmin dünya düzeninin şu veya bu biçimde kabul ettirilmiş olmasına karşın, Cephe'nin Marksist-Leninist çizgisini siyasal ve pratik olarak sürdürmekte oluşudur.

Saldırı, Marksist-Leninist çizginin uzlaşmaz karakterinedir. Bu çizgi uzlaşmazdır, devrim ve iktidar hedefinden vazgeçirilememiştir. Çünkü ancak devrim ve iktidar iddiasından vazgeçenler uzlaşmaya açık hale gelirler. Tasfiye edilmek istenen bu uzlaşmazlık çizgisidir.

Böyle bir çizginin varlığı, halkın örgütsüzleştirilmesi, teslim alınması planlarından nihai anlamda sonuç alamamak demektir. Direnişin olmadığı yerde, uzlaşmacılık ve teslimiyet kolay yeşerir. Marksist-Leninist çizginin varlığı ve gücü, statükoculuğun, reformizmin önündeki sınırdır. Devrimci hareketin direniş ve savaşı, tüm diğer sol kesimler üzerinde nesnel bir zorlayıcıdır. Onları çok isteseler de, niyetli ve gönüllü olsalar da iyice düzene gömülmelerinin önüne geçer. Sol söylemi ve kısmen sol bir çizgiyi isteseler de terk edemezler. Devrimci hareketin mücadelesi yükseldikçe, onların düzene kaçışı hızlanır ama aynı zamanda da varolan tabanlarını kaybetmemek için "solculaşma" ihtiyacı duyarlar: "Sosyal demokrat işbirlikçiler, kitlelerin devrime yönelmesini engellemek için daha sola çark ederler." (Lenin) 1970'lerin ikinci yarısındaki "Ecevit solculuğu" bunun ürünüdür mesela. Mücadele geliştikçe, ülkemizdeki reformizm de daha solculaşmış "keskinleşebilir", bunlar sürpriz olmaz. Bunlar devrim ve iktidar iddiasıyla mücadele eden bir hareketin çeşitli biçimlerdeki yansımalarıdır.

İşte bu nedenledir ki; nesnel varlığıyla bile reformizmi zorlayan, teşhir eden uzlaşmaz devrimci çizginin ezilmesi, yok edilmesi reformizmi sevindirir. İki bin devrimci tutsağı saldırının, 28 devrimcinin katledilmesi-nin ardından daha cesetlerimiz yerdeyken "devrimci demokrasi bitti" diye yazan SİP (TKP) bu sevinci o zaman açıkça dile getirmişti. Artık meydan kendilerine kalacaktı. "Bu siyaset bitmiştir, bu dönem kapanmıştır, yeni devrimci kuşakların gelişimine artık onlar damgasını vuramayacak" diyen TİKB de aynı ruh halindedir. Yıllardır "kitle sınıf, komünist" deyip durmuş, ama ne sınıf içinde bir varlık olabilmiş, ne kitleselleşebilmişlerdir. Kendilerinin de itiraf ettiği gibi, bu ülkedeki sınıf mücadelesine "marjinallikle", "maceracılıkla" eleştirdikleri Marksist-Leninist-

ler damgasını vurmuştur. Marksist-Leninistler'in yok edilmesiyle o damganın kendilerine geçeceğini sanıyor anlaşılan. Yanılgı bir; Marksist-Leninistler'in yok edildiği, dönemlerinin bittiği, oligarşinin propagandaları altındaki bir yanılsamadan başka bir şey değil. Yanılgı iki; devrimci hareketi yok edebilirlerse, meydanın size mi bırakılacağını sanıyorsunuz? Cevabı çok basit; o zaman sıra size gelecektir!

Oligarşinin F tipleri saldırısında bunu görme-yenler, siyasi arenedaki körlerdir. Oligarşinin Avrupa Birliği ve Amerikan emperyalizminin isteklerini yerine getirebilmesi, sömürüyü yoğunlaştırabilmesi, **"sonuç alıcı"** bir saldırıyı gerekli kılıyordu. Saldırı bu anlamda stratejiktir. Ve bu nedenle bu kadar çaplı olmuş, öncelikle bu çizgiyi hedeflemiştir. 19-22 Aralık'ta şehit düşen 28 devrimcinin 24'ünün DHKP-C'li olması rastlantı değildir elbette. Operasyonun tüm planlarında öncelikli hedef DHKP-C koşullarıdır. Ve kuşkusuz, o koşullarda söylediğini yapan bir geleneğin kararlı, cüretli direnişleriyle karşılaşmıştır. 19-22 Aralık'ta ortaya koyulan direniş ve direnişte o günden bu yana gösterilen kararlılık, hala oligarşinin **"sonuç"** almasının önündeki büyük barikat olmaya devam etmektedir. Saldırının öncelikli hedefi olanlar, saldırı altında da uzlaşmaz çizgilerinden, Marksizm-Leninizm'den, devrim ve iktidar iddiasından bir milim gerilememişlerdir. Bir taraf AB'nin eteğine sığınarak kendisini **"saldırı"** hedefi olmaktan kurtarmış(!), saldırının hedefindeki bir diğer kesim ise, en büyük şiddeti üzerine çekmemek, daha fazla bedel ödememek için **"uluslararası standartları"** kabul etmiştir. Biz kabul etmiyoruz.

Saldırının öncelikli hedefi olanlar, saldırı altında da uzlaşmaz çizgilerinden, Marksizm-Leninizm'den, devrim ve iktidar iddiasından bir milim gerilememişlerdir. Bir taraf AB'nin eteğine sığınarak kendisini "saldırı" hedefi olmaktan kurtarmış(!), saldırının hedefindeki bir diğer kesim ise, en büyük şiddeti üzerine çekmemek, daha fazla bedel ödememek için "uluslararası standartları" kabul etmiştir. Biz kabul etmiyoruz.

Uzlaşarak, geri çekilerek, statükoya sarılarak "gücümü-zü koruma" hesabı yapmadık. Çünkü bu hesaplar, tarih boyunca hep boşa çıkmıştır. Büyük bedeller ödeme pahasına da olsa, Marksist-Leninist çizgide ısrar ederek, bunun ifadesi olan bir direniş hayata geçirerek ayakta kalmayı ve güçlenmeyi esas aldık. Bunu da başar-

dık. 19 Aralık bir gözdağıydı, tüm halka **"devrimci olmayın, olursanız böyle yaparız"** uyarısıydı... Gözdağının karşısına devrimin, dava adamlığının kararlılığıyla çıktık. Devrimcilik, devrimcilerin **"öncülük"** misyonu işte böyle durumlarda gösterir kendini. Böylesi durumlarda misyonunu yerine getiremeyenler, Marksist-Leninist olmanın gerektirdiği politik kararlılıktan da, savaş gerçeğinin gerektirdiği cüretten de uzaktırlar.

Reformist sol, daha oligarşinin copu kaldırdığı ilk anda, saldırı altındakilere binalarının kapılarını kapatarak, kendi taraftarlarına **"sokak eylemlerini"** yasaklayarak, direnenleri binalarından zorla çıkararak siyasi arenadan çekildi. Saldırının sürdüğü koşullarda da **"gündemimiz değil"**, **"cepte keklik mi sandınız"**, **"farkımızı koyduk iyi oldu"**, **"aynı mahalleden değiliz"**, **"devrimci demokrasi öldü"** bahaneleri ve teraneleriyle bu savaşın dışında kalmaya devam ettiler. Solun bir diğer kesimi ise, esas olarak bu büyük ve kararlı saldırıya, aynı büyüklük ve kararlılıkta bir direnişle cevap verecek siyasi iradeye sahip olmamasına karşın, direniş onları sürükledi. Belli kesitlerde direnişin içinde oldular. Direnişin daha uzun sürebileceği, bedellerin artacağı görüldüğünde, **"uluslararası standartlar"** manevrasıyla bir çıkış bulmaya çalıştılar. Saldırının ardındaki güç olan AB'yle uzlaşma girişimi, sonuçsuz kalınca, daha önce imza attıkları açıklamalarda **"bu koşullar biz siyasi tutuklu ve hükümlülerin direnişini bitirmek yerine, yeni ölüm orucu ekiplerinin katılımıyla devam etmesini kaçınılmaz kılmıştır"** demelerine rağmen, **"bu koşullar"** da bir değişiklik olmamasına rağmen, direnişten çekilmişlerdir. Bu çekilişin bir açıklaması yoktur.

F tipleri saldırısını doğru kavramak gerekir. Saldırı doğru kavrandığında, direnişin büyük anlamı da kavranır. 5. yılında direnişin sürüyor olması, emperyalizme, faşizme karşı olan herkes için büyük bir güçtür. Devrim ve iktidar iddiasının yaşaması, halkın kurtuluş umudunun yaşatılmasıdır. Bu umudu yaşatmak büyük bedeller istiyorsa, bu bedeli ödemekten kaçınanlar, halkın umudu olamazlar. Emperyalizmin saldırıları karşısında kitlelere direnme gücü ve güveni veremezler. Halkımızın kurtuluş tarihi, **"cepte keklik mi sandınız"**, **"farkımızı koyduk iyi oldu"**, **"aynı mahalleden değiliz"**, **"uluslararası standartları istiyoruz"** anlayışlarıyla değil, emperyalizme ve faşizme karşı uzlaşmaz bir çizgiyle, Marksist-Leninist iradenin yarattığı direniş destanlarıyla yazılıyor.

Bayrampaşa önü

Değil 4 yıl, 40 yıl da geçse bu katliam unutulmayacak, bu öfke hiç dinmeyecek. Katliamın dördüncü yılında Türkiye'nin dört bir yanında, yurtdışında yapılan eylemler, haykırılan sloganlar bunun ispatıdır. Büyük bedeller ödeyen özgür tutsakların katliamcı orduya karşı kahramanca direnişi ve direnişin F tiplerinde kesintisiz bir şekilde sürdürülmesi, öfkeyi büyüten, unutulmaz kılan başlıca etkindir. Büyük direniş, çok daha güçlü bir bilinç yaratmış, 19-22 Aralık günlerinin hiçbir zaman silinmeyecek şekilde beyinlere kazımıştır.

19-22 Aralık Katliamına Tüm Türkiye'de Öfke Bu Öfke Hiç Bitmeyecek!

İstanbul:

Katliamı Yaşayanlar Bayrampaşa Önünde Anlattı

TAYAD'lı Aileler 19 Aralık günü katliamın en boyutlu yaşandığı, 6 bayan tutsağın diri diri yakıldığı Bayrampaşa Hapishanesi önündeydiler. "19-22 Aralık Katliamcıları Yargılansın Tecrite Son" pankartının hemen ardında, beyaz başörtüleri ve kızıl karanfilli şapkalılarıyla TAYAD'lı Aileler vardı. Yüzlerce insan, üzerinde "diri diri yaktılar" yazılı fotoğraflarla Türkiye gerçeğini anlatıyorlardı. Hepsi öfke doluydu, o gün kahkahalarla yakınlarını katledenlerden hesap sormak ve katliamı unutturmamak için oradaydılar.

İlk olarak, katliamı Bayrampaşa'da yaşayanlardan **Hakkı Akça** bir konuşma yaptı. Katliamın önceden planlanıp, basınla katkısıyla bunun zemininin hazırlandığını hatırlatan Akça, "amaç; devrimci tutsaklar başta olmak üzere tüm halkın örgütlenmesini engellemek ve varolan örgütlenmelerini dağıtmaktı" dedi. Akça, Fırat Tavuk ve Aşur Korkmaz'ın yoldaşlarını kurtarmak için kendilerini nasıl feda ettiklerini anlattı.

Tam 4 sene önce bu hapishanede gözleri önünde yoldaşları kurşunlanmış, katledilmiş, diri diri yakılmıştı, saldırıda yara almıştı Hakkı Akça. Onlar için daha bir anlamlıydı orada bulunmak.

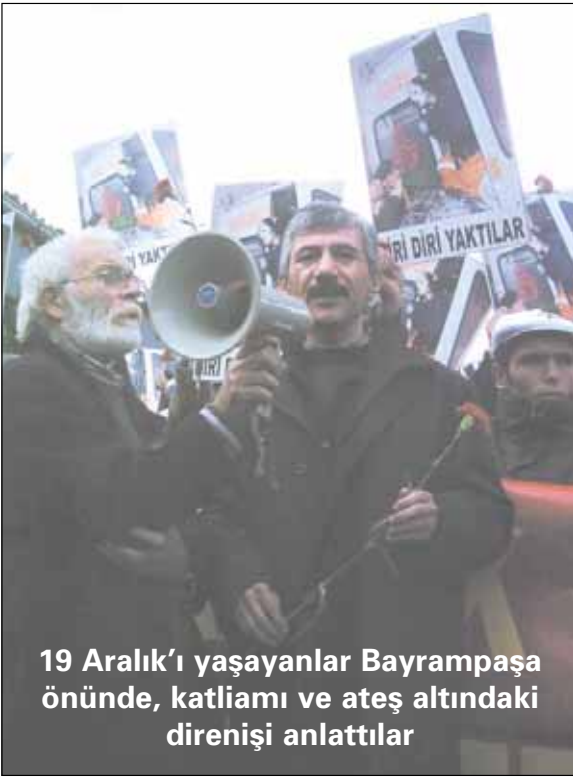
570 kişinin katıldığı eylem bir miting havasına bürünürken, Akça'nın ardından, katliamı Ümraniye'de yaşayan **Gamze Ünal** söz aldı. Ordunun 1 senedir maketler üzerinde katliam planı yaptıklarına dikkat çeken Ünal, "18 Aralık'ta

Ecevit 'yarın çok güzel bir gün olacak' dedi. 19 Aralık bizim için direnişle yaratılan zafer günüydü" dedi. Katliamı engellemek için bedenini ateşe veren Ahmet İbili'den ve hapishaneden çıkış sırasında gözleri önünde katledilen yoldaşlarından bahseden Gamze Ünal, "o gün uygulanan sansür 4 yıl boyunca ve bugün de artarak sürüyor" şeklinde konuştu.

Katliamı yaşayanlardan biri de Kamile Kayır idi. O gün Çanakkale Hapishanesi'nde olan Kayır, bir gün önce ölüm orucu direnişçilerinin başbakanlıktan hapishane idaresine kadar; "müdahale olduğu takdirde kendilerini yakacaklarını" dilekçeleri verdiğini hatırlattı ve şöyle sürdürdü:

"Yüzlerce asker, özel tim katletmeye gelmişti. Dilekçe verenlerden biri Fidandı. Operasyon başladıktan 2 saat sonra operasyonun durdurulması için kendini feda etti. Fidan bedenini ateşe vermeden önce askerlere dönerek bir konuşma yaptı; 'Siz bu vatani sevemezsiniz. Sevseydiniz Amerikan postalları altında çiğnetmezsiniz. Siz bu halkı sevemezsiniz. Sevseydiniz ak saçlı analarımızı coplatmazdınız. Düşmansınız, düşman!'. Özel timler bu görüntüleri ve konuşmaları kaydettiler. Sonradan pespaye bir şekilde 'ellerini kollarını bağlayıp yaktılar' diye yalan söylediler. Saldırı, katliam üç gün boyunca devam etti. Son günü tam da dışarı çıkmak üzereyken İlker Babacan katledildi. Bombayla parçalanan İlker'in beyni yanındaki arkadaşlarının avuçlarına aktı. Hepimiz katledilebilirdik."

Bursa Özel Tip Hapishanesi'nde bulunan **Sadık Çelik**, katliamın ardından yoğun işkencelerden geçirilerek F tipi hücrelerine götürüldüklerini

19 Aralık'ı yaşayanlar Bayrampaşa önünde, katliamı ve ateş altındaki direnişi anlattılar

belirtti. Çankırı E Tipi'nde katliamı yaşayan **Eyüp Baş** ise, Hasan Güngörmez ile İrfan Ortakçı'nın bedenlerini tutuşturdıkları anı, katliamcıların "Ölüm orucundakileri kurtacağız" diyerek nasıl

önce onların bulunduğu koğuşa gaz bombaları attıklarını anlattı. Baş son olarak, "19 Aralık'ı gerçekleştirenlerin en büyük hatası bizi sağ bırakmaktı. Çünkü bugün buradayız ve katliamı anlatmaya devam edeceğiz" dedi.

Eski tutsaklar katliamı anlatırken, kitlenin içinde, o günü dışarıda yaşayan ailelerin öfkeli ağıtları, haykırışları yükseldi. "**Ben o gün Ümraniye Cezaevi'nin önündeydim**" diye haykıran bir TAYAD'lı, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Evladlarımıza orada diri diri saldırmışlardı, sesler geliyordu içeriden, kendimizi arabaların önüne atıyorduk. Feryatlarımız göklere tırmanıyordu. İnsanları bekliyorduk, destek bekliyorduk. Hastanelerin önlerine saldırıyorduk. Diri diri çocuklarımızı yaktılar. Elleri kolları bağlıydı. Hepsini yaktılar, diri diri yaktılar evlatlarımızı!"

Evladlarının bedenini tutuşturan ateş yüreklerinde alevleniyordu şimdi. O ateş 4 senedir hiç sönmedi, sansüre rağmen hiç yılmadılar. Coplandılar, yerlerde sürüklendiler, üzerlerine panzerler sürüldü. Katiller cezalandırılana kadar da yüreklerindeki yangın hiç sönmeyecek!

Yapılan konuşmaların ardından Grup Yorum Korosu marşlarını seslendirdi. Öfkeli sloganların atıldığı eylem, hapishanenin önüne karanfil ve Birsen Kars'ın 'Diri diri yaktılar' diye haykırdığı anı anlatan fotoğraflarının bırakılmasıyla son buldu.

İstanbul'un birçok yerinde de katliamı protesto eden gösteri ve açıklamalar yapıldı. Bunlardan bazıları şu şekilde:

Kadıköy'de 10 siyasi grubun "Tecrite ve Yeni

Ceza İnfaz Yasası'na Karşı Kadıköy Buluşması" adıyla düzenlediği mitinge, yaklaşık 2 bin kişi katıldı. Gruplar, "19 Aralık 2000 Katilleri Yargı-lansın, Tecrite Son Verilsin, Yeni İnfaz Yasası İptal Edilsin" yazılı pankartın arkasında Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdü ve burada konuşmalar yapıldı. Bayrampaşa önünde, İHD ve DEHAP'lılar da ayrı ayrı basın açıklamaları yaptılar. İstiklal Caddesi'nde DETAK'lıların eylemine müdahale eden polis 17 kişiyi gözaltına aldı. TKP üyeleri Kadıköy'de yaptığı eylemle katliamı protesto etti. ÖDP'liler ise, 17 Aralık akşamı Tünel'deki İstanbul İl Binası'nın önünde eylem düzenledi.

Adana - Adana HÖC tarafından Elektrik Mühendisleri Odası'nda bir panel düzenlendi. 19 Aralık katliamının anlatıldığı panele; ÇHD'den Özgür Esen, Sendikacı Hasan Biber ve Şakirpaşa Temel Haklar Başkanı Mehmet Bildircin katıldı. 2 saat süren panelde, katliamın siyasi hedeflerine ulaşamadığı vurgusu yapıldı.

Bir başka etkinlik de, 20 Aralık günü İnönü Parkı'nda yapılan eylemdi. "19-22 Aralık Katliamcılarını Yargı-lansın Tecrite Son" pankartının açıldığı, Kızıl bayraklar ve "Diri Diri Yaktılar" yazılı dövizlerin taşındığı eylemde, Erhan Bingöl bir konuşma yaptı. Katillerin yargılanması vurgusu ile biten açıklamanın ardından "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganı atıldı.

22 Aralık günü ise, Adana Gençlik Derneği Çukurova Üniversitesi'nde tabutlar taşıyarak eylem yaptı. Eğitim Fakültesi'nde yapılan eylemde, "19-22 Aralık Katliamcılarını Yargı-lansın Tecrite Son" yazılı pankart asıldı ve Gençlik Derneği adına Ömer Çelik bir konuşma yaptı.

Adıyaman - Adıyaman HÖC tarafından Belediye Havuz Başı'nda yapılan eyleme, İHD, Mezopotamya Sosyalist Parti Girişimi (MESOP) ve DEHAP temsilcileri de katıldı. Açıklamayı okuyan Adıyaman Temel Haklar Başkanı Bekir Çiloğlu, "hükümet değişmiş, ancak katliamcılık değişmemiştir" dedi. Çiloğlu, katliamcılarının yargılanmasını istedi. İHD de 19 Aralık günü bir basın açıklamasıyla katliamı protesto etti.

Amasya - Amasya Gençlik Derneği 19-22 Aralık katliamına karşı kahramanca direnerek şehit düşenleri andı. 21 Aralık günü dernek binasında yapılan anmada, 19 Aralık kahramanlık günleri anlatıldı. Şiirler ve marşları şehitler için söyleyen gençlik, "dalgalandırdıkları bayrağı en yükseklerde taşıyacağız, biz genç yüreklerimiz" dedi.

Ankara - Ulucanlar Hapishanesi önünde toplanan HÖC üyeleri, katliamda şehit düşenleri anarken, sorumlularının yargılanması istediler.

“19-22 Aralık Katliamcılar Yargılsın Tecrite Son” yazılı pankartın açıldığı eylemde, resimli “Diri Diri Yaktılar” dövizleri taşındı. Açıklamayı okuyan Mehmet Yaşar, “Amerika’nın imparatorluk planları için, IMF politikalarının pürüzsüzce uygulanabilmesi için, Avrupa Birliği’nin Türkiye kuşatmasının tamamlanabilmesi için; NATO için; oligarşik iktidarın sefahatının sürmesi için yapıldı F tipleri” diye konuştu. Kızıl bayrakların taşındığı eylem sloganların ardından hapishane önüne karanfil bırakılmasıyla sona erdi.

Buradan Karşıyaka Mezarlığı’na giden HÖC’lüler, 19 Aralık şehitlerinin mezarları başında anma yaptılar. Mezarlık girişinde pankart açarak yürüyen kitle, İrfan Ortakçı ve Ali İhsan Özkan’ın mezarları başında saygı duruşunda bulundular. Direnişe ilişkin konuşmaların ardından marşlar söylendi. HÖC, ölüm orucu şehidi Ümüş Şahingöz ve Ulucanlar şehidi İsmet Kavaklıoğlu’nun mezarlarını da ziyaret etti.

18 Aralık günü Ankara Gençlik Derneği’ndeki anmada ise; Diri Diri Yaktılar filminin gösteriminin ardından derneğin Müzik ve Şiir Toplulukları ortak bir dinleti verdiler.

Akşam saatlerinde ise Ceza İnfaz Yasası’na Karşı Ankara Platformu Yüksel Caddesi’nde bir eylem yaptı. Platform üyeleri daha sonra meşalelerle Abdi İpekçi Parkı’ndaki TAYAD’lı Aileler’i ziyaret ettiler.

Ayrıca; 19 Aralık günü İHD ve ardından Odak, Kaldıraç, ESP, Alinteri, BDSP, Devrimci Mücadele ve Partizan’lılardan oluşan grup Ulucanlar Hapishanesi önünde protesto eylemleri yaptılar. ODTÜ’lü öğrenciler ise 21 Aralık’ta kampüs içinde yürüdü. Öğrenciler “Devrimci İrade teslim alınamaz” pankartı taşıyarak, “F Tipi Üniversite İstemiyoruz” sloganları atıldılar.

Bursa - Bursa HÖC, Fomara Meydanı’nda toplanarak metro çıkışına yürüdü. Bir tabut ile pankartlar, dövizler ve flamalar taşıyan HÖC’lüler, sloganlarla öfkelerini dile getirdiler. “19-22 Aralık Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız Katiller Yargılsın” ve “19 Aralık 2000 Hayata Dönüş Operasyonunda 28 İnsan Katledildi” yazılı iki pankart açan HÖC adına Nevzat Demir bir açıklama yaptı. Demir, “Ölüm Oruçları ilk günkü kararlılığı ve coşkusuyla sürüyor” dedi. Eylemde “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede” sloganları atıldı.

Burdur - Burdur Gençlik Derneği, DPG, DGH ve ÖDP Gençliğinin oluşturduğu Öğrenci İnsiyatifi 18 Aralık günü düzenlediği bir basın açıklaması eylemiyle katliamı unutturmayacaklarını haykırdı.

Burdur Gençlik Dernekli öğrenciler aynı gün, ölüm orucu şehidi Günay Öğrener’in mezarını ziyaret ederek anma düzenlediler.

Dersim - Dersim HÖC’lüler, kızıl bayraklar ve ‘diri diri yaktılar’ fotoğrafları taşıdıkları eylemde, “19-22 Aralık Katliamcılar Yargılsın, Tecrite Son” pankartı açtılar. “Katil Devlet Hesap Verecek” sloganıyla öfkelerini dile getiren HÖC’lüler adına açıklamayı Ali Demir okudu. Açıklamada, katliamın ve F tiplerinin AB ve ABD’nin des-

İzmir

Adana

Eskişehir

Malatya

Kocaeli

Bursa

teğiyle yapıldığı belirtildi.

Dersim HÖC'lülerin bir başka etkinliği de 22 Aralık günü düzenlenen paneldi. 19 Aralık konulu panele konuşmacı olarak; 19 Aralık'ı Uşak Hapishanesi'nde yaşayan Ayten Anlaş, Dersim Temel Haklar Başkanı Murat Kaymaz katıldı. Panelin sonunda "Diri diri Yaktılar" filmi gösterildi.

Ayrıca Emek ve Demokrasi Platformu da Yelaltı Çarşısı üzerinde bir basın açıklaması yaptı.

Diyarbakır - Dicle Gençlik Derneği, dernek binasında düzenlediği anmanın ardından, akşam saatlerinde Sanat Sokağı'nda meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi. "Kahramanlar ölmez halk yenilmez, Yaşasın ölüm orucu direnişimiz" sloganlarıyla caddeye çıkan kitle burada bir basın açıklaması yaptı.

Elazığ - Elazığ HÖC, 19 Aralık günü yaptığı protesto eyleminde, "elimiz katillerin yakasında olacak" dedi. "19 Aralık Katliamcılarını Yargılasın Tecrite Son" ve "Diri Diri Yaktılar" dövizlerinin açıldığı eylemde "Diri diri yakılanların, kurşunlar altında, dört duvar arasında katledilenlerin çığlığı halen kulaklarımızdadır. Elimiz katliamcılarının yakasında olacak" denildi.

Erzincan - Erzincan Gençlik Derneği'nin 19 Aralık günü Ordu Caddesi'nde yaptığı basın açıklamasında TAYAD'lılar da yer aldılar. Federasyon imzalı "19 Aralık katliamını unutmadık, unutturmayacağız" pankartının açıldığı eylemde, katliamı lanetleyen bir konuşma yapıldı ve "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

Gençlik, 18 Aralık günü de kalabalık bir öğrenci kitlesinin katılımı ile dernek binasında an-

ma etkinliği düzenledi. Diri Diri Yaktılar filmi, şiir dinletisi, tecrit konulu

kısa bir oyun ve Gençlik Derneği bünyesindeki Grup Selvi'nin yer aldığı anmada katliamcılara öfke bir kez daha bilendi.

Eskişehir - Eskişehir Gençlik Derneği'nin Adalar Migros önündeki eylemi 19-22 Aralık şehitleri için saygı duruşu ile başladı. Eylemde konuşan Önder Aladağ, "28 tutsağı katledenler hesap vermelidir. Adalet istiyoruz!" dedi. "19-22 Aralık 2000 Hapishaneler Katliamını Unutmadık Unutmayacağız" pankartının açıldığı eylem, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Yaşasın Halkın Adaleti, Bize Ölüm Yok" sloganlarıyla sona erdi.

Mücadele Birliği, DEHAP, ESP ve SDP'liler, Arı Sineması önünden Adalar Migros önüne yürüyerek burada bir basın açıklaması yaptılar.

Hatay - Hatay HÖC, 21 Aralık günü Antakya Adliyesi önünde yaptığı eylemle katillerin yargılanmasını istedi. HÖC adına açıklamayı okuyan Deniz Özçelik, 19 Aralık'ın katliam tablosu olduğunu hatırlatarak, devrimci tutsaklarla beraber 70 milyon insana "sizde düşünür sorgularsanız, muhalif olursanız sizi de böyle katlederiz" diye gözdağı verildiğini belirtti. Direnişin sürdüğünün vurgulandığı eylemde, "19-22 Aralık Katliamcılarını yargılasın, Tecrit'e Son, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları atıldı.

Samandağ ilçesinde yapılan panelde de 19 Aralık anlatıldı. Eğitim-Sen'deki paneli, Eğitim-Sen Yönetim Kurulu Üyesi Cüneyt Kayıkçı yönetirken, konuşmacı olarak HÖC adına Av. Şükran Dağ ve Hatay Temel Haklar Girişimcisi Hasan Kutlu katıldı. Konuşmalarda katliam ve F tiplerinin emperyalizmin çıkarları için gerçekleştirildiği anlatılırken, dinleyiciler arasında bulunan SES üyesi Dr. Ahmet Aras, "Eğitim-Sen'in kapatılma davası tecritin bir boyutudur. Sustuğumuz sürece sıra hepimize gelecektir." şeklinde konuştu.

18 Aralık günü ise, Hatay Demokrasi Platformu Ulus Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptı. Eylemde konuşan M. Nejdet Özdemir de, 117 insanın öldüğünü hatırlattı ve Eğitim Sen'in kapatma davası ve halk muhalefetine yönelik saldırıları tecritle bütünleştirerek, "Gün tecrite, saldırı yalarına karşı ortak mücadele günüdür." dedi.

Isparta - Isparta Gençlik Derneği, DGH, SDP, Özgür Gençlik ve KÖZ tarafından oluşturulan Devrimci-Demokrat Öğrenciler Platformu, 19 Aralık günü yaptıkları basın açıklamasında, "19 Aralık Cezaevi Katliamını Unutmadık Ceza İnfaz Yasası'na Hayır" pankartı açtılar. Yapılan açıklamada F tiplerinin Avrupa'nın isteğiyle açıldığı vurgulandı.

Aynı gün Isparta Gençlik Derneği, dernek bi-

Ankara

'Tecriti Yaşayanlar Anlatıyor' paneli

21 Aralık günü HÖC tarafından Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde "Tecriti Yaşayanlar Anlatıyor" adıyla bir panel düzenlendi. 150 kişinin izlediği panele; radyocu Kahraman Tazeoğlu, ÇHD İstanbul Şb. Bşk. Hakan Karadağ, TAYAD'lı Nadire Çelik ve gazeteci-yazar Adnan Ekinci konuşmacı olarak katıldılar.

Üreterek direnen, direnerek üretenlerin sergisinin de yer aldığı salonda, 117 şehidin resimleri ve afişler asıldı.

TAYAD'lı Aileler'in mücadelesini anlatan bir sinevizyon gösteriminin ardından, açılış konuşmasını BES 1 No'lu Şube Başkanı Ejder Erbulan yaptı. Erbulan F tiplerinin Türkiye oligarşisinin AB ile işbirliği halinde IMF programlarını uygulayabilmesi için inşaa edildiğine değindi.

İlk söz alan Kahraman Taze-

oğlu, hapishanelerden gelen mektupları sürekli yayınladığını ve dikkatini çekenin, mektupların çoğunun karalanması olduğunu söyledi. Hakan Karadağ ise yeni Ceza İnfaz Yasa Tasarısı'na değinirken F tipleriyle yaratılmak istenen insan tipinin düşünmeyen, üretmeyen bir insan tipi olduğunu belirtti.

Tutsak anası Nadire Çelik'in ziyaretlerde yaşadıkları, tecriti kendilerinin de hissettiği konuşması uzun alkış aldı. En son sözü alan Adnan Ekinci'nin konuşmasındaki birçok nokta ise, hem diğer konuşmacılar hem de dinleyiciler tarafından eleştirildi. Hapishaneden gelen mektuplarda kendisinin nasıl olduğunun sorulmadığından, F tiplerine karşı olmadığı ama içeriğine karşı olduğundan söz eden Ekinci, "kimse-nin çözüm yolu sunmadığın" söyledi. Ekinci'nin Nadire Çe-

lik'in yıllardır yaşadıkları acının etkisiyle duyduğu acıya, "analar çok ağlıyor" diyerek, duygu sömürüsü vurgusu yapması salonunda en çok tepki topladığı sözü oldu.

Dinleyicilerden söz alan Feridun Osmanağaoğlu ve Mehmet Güvel, Ekinci'yi eleştirdiler. Güvel, gitmediğimiz aydın kalmadı, sadece "ölmeyin" denildi, başka bir şeye gelmediler, diyerek, Ekinci'nin "iletişimsizlik" eleştirisinin haksız olduğunu vurguladı.

Panelin ikinci bölümünde ise, tecriti yaşayan eski tutsaklar, tecrit gerçeğini örneklerle anlattılar. (Bu sayımızdan itibaren kesitler yayınlamaya başladık bu anlattımlardan)

nasında bir anma etkinliği düzenlediler.

İzmir - 18 Aralık günü Kemeraltı girişinde toplanan HÖC üyeleri, "19-22 Aralık Katliamcılar Yargılsın, Tecrite Son" pankartı ve "19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız, 19 Aralık ve Tecritin Sorumlusu AB'dir" dövizleri açtılar. HÖC İzmir temsilciliği adına basın açıklamasını yapan Gülşah Mersin, *F tiplerinin, IMF, Amerika ve Avrupa emperyalistlerinin sömürü politikalarının önünü düzlemek için yapıldığını* söyledi. Ayrıca İzmir'in birçok gecekondu semtinde ölüm orucu ile ilgili yazılamalar yapıldı.

Bazı sol gruplar ise Cumhuriyet Meydanı'na yürüyerek katliamı protesto ettiler.

Kocaeli - HÖC İzmit Belediye İşhanı önünde yaptıkları eylemde, "Hapishanelerde 117 insan öldü duyduunuz mu?" ve "19-22 Aralık katliamcılar yargılsın. Tecrite son" yazılı pankartlar açtılar. Katliam resimlerinin, "Tecrite karşı büyük direniş 5. yılında hücreleri yıkalım" yazılı dövizlerin de yer aldığı eylemde konuşan Gençlik Derneği üyesi Hüseyin Şahin, katliamı hatırlatarak, "Bunu yapanlar 'hayata döndürüyoruz' diyerek, büyük bir katliamın altına imza attılar. Ancak bu katliamı ve ellerindeki bu kanı gizleyemediler." şeklinde konuştu. Eylem, "bize ölüm

yok" marşı söylenerek bitirildi.

Malatya - Malatya HÖC'ün ilk eylemi 19 Aralık günü AKP il binası önündeydi. Burada açıklamayı okuyan Asaf Harman, katliamı hatırlatarak, suçluların yargılanmasını istedi.

İkinci etkinlik ise, aynı gün, Arkadaş Munzur Kafe'de düzenlenen panel, tiyatro ve film gösterimi oldu. Panelde, 19 Aralık'ı Uşak Hapishanesi'nde yaşayan Ayten Anlaş, katliam sürecini ve yaşadıklarını anlattı. Ardından söz alan ölüm orucu şehidi Feride Harman'ın babası Asaf Harman, dışarıda ailelerin direnişini anlattı. Panelin son konuşmacısı ise HÖC adına Gönül Gül oldu. Gül, tecrit kalkıncaya kadar direnişin süreceğini ifade etti. Ardından Feride Tiyatro Grubu, Bilgesu Erenus'un yazdığı Samur Kürk oyunundan bir bölüm oynadı. Daha sonra Yaşamak İçin Öldüler filmi izlendi.

Ayrıca; İHD merkez postane binası önünde bir basın açıklaması yaparak "F tiplerinde ve imralıdaki tecriti durdurun" dedi. ESP, Partizan ve DHP de Yeşilyurt Caddesi'nde meşaleli yürüyüşle 19 Aralık katliamını protesto etti.

Mersin - Mersin HÖC, 20 Aralık günü Taş Bina önünde '19-22 Aralık Katliamcılar Yargılsın Tecrite Son' pankartı açarak bir basın açıklaması yaptı. Açıklamayı yapan Melek Güçlü, "19-

22 Aralık bu ülke tarihinde asla unutulmama-
cak olan bir gündür.” diye konuştu. ‘Diri diri yak-
tılar’ dövizlerinin taşındığı eylem, “Kahramanlar
Ölmez Halk Yenilmez” sloganıyla son buldu.

Sakarya - Sakarya Gençlik Derneği bina-
sında yapılan etkinlikte, katliam günü Uşak Ha-
pishanesi’nde bulunan Yurdagül Işık, o günü an-
lattı. "Diri diri yaktılar" filminin izlenmesi ve der-
nek adına yapılan konuşmanın ardından söz alan
Yurdagül Işık, katliam karşısında bedenlerini tu-
tuşturanların kahramanlığını dile getirdi.

Salihli - Salihli HÖC, 18 Aralık günü Temel
Haklar binası önünde yaptığı eylemde, “19-22
Aralık Katliamcılar Yargılansın Tecrite Son” yazı-
lı pankart açtı. Salihli HÖC temsilciliği adına ba-
sın açıklamasını okuyan Sinan Güler, katliama
karşın “direniş bütün kararlılığıyla devam edi-
yor.” dedi. Polisin katılımı engellemek için halkı
tehdit ettiği eylemde, “Katiller Halka Hesap Vere-
cek” solganları atıldı.

Trabzon - 18 Aralık günü, Trabzon Gençlik
Derneği, Ekim Gençliği, DÜK, YDG ve SGD üye-
leri PTT önünde katliamı lanetlediler. Tutsaklara
kart yolladıktan sonra basın açıklaması yapan
öğrenciler, “19-22 Aralık katliamını unutmadık,
unutturmayacağız” sloganı atıldılar. Eylemde “6
bayanı diri diri yaktılar” yazılı dövizler ve katli-
amda şehit düşenlerin fotoğrafları taşındı.

Bu arada, Trabzon’da yine katliamın yıldönü-
mü ile ilgili HÖC imzalı yazılar yapıldı. Trab-
zon İHD’nin Bahçecik Hapishanesi önünde yaptı-
ğı basın açıklamasına HÖC’lüler de katıldılar.

Uşak - Uşak Gençlik Derneği, 18 Aralık gü-
nü Tiritoğlu Parkı’nda yaptığı eylemle katliamı
unutmadığını haykırdı. “19-22 Aralık katliamını
unutmadık” pankartının ve dövizlerinin açıldığı
eylemde, 28 insanın katillerinin cezalandırılması
istendi ve direnişin sürdüğü vurgulandı. Eylemin
kameraya kaydedilmesine tepki gösteren öğren-
ciler ve eyleme destek veren sendikalar, Adliye-
ye yürüyerek suç duyurusunda bulundular.

Uşak Gençlik Derneği aynı gün dernek bina-
sında da şehitler için bir anma düzenledi. Derne-

ğin müzik
grubunun
feda tür-
k ü l e r i
söylediği
a n m a
Haklıyız
Kazana-
c a ğ ı z
marşıyla

19-22 Aralık şehitleri yurtdışında anıldı

son buldu. Ayrıca aynı gün Banaz Halkevi Şube-
si’nde şehitler için anma düzenlendi.

YURTDIŞINDA EYLEMLER

19 Aralık katliamı, Türkiye’de olduğu gibi, yurt-
dışında da yaygın şekilde protesto edildi.

ALMANYA: Almanya Parlamentosu önünde yapı-
lan gösterinin dışında, birçok kentte anmalar yapıldı
ve pankartlarla, Avrupa halkına, Avrupa Birliği-
nin katliamdaki sorumluluğu anlatıldı.

AVUSTURYA: Avusturya Parlamentosu önünde
bir buçuk süren bir eylem yapan TAYAD Komite
üyeleri, açtıkları pankartlar ve dövizlerle Avrupa’nın
katliamdaki ortaklığını anlattılar. Pankartlar ve kırmızı
bayraklarla şehit düşenlerin resimlerinin taşındığı
gösteride Avusturya Parlamentosu’na tecrit ve ölüm
orucu ile ilgili bir dosya verildi.

Ayrıca; şehitler, Viyana, Neunkirchen ve İns-
burck kentlerindeki Anadolu Kültür Merkezlerinde
düzenlenen etkinliklerle anıldılar.

FRANSA: 17 Aralık günü Fransız Parlamentosu
önünde toplanan TAYAD Komite üyeleri “19 Aralık
2000: Türkiye hapishanelerinde yapılan bir katli-
amın tarihi. Tecrit uygulaması 117 insanın ölümüne
neden oldu.” ve “Katliamı Durdurun, Avrupa Birli-
ği’nin İşbirliğine Son Vermesi İçin Daha Kaç İnsanın
Ölmesi Gerekliyor?” yazılı, pankart ve dövizler açtı-
lar. Sloganlarla eylemlerini sürdüren Komite üyele-
rinden iki kişilik bir heyet, katliam ve F tiplerine iliş-
kin bir dosyayı Parlamento Başkanlığı’na verdiler.

18 Aralık günü, “19 Aralık 2000: hapishaneler-
de katliam ve tecrit uygulaması. Devrimcilerin cevabı:
Büyük ölüm orucu direnişi” adıyla Paris Mari Bell
Tiyatro Salonu’nda düzenlenen panelde direniş ve
katliam tartışıldı. Ayrıca Nancy ve Marsilya kentle-
rinde anma etkinlikleri düzenlendi.

HOLLANDA: Lahey’deki parlamento binası önünde
yapılan eylemde, üzerlerinde; “19 Aralık 2000: Türki-
ye Hapishanelerinde Katliam! Tecrit, Direniş Devam
Ediyor! Ölümünü Durdurun!” ve “Duydunuz mu! Türki-
ye Hapishanelerinde 117 İnsan Öldürüldü. Sorum-
lusu AB’dir” yazan iki pankart açıldı. 16 Aralık günü
yapılan eylemde Hollanda TAYAD Komite adına bir
konuşma yapıldı ve neden Lahey Parlamentosu önün-
de eylem yapıldığı anlatıldı. Avrupa’nın suç ortaklığına
dikkat çekilen konuşmanın ardından eylem bitirildi.

Diyarbakır

Eylemde, Türkiye'ye iade edilmek üzere tutuklanan Güler Korkulu'yla ilgili de dövizler taşındı.

TAYAD Komitelerinin Rotterdam Anadolu Kültür Merkezi'nde düzenledikleri anma toplantısı, direniş ve katliam görüntülerinin yer aldığı bir film gösterimiyle başladı. Şehit resimlerinin yer aldığı bir panonun bulunduğu anmada, bir ölüm orucu gazisi konuşma yaptı. "Yaktılar, yıktılar, onlarcamızı katlettiler. Ama bizi yenemediler." diyen ölüm orucu gazisi sözlerini şöyle sürdürdü: "Yenemezler, çünkü karşılarında inançları ve sevdikleri için canını ortaya koyanlar vardı" dedi.

İNGİLTERE: 17 Aralık günü İngiliz Parlamento'sunun önünde başlayan gösteri, Avrupa Komisyonu önünde devam etti. Katliamla ilgili belgelerin yer aldığı bir dosya Avrupa Komisyonu'na ve İngiltere Parlamento Başkanı'na ve Başbakanlığa verildi. Ayrıca Sendika ve diğer kurumlara da 6 dosya verildi.

18 Aralık günü ise Londra'nın en kalabalık iki bölgesinde, Avrupa'nın suç ortaklığının ve katliam gerçeğinin anlatıldığı pankart, dövizlerin asıldığı, bildirilerin dağıtıldığı standlar açıldı. Dalston Bölgesinde ki standlara polis müdahale etti. TAYAD Komite üyeleri, buna karşı çıkarken, "faşizmi desteklemek ve onun teşhir edilmesini engellemek suçtur" dediler. Standlar beş saat açık kaldı.

Ayrıca, ölüm orucu şehitleri için bir anma düzenlendi. Anmada Avrupa'nın suç ortaklığı yine vurgulanırken, 'Diri diri yaktılar' filmi izlendi ve şehitlerin şiirlerinden okundu. Anma Grup Nisan'ın mücadele ve direniş şiirleri, türkü ve halaylarıyla bitirildi.

İSVİÇRE: Basel Kültür Merkezi'nde (BKM) düzenlenen anmada, şehitlerimizi unutmayacak, unutturmayacağız mesajı verildi. "Diri Diri Yaktılar" filminin izlendiği gösterimin ardından şiirler okundu ve şehitlerin yaşamı anlatıldı. BKM adına yapılan konuşma ile anma sona erdi.

AVUSTRALYA KITASİ: 19 Aralık günü Avustralya'nın Sydney kentinde, bir eylem düzenlendi. Üzerlerinde "Tecrite Karşı Ölüm Orucu Direnişi 5. Yılında, Hücreleri Yıkılım" yazılı önlükler giyen Sydney TAYAD Komite ve 'Devrimci Yol taraftarları'nın düzenlediği eyleme Avustralya solu da katıldı. Sydney TAYAD Komite imzalı pankart ve "19 Aralık'ı Unutmadık Unutturmayacağız" dövizlerinin taşındığı basın açıklamasında, Irak'tan Küba'ya, Filistin'den Türkiye'ye direnen halklar selamlandı.

İTALYA: Uluslararası Tecritle Mücadele Günleri çerçevesinde İtalya'da bir dizi etkinlik düzenlendi. Etkinliklere, sempozyum için yurtdışında bulunan TAYAD ile Temel Haklar heyeti de katıldı.

19 Aralık günü, Fiati Sprecati isimli bir müzik grubu Floransa'nın Cumhuriyet Meydanı'nda TAYAD ile dayanışma için bir konser düzenledi.

20 Aralık günü, Toskanya Eyalet Meclisi tarafından bir panel düzenlendi. Tecritin tartışıldığı panele,

TAYAD Başkanı Niyazi Ağırman, TAYAD üyesi Naim Kara ile İstanbul Temel Haklar Başkanı Nazmiye Kaya ve Komünist Partisi Yeniden İnşaa adına Sandro Targetti katıldı.

21 Aralık günü ise Türkiye'den giden heyet, Roma'ya geçerek İtalya Meclisi'nde bir toplantı düzenledi. Toplantıda, Komünist Partisi Yeniden İnşaa ve Yeşiller Partisi milletvekilleri de katıldı. Milletvekilleri, F tipi hapishanelere ilişkin bir çalışma başlatacaklarını, İtalyan Dışişleri Bakanı'na da soru önergesi vereceklerini belirttiler.

TAYAD ve Temel Haklar heyeti, aynı gün İtalya'da önde gelen sol çevrelerin sözcüleri ile birlikte, Contropiano isimli komünist dergisinin düzenlediği Türkiye-AB ilişkileri ve ölüm orucu konulu ortak bir panele katıldılar. Panele katılan İtalyan komünistleri, Türkiye'de yaşanan zulme karşı, sadece Türkiye'deki iktidara değil, aynı zamanda AB'ye karşı da mücadele edilmesi gerektiğini savundular ve Türkiye'deki devrimcilere destek vermenin yolunun, AB'ye karşı mücadeleden geçtiğini belirttiler.

Avrupa'nın birçok ülkesinde asılan pankartlarla; Avrupa halklarına 19 Aralık katliam gerçeği anlatıldı ve bu katliamdan Avrupa Birliği'nin sorumlu olduğu teşhir edildi. Birçok kentin merkezi yerlerine asılan ve üzerlerinde; "Türkiye de İzolasyona Karşı Mücadelede 117 İnsan Hayatını Kaybetti. Sorumlusu AB'dir", "Türkiye Hapishanelerinde 5 Yıldır Süren Ölüm Orucunda İzolasyon ve Sansüre Karşı 117 İnsan Hayatını Kaybetti, Direniş Sürüyor. AB de katliamdan Sorumludur! Tecriti Kaldırın!" sloganlarının yazılı olduğu pankartların asıldığı yerlerden bazıları şöyle:

Belçika'nın Brüksel ve Liege kentlerinde

Fransa'nın başkenti Paris'te iki ayrı yere.

Avusturya'nın başkenti Viyana'da bakanlık, başbakanlık binalarının bulunduğu bölgeler dahil olmak üzere 4 ayrı yerde ve Innsbruck kentinde.

İsviçre'nin Basel şehrinde,

Hollanda'nın Rotterdam, Den Haag, Amsterdam ve Utrecht şehirlerinde

Almanya'nın; Köln, Düsseldorf, Frankfurt, Saarbrücken, Mannheim ve Dortmund kentlerinde

İstanbul AB önu

Avrupa Birliği Bilgi Merkezleri Önünde Eylemler 'Katliamdan Avrupa Sorumlu'

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 16 ve 20 Aralık günlerinde İstanbul'daki Avrupa Birliği Bilgi Merkezi önünde yaptığı eylemlerle, Avrupa'nın katliamdaki ortaklığını bir kez daha dile getirdi.

Teşhir olan AB kaçıyor

16 Aralık'ta yapılan eylemde Taksim'den yürüten HÖC'lüler, "19 -22 Aralık Katliamcılar Yargılsın Tecrite Son" yazılı bir pankart ve yine aynı sloganın yazılı olduğu çok sayıda döviz taşıdılar.

Alkışlar, zılgıtlar ve sloganlarla AB karşısında toplanan kitle, burada bir basın açıklaması yaptı. Açıklamanın ardından, 19 Aralık katliamını yaşıyan, katliamda çeşitli hapisanelerde bulunan eski tutsaklar konuştu. **Hakkı Akça** (Bayrampaşa), **Kamile Kayır** (Çanakkale), Gamze Ünal (Ümraniye), **Sadık Çelik** (Bursa) ve **Eyüp Baş** (Çankırı), devletin yaşanan katliam gerçeğini halktan gizlemeye çalıştığını belirterek, 19 Aralık günü Bayrampaşa Hapishanesi önünde yapılacak eylemde yaşananları bir kez daha anlatacaklarını söylediler.

Konuşmaların ardından 3 kişilik heyet AB Bilgi Merkezi'ne giderek 19 Aralık tarihinde Bayrampaşa Hapishanesi'nde yapılacak olan basın açıklamasına davetiye götürmek istediler. Ancak eylemden haberdar olan ve her zaman açık olan AB Bilgi Merkezi kapalıydı. Bunun üzerine Bilgi Merkezi önünde bir açıklama yapan Hakkı Akça, AB'nin ikiyezli emperyalist bir birlik olduğunu teşhir etti ve **"Avrupa tecritin ve katliamın sorumlusudur ve bu sorumluluklarını bildikleri için bizden kaçmaktadırlar."** dedi. Heyetin dönüşünün ardından eylem alkışlar ve sloganlarla bitirildi.

Bu eylemden dört gün sonra yeniden Avrupa Birliği Bilgi Merkezi önünde oturma eylemi yapan HÖC üyeleri, AB'ye, katliama ve tecrite ortak olmaktan vazgeçme çağrısı yaptı.

"19-22 Aralık katliamcılar yargılsın, tecrite son" yazılı pankart ve dövizlerin açıldığı eylemde konuşan Yeliz Türkmen, 19 Aralık katliamının "demokratikleşme ve AB standartları adına" yapıldığını hatırlattı. F tipi hapisanelerin mimarının AB olduğuna dikkat çeken Türkmen, katli-

amın sorumlularının yargılanmasını istedi.

"19-22 Aralık hapishaneler operasyonu ve devamındaki F tipi uygulamalarındaki tecritle devrimcilerle yönelik imha politikasının sorumlusu AB'dir. AB'yi Türkiye oligarşisinin katliamlarına destek vermekten vazgeçmeye çağırıyoruz." sözleriyle biten açıklamanın ardından 5 dakika sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde oturma eylemi yapıldı. HÖC'lülerin AB'ye karşı topladıkları imzaları AB Enformasyon Bürosu'na teslim etmek isteği ise yine karşılıksız kaldı. **"Büroda yetkili kimsenin bulunmadığı"** gerekçeyle imzalar teslim alınmadı.

Ankara HÖC'lüler de 20 Aralık günü AB Türkiye Temsilciliği önündeydi. '19-22 Aralık Katliamcılar Yargılsın Tecrite Son' pankartının açıldığı eylemde, 'diri diri yaktılar' yazan dövizler taşındı. HÖC adına konuşan Levent Hergüner, **"Adalet istiyoruz. Katliamcılar yargılanmalıdır. Tecrit kalkmalıdır."** dedi.

Basın açıklamasının ardından HÖC'lülerden 6 kişi, kendilerini Temsilcilięin önündeki direğe ve birbirlerine zincirleyerek AB'nin katliamcı yüzünü teşhir eden konuşmalar yaptılar. Avrupa'nın, katliamların ortağı ve sorumlusu olduğunu dile getiren HÖC'lülere polis saldırarak yaka paça gözaltına aldı.

Birbirine kenetlenerek direnen Ufuk Şafak, Nazlıgül Aktaş, Nurcan Temel, Nurşen Toksoy, Deniz Arık ve Erdinç Eroęlu isimli HÖC'lüler **"Yaşasın ölüm orucu direnişimiz, Katliamlardan Avrupa sorumludur"** sloganları attılar.

Ankara AB önu

Ankara AB önu

İstanbul AB önu

Cengiz Aytmatov bir kitabında şöyle bir hikaye anlatmaktadır. Çok eski zamanlarda barbarlar insanları köle haline getirmek için devenin hörgüçünden aldıkları et parçalarını insanların kafasına sararmış. Kolları bağlı güneşin altında günlerce tutulan insanlar dayanılmaz acılar yaşamış. Sonuçta bir çoğu ölür, kalanlar ise “Mankurt”laşmış. Mankurtlaşanlar hiçbir şey düşünmez ve yalnızca efendisinin kölesi olurlarmış. Barbarların yöntemleri tarih boyunca değişse de istedikleri değişmedi. İşte bugün bizlere dayatılan F tipi tecrit politikasıyla yapılmak istenen de hepimizin Mankurtlaştırılmasıdır.

4 yıldır “tecrit, tecrit, tecrit...” diyoruz. Ne kadar somutlanıyor beyinlerimizde? Tecrit “mankurtlaştırmakta” nasıl kullanılıyor. Tecriti yaşayanlardan aktaracağımız kesitlerle bunu amaçladık.

‘Hücre beni boğuyordu’

RECEP GEDİK:

Tahliye olana kadar 4 yıl Sincan F Tipi Hapishanesi’nde tecrit hücrelerinde kaldım.

İlk getirildiğim andan itibaren üç kişilik hücrede kaldım. Her şey üç kişilikti. Üç ranza, üç dolap, üç sandalye... Ve biz 24 saatimizi üç kişi paylaşmak durumundaydık. Hücresinin boyu altı adımdı. Bu altı adımlık hücrede insandan, yaşamdan, doğadan tecrit edilerek yaşamamız istendi. Yalnızca bu da değildi. Düşüncelerimizi, inançlarımızı almak istediler. Vermedik.

Hem kendimde hem de çevremde yarattığı etkilerde gördüm ki, tecrit hücreleri, fiziki ve psikolojik olarak seni etkilemek, insan olmaktan çıkarmak istiyordu. Bunlardan bazılarını kısaca şöyle özetlemek istiyorum.

Kullandığımız alanın dar olmasından kaynaklı olarak gözlerde bozukluk. Sürekli olarak baş ağrısı yaşamak. Unutkanlık. Çevrene ve hücreye

karşı sinirlilik-tepkiler göstermek

Kısa bir süreliğine yerimiz değiştirilip her şeyi aynı olan başka bir hücreye götürülmüştük. Götürüldüğümüz hücrede bize her şey çok farklı geldi. Ya çok büyük, ya da küçük olarak görüyorduk. Oysa her şey aynıydı.

Hücreden her çıkarıldığımızda önce elle, sonra dedektörle aranıyor, zorla ayakkabılarımız çıkarılıyordu. Bu da insan psikolojisine yönelik olarak yapılıyordu. Hücrelerde bazen ayda, bazen 15 günde bir yapılan aramalar talana dönüşüyor, bazen günün herhangi bir saatinde çat kapı açılıp arama yapılıyordu, baskın aramalar da buna yöneltti. Renkli kalem, renkli kağıt kullanmamız yasaktı. Kendimizin soğan kabuğundan veyahut ilaçlardan yaptığımız boyalar da alınıyordu. Hücrede yalnızca üç kitap bulundurabiliyorduk.

Hücrede her şey idarenin elinde bir işkenceye dönüşebiliyordu. Hücresinin lambası patlamıştı. Değiştirilmesini istedik. Dilekçe yazmamızı söylediler. Bunun idarenin görevi olduğunu söyledik, 2 aya yakın bir süre patlak lambamız değiştirilmedi.

Hücreye atıldığımız ilk aylarda çeşitli bahanelerle saldırılara uğradık. Yanımdaki arkadaşımın resmen yürüyüşünü beğenmeyip üçümüze birden saldırıp işkence yapmışlardı.

Kendimizin yazdığı öykü, şiir, resim, günlük gibi ürünlerimiz alındı. Kısaca hiçbir şey yapmamız, üretmemiz, düşünmemiz istenmiyordu.

Bugün kendimi düşündüğümde yanımdaki arkadaşlarım ve ancak çatılardan notlarla ulaşabildiğim arkadaşlarım olmasaydı bugün sizin sizin karşınızda olmayabilirdim. Bir dönem psikolojik olarak rahatsızlıklar da yaşadım. Hücreyi kırıp dökmek istiyordum. Beni boğuyordu. Çaresiz bırakmaya çalışıyordu. Hücresinin her günü, her anı irade çatışmasıydı. Burada iki yol vardı. Ya inançlarını, düşüncelerini teslim edip kişiliksizleşecek ya da buna karşı mücadele etmen gerekiyordu.

“Yan hücredeki tutuklunun öldüğünü, bir gün sonra gazetelerden öğrenebildim”

EYÜP BAŞ:

Tahliye olduğum 3 Kasım 2004'e kadar Sincan 1 No'lu F Tipi'nde kaldım. İlk 13 ay tek kişilik hücrede tutuldum. Sonra yan hücrede kalan arkadaşı da aldılar. Havalandırmaya da tek çıkıyordum.

Tecriti anlatmak oldukça zor. Yaşarken zulmün en koyusunu yaşıyorsun ama tarif edip, an-

'Mazgaldan görünen bir yüz'

GAMZE ÜNAL:

30 Kasım 2004'e kadar üç yıl Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'nde ve Gebze M Tipi Hapishanesi'nde kaldım. Hücrede 5 kişi bir aradaydık.

Bulunduğumuz hapishane-de hepimiz ayrı ayrı hücrelerdeydik ve birbirimizi hiç görmiyorduk. O daracık mekanın tek heyecan, mutluluk, çoğu zaman öfke yaratan noktası kapıdaki küçücük mazgaldı. Sadece yüzünüzün yarısının sığıdığı ama gözlerinizin kapının önünden geçen arkadaşınızla buluştuğu o mazgal...

Görüş günlerini heyecanla beklersiniz kapının önünden görüşe çıkacak arkadaşlarınızı görmek için o mazgala yüzünüzü dayarsınız. Parmaklarınızı üzerine yükselirsiniz, boyunca yetmiyorsa sandalyeye çıkarsınız.

O mazgalda buluşur gözleriniz ve kapatmak isterler mazgalın kapağını. Elinizi mazgalın arasına koyarsınız ve tartışmaya başlarsınız her seferinde. Her seferinde istisnasız yaşanır bu tartışmalar. Öfkeniz büyür, kızarsınız. Slogan atarsınız mazgallar kapa-

tıldığından, kapıları döversiniz.

Ama küçük küçücük sanilere sığmış bir büyük mutluluk, kocaman büyüyen bir sevgi kalır gülümsemenizde. Arkadaşınızla gözlerinizin buluşmasından.

Seslenirsiniz havalandırmalardan birbirinize uzak olan başka hücrelere. Hece hece anlatırsınız... Ama anlamazsınız çoğu zaman ne dediğini.

Ama seslerini duymak bile yeter kimi zaman. Belki başka şeyler anlatıyordur arkadaşınız ama sizin dilinizden sadece şu sözler dökülür her zaman "Biz de sizi seviyoruz arkadaşlar kazanacağız."

latmakta zorlanıyorsun.

2002'nin ortalarıydı. Sincan F Tipi'nde sabah sayımından sonra insanın yüreğine işleyen bir çığlık duymuştuk. Ne olduğunu anlayamadık. Personle soruyorduk, bir şey söylemiyorlardı. Bir gün sonra gazetelerden öğrendik. Hemen yan koridorumuzdaki hücrede kalan adli davadan Halil Koçyiğit intihar etmişti. Onun kaldığı hücreyle aramızda 10 metre yoktu ve biz bir gün sonra gazetelerden öğrenebiliştik. Bırakın yan hücrenizdeki bir arkadaşımızın ihtiyacını, sıkıntısını sormayı-paylaşmayı, öldüğünü bir gün sonra duyuyor, öğrenebiliyorduk.

Hastane veya mahkemeye giderken 5 kez aranmamıza rağmen "güvenlik" gerekçesiyle ringleri hücrelere bölüp kamera yerleştirdiler. Bir sirk hayvanı gibi bizleri bulduğumuz her yerde seyretmek, izlemek istiyorlar. Bunu kabul etmediğimizde hastaneye götürülmüyorduk. Kamerayı elimizle veya peçete ile kapattığımızda ise hiçbir ihtiyacımızı karşılamıyorlardı. Sigara, su, tuvalet ihtiyaçlarını karşılamıyor, klimayı açmıyorlardı. Geçtiğimiz yaz aylarında hastaneye gitmiştim. Ring aracını güneşin altına park edip saatlerce beklettiler. Klimayı açmalarını söyledim, "Kamerayı açarsan biz de klimayı açarız" dediler. Kabul etmeyince açmadılar. Elbiselerimiz terden ıslandı. Hapishanenin önüne geldiğimizde ring aracından indirmeyip beş dakika boyunca klimadan soğuk hava verdiler. Hepimiz hasta olmuştuk. Ellerindeki her olanağı işkenceye dönüştürmeyi çok iyi biliyorlardı.

Hücrelerde birçok kez saldırıya uğradık, işken-

ce gördük. Saldırının sorumluları hakkında suç duyurusunda bulunduğumuzda ise her defasında hapishane idaresinin disiplin soruşturmalarıyla karışlaştık, suç duyurularımız reddedildi. Onlara boyun eğmedikçe hiçbir şekilde hak aramanı istemiyorlar. Önce itaat...

Suç duyurusunda bulunmak F tipinde en büyük suçlardan birisiydi. Tahliye olmadan 3 hafta önce hücre aramasında asker ve gardiyanların saldırısına uğramıştık. Saldırıdan bir gün sonra suç duyurusunda bulunduk. Bir-iki saat sona ise bizi çağırıp sayıları 30'u bulan asker ve gardiyanları biz üç kişi olduğumuz halde darp ettiğimizi, bu nedenle hakkımızda disiplin soruşturması açıldığını, ifade vermemizi istediler. Bu tavrı meşru görmediğimiz için ifade vermiyorduk, mutlaka disiplin cezası alıyorduk. Bizim suç duyurularımıza ise her zaman İnfaz Hakimliği'nden red ya da takipsizlik kararı geliyordu. Hukukta, tüzükler ve yasalarda F tiplerinde işkencenin-tecritin kılıfı olarak kullanılıyor.

◆
"Çay posasından çiçek yetiştirmek yasak!"

HAKAN YILMAZ:

9 yıllık hapishane yaşamından sonra, son dört yılımı geçirdiğim Sincan F Tipi'nden tahliye oldum.

Hücreler insandan hayattan, sevgiden, özlem-den kısacası aklımıza ne geliyorsa ayrı kaldığımız yerlerdi. 24 saatimizi 4 duvar arasında geçirdiğim

insan yüzüne ve sesine hasret kaldığım yendi. Bu yanıyla sadece devrimci inançlarımdan değil insanı duygu, düşünce ve davranışlarımdan da soyundurulmaya çalışıldığımız bir yendi.

Ama esas olarak çeşitli dayatmalarla devrimciliği bırakmamız istenirdi. Örneğin ayakkabı araması dayatması. Öyle anlarda bile dayatılıyordu ki tek amaç buydu.

Açlık grevindeyken Apandist ameliyatı için acile sevk edilmiştim. Ağrılarımdan ayakta duracak halim olmamasına rağmen ayakkabımı çıkarmadım diye 2. müdürün gözetiminde başgardiyan ve diğer gardiyanlar tarafından kaba dayığa maruz kaldım. Doktor resmi sevk işlemleri yapmasa hastaneye de götürülmeyecektim. Böyle birçok defa sayımlarda, hastane, mahkeme gidiş gelişlerinde saldırılara maruz kaldım.

Tecritin en temel yasalarından biri de yasaklardı. Robotlaştırmaya yarayan aklımıza gelen gelmeyen her şey yasaktı.

Çay posasından çiçek yetiştirmek yasaktı. Soğan kabuğundan kağıt boyuyoruz diye soğan kabuğu ya da hazırladığımız malzemeleri bile aldıkları oluyordu. Koridora astıkları tablolara baktığımda gardiyanla kavga etmişim, niye bakıyorsun, diye...

3 kişilik hücrelerde sevdiğimiz istediğimiz arkadaşlarımızdan ayrı bırakılmamız normal bir uygulamaydı. Bir dönem tek başıma da kaldım. 4 yıllık tecrit yaşantımın büyük bir bölümünü ise psikolojik rahatsızlıkları olan insanlarla geçirdim. Ölüm Orucundan çıkıp yanımıza gelmiş bir insanın günün akıl sağlığını yitirmesine tanık oldum. Bu zamanı anlatmam çok zor. Yanı başımda olan bir şeye karşı çaresizliğim. O insanın hala hapishanede ve bunun bizim de 24 saatimizi etkilemesi.

24 saatini teslim almaya çalışsan, her boşluğundan içeri dalıp insanlığını teslim almaya çalışan bir düşman tecrit. Beyaz ölüm de buradan geliyor.

Hapishanelerde "Sessiz İmha"

TAYAD Mengele Dr. Adnan Özer İçin Uyarıyor

F tipi hapishanelerdeki tutsakların sağlık sorunlarının, tecrit koşullarında daha da ağırlaştığı biliniyor. Üstelik birçok hapishanede keyfi şekilde tedavilerin engellendiğinin yüzlerce örneği mevcut. Salih Sevinel bu politikanın en somut örneğiydi. Tedavisi yapılmayarak, kalp krizi geçirirken ağrı kesici verilip hücresine gönderildi ve hayatını kaybetti. Yeni Salih Sevineller'in yaratılması her an olabilecek bir durum. Hele Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsaklar bu riski iki kat yaşıyorlar.

Geçen haftaki sayımızda TAYAD raporundan aktardığımız, faşist "Doktor" Adnan Özer hatırlanacaktır. Yüz felci geçiren Orhan Eski'nin bilinçli bir şekilde 7 gün boyunca hastaneye sevkini yapmadı. TAYAD, 21 Aralık günü yaptığı açıklamada yaşananlara yeniden dikkat çekti ve çeşitli tutsak mektuplarındaki anlatımları yayınlayarak Adnan Özer'in yaptıklarını gözler önüne serdi. TAYAD ayrıca, aynı gün, Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde tutsak olan Diabet hastası Ufuk Keskin'in sağlık durumunun ciddiyeti ile ilgili de bir açıklama yaptı. Her iki olayda da "sessiz imha" politikasının, bilinçli bir şekilde sürdürüldüğü vurgulanmakta.

Tekirdağ F Tipinde "ecelin" adı Dr. ADNAN ÖZER'dir diyen TAYAD'lılar, hakkında yapılan bütün suç duyurularına karşın, hiçbir sonuç alınmadığını belirtti. Açıklamada yer alan Mar-mara TAYAD üyesi Hıdır Gül'ün mektubunda, Adnan Özer'in aynı şekilde bilinçli olarak tedavisini engellediği, sevk yapmadığı birçok tutsak bulunuyor. Sadece son birkaç ayda; Oktay Yıldız, Hasan Gökhan, Bayram Saz (tam beş kez), Celal Yayla, Hasan Kaya, Barış Ateş, Ali Koca, Gültekin Toprak, Muharrem Cengiz, Ali Uludağ, Tekin Dönmez, Zeki Doğan, Sinan Tökü, Mustafa Erol, Erdoğan Çoban, Taner Korkmaz ve Tuncay Çelik isimli tutsakların tedavi ve muayeneleri bilinçli bir şekilde engellendi.

TAYAD'ın yaptığı bir diğer açıklamada da, Kandıra 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu olan Ufuk Keskin'in 17 Aralık günü hastaneye kaldırılmasından sonra durumu hakkında ailesine bilgi verilmiyor. "Tip 1 Şeker Hastası" olan ve ensülin iğnesi ile yaşamını sürdüren Ufuk Keskin'in hayatından endişe edildiği belirtildi.

Abdi İpekçi Direnişi Sürüyor

Katliamın yıldönümünde katiller yargılsın sloganları haykırılırken, TAYAD'lı Aileler, yine tecrite karşı dışarıdaki direnişin odağı olmayı sürdürüyorlar. Katliam yıldönümü protestolarında çeşitli kesimlerden ziyaretçileri de oluyor TAYAD'lı Aileler'in.

Bunlardan biri de EMEP Ankara İl Örgütü yöneticileriydi. Direnişin 460. günü olan 17 Aralık günü parka gelen EMEP'liler desteklerini ifade ettiler. Ankara İl Başkanı Haydar Kaya, 19 Aralık'ın üzerinden 4 yıl geçmesine karşın hiçbir sorunun çözülmediğini belirtti.

19-22 Aralık'ta Avrupa Emperyalizminin Pazar Hakimiyeti İçin Katledildik

19-22 Aralık katliamının yıldönümünde bir açıklama yapan Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, "19-22 Aralık'ta Avrupa Emperyalizminin Pazar Hakimiyeti İçin Katledildik" dedi. Cephe basın bürosu tarafından yayınlanan 19 Aralık 2004 tarihli, 345 No'lu açıklamada katliam hatırlatılarak, kahraman şehitlerin, bağımsız Türkiye sloganlarıyla şehit düşükleri dile getirildi.

19 Aralık'tan 17 Aralık 'Avrupa Birliği Zirvesi'ne; her şey Avrupa emperyalistlerinin sınırsız sömürsü için

17 Aralık'ta Türkiye'ye müzakere tarihi verilmesinin değerlendirilmediği açıklamada, şu değerlendirmelere yer verildi.

17 Aralık Avrupa tekellerinin zaferinin günüdür. Avrupa tekellerinin zaferinin karşılığı, ülkemiz için bağımlılık zincirlerinin daha da kalınlaşması, halkımız için sömürünün sınırsız hale gelmesidir. Sömürü, zulüm olmadan sürdürülemez. Halkları baskı altında tutmadan, örgütlenmeleri dağıtılmadan tekellerin tatlı karlarının güvenliği sağlanamaz. Ecevit hükümeti ve katliamı sürdüren Tayyip Erdoğan hükümeti, emperyalizme bu güveni vermiştir. Tekellerin çıkarları için katliam, baskı politikalarında ne kadar pervasız olabileceklerini kanıtlamışlardır.

19-22 Aralık katliamı bu gerçeğin en üst boyutta ifadesidir. Türkiye tarihine bakan herkes şu gerçeği görür; ne zaman siyasi, ekonomik bir emperyalist saldırı gündeme gelmişse, öncesi veya sonrasında devrimcilere yönelik katliamlar, yoğun baskı politikaları gündeme gelmiştir.

17 Aralık zirvesinin yolu da bu ülkenin devrimcilerinin cesetleriyle döşendi. Avrupa tekellerinin pazar hakimiyeti ve sınırsız sömürsü için kurşunlandık, diri diri yakıldık. 17 Aralık 2004 de bu doğrultuda atılmış bir adımdır.

Artık üzerinde kimsenin tartışmadığı gerçek; 19-22 Aralık katliamının Avrupa emperyalizmi ve oligarşi tarafından planlanıp uygulandığıdır. Avrupa emperyalizminin onayı ve desteği olmadan -süreç itibarıyla- oligarşi böyle bir katliama girişemezdi. Bu onay ve destek verildi. 'Demokratik' maskesini yüzünden, 'insan haklarını' dilinden düşürmeyen Avrupa Birliği; diri diri yakılmamızı, kurşunlanmamızı, dört duvar arasında katledilmemizi "anlayışla karşıladıklarını" resmen açıklamış, raporlarına yazmışlardır.

Avrupa Birliği'nin insan haklarıyla, hak ve özgürlüklerle hiçbir ilgisinin olmadığı 19 Aralık'ta çok net görülmüştür. Kedilerin, köpeklerin, böceklerin bile

haklarına düşkün Avrupa, 19-22 Aralık katliamı karşısında, bugün 117'yi bulan ölümler karşısında suskundur. Suskunluğun ötesinde desteklemektedir. Avrupa Birliği'ne almayı planladığı oligarşinin, kendi ülkesinin hapishanelerinde insanları diri diri yaktığı gerçeği karşısında "büyük demokratikleşme hamleleri"nden söz etmektedirler. Düşünce özgürlüğünden dem vurup, insanların düşüncelerinin tecrit zulmü ile değiştirilmesi politikasını uygulamaktadırlar.

Karşımızda; Avrupa'sı Amerika'sı ile emperyalist güçler, oligarşi ve tüm uluslararası tekeller var. Direnişimiz tüm bunlara karşıdır.

Avrupa Birliği'nin 'genişlemesi' için katledildik.

Amerika'nın Büyük Ortadoğu Projesi için katledildik.

IMF programının istikrarlı bir şekilde uygulanması için katledildik.

Bu nedenle 19-22 Aralık direnişi, anti-emperyalist bir direniştir.

Avrupa emperyalizminin teorileriyle direnişe karşı çıkan reformizm, Avrupa emperyalist birliğinin savunucusudur

Avrupa emperyalistlerinin Türkiye'yi, her şeyiyle pazarlarına dahil edebilmeleri, emperyalizme karşı bağımsızlık, faşizme karşı demokrasi, kapitalizme karşı sosyalizm mücadelesinin "kökü kazınabilmesi" için, devrimci hareketin tasfiyesinin gerektiğini belirten Cephe, tam da bu noktada reformizmin, Avrupa Birlikçi solun direnişin karşısına çıktığının altını çizdi.

Cephe reformizmin tavrı konusunda şu tespitlerde bulundu:

Direnişe türlü gerekçelerle karşı çıktılar. Devrimcilerin örgütlülükte ısrarının karşısına "bireyin özgürlüğü", "koşu değil odalar", "uluslararası standartlar" teorileri ile çıktılar. Avrupa emperyalizmine paralel hareket ettiler. Herkes bilir ki, bu teorilerin özü örgütlenme düşmanlığıdır, halkın iktidarı hedefinden uzaklaşmadır. Teorinin ağa babası, Avrupa'dır, emperyalistlerdir.

İdeolojik olarak aynı safta birleştiler. Onları birleştiren; radikal, devrimci solu tasfiye ederek, iktidar iddiasını yitirmiş, düzen içilemiş bir solu bunun yerine koymaktı. Bu politika da "Avrupa Birliği süreci"nin bir parçasıydı. Bugün hala bu nedenle direnişten uzak durma politikasını sürdürüyorlar. 19 Aralık'ta tasfiye olacağımız umuduyla yattıkları pusudan umutsuz bir şekilde seyretmeye devam ediyorlar.

19-22 Aralık, Türkiye solu açısından bir ayrışma, saflaşma noktasıdır. Devrimci sol ile düzen içi, reformist sol kesin çizgilerle ayrılmıştır. Direnişin karşı-

sında olan reformist kesimlerin aynı zamanda bugün Avrupa emperyalist birliğinin savunucuları olması tesadüf değildir.

Katliama ve tasfiye planlarına karşı direnerek ayakta kaldık

Emperyalist tekellerin istediği “dikensiz gül bahçesi” yaratamadığı için, Ecevit hükümetinin başlattığı katliamın Tayyip Erdoğan hükümeti tarafından sürdürüldüğü belirtilen açıklamada, 19-22 Aralık oligarşinin katliamcılık tarihinde önemli bir kilometre taşı olduğu vurgulandı. Katliamcıların yargılanmadığını hatırlatan Cephe, “19-22 Aralık katliamında da bu ülkede adaletin, hukukun olmadığı, katliamcılığın devlet politikası olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır.” dedi.

“Ama sanılmasın ki, bu dava divana kalır!” ifadelerine yer verilen açıklamada “Katliamın yıldönümünde bir kez daha yineliyor, kahramanca şehit düşen yoldaşlarımıza bir kez daha söz veriyoruz ki; katiller halkın adaletinden kurtulamayacaklar. Anaları gözü yaşlı, yoldaşları yürekleri yangın yerinde bırakmayacağız.” kararlılığı bir kez daha dile getirildi.

Katliam karşısında büyük bedellerle ödenilerek yaratılan direnişin anlamı şöyle ifade edildi:

Devrimi tasfiye etme, devrimcileri yok etme saldırısı karşısında ya teslim olacak, onların istediği gibi bir 'sol' olmayı kabul edecek, ya da en büyük bedelleri göze alarak direnecektik.

Direnerek ayakta kaldık.

Halkın İktidarı için yürüyüşümüzün katliamlarla durdurulamayacağını bir kez daha tüm dünyaya kanıtladık. Herkes Parti-Cepheli tutsakların direniş gücüne, inancı, iradesi ve sınırsız feda ruhuna tanık oldu. Saldırı, artık devrimciler için yok olma varolma meselesi olmaktan çıkmıştır. Direnerek yok olmayacağımızı gösterdik.

Bu, Türkiye'nin **bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm** mücadelesidir.

Direnişimiz; boynumuza geçirilen bağımlılık zincirlerini kırmak içindir.

Direnişimiz; halka zulümle ayakta duran faşizmi yıkıp gerçek demokrasiyi kurmak içindir.

Direnişimiz; halkımızı ilik-

lerine kadar sömüren, açlık, yoksulluk ve her türlü yozluktan başka hiçbir şey vermeyen kapitalist sistemi yerle bir ederek, eşitliğin ve adaletin hüküm süreceği sosyalizmi kurmak içindir.

Bugün F tiplerinin, tecritin fiili varlığına karşın, ideolojik, politik olarak zafer devrimcilerin olmuştur.

19-22 Aralık katliamının hedeflerinden biri halka gözdağıydı. Bu gözdağı, ancak büyük bir kahramanlıkla püskürtülebilirdi. Tutsak yoldaşlarımız tarihte eşine az rastlanır bir kahramanlık göstererek püskürttüler. Oligarşi, halka gözdağını planladığı gibi etkili kılamadı. Katliamın karşısına büyük bir cüret ve kahramanlıkla çıkmamış, dünyanın ezilen halklarının tarihine geçen bir destanı yaratmamış olsaydık, gözdağı daha katmerli hale gelecekti.

Bunun önüne bedenlerimizle barikat olduk.

Oligarşi yine planladığı gibi, F tiplerini halkın muhalefetine karşısında “korkulması gereken bir barikat” haline getirememiştir. 5. yılına giren direnişimizi sürdürmeseydik, F tipi hücreleri ve tecrit politikası, bugünle kıyaslanamayacak ölçüde, devrimcilerin, demokratların, hak arayan herkesin karşısına bir korku duvarı olarak çıkarılacaktı.

Büyük direnişin yaratıcısı kahraman şehitlerimizi selamlıyoruz

19-22 Aralık, Türkiye devrimciliğinin yok edilemeyeceğinin ilanı olmuştur. Bu bizim gücümüzdür. Bize bu gücü veren, bu onuru yaşatan kahramanlarımızı bir kez daha anıyor, önlerinde saygıyla eğiliyoruz.

Onlar; bu topraklarda ancak direnilerek ayakta kalılabileceğini gösterdiler.

Onlar; feda geleneğinin tohumlarını atarak dünya halklarının emperyalizme ve oligarşilere karşı direnişleri ile bütünleştirdiler. Tohum yeşerdi, feda eylemleri gelenekleşti.

Onlar; Türkiye devrim tarihinin en onurlu sayfalarında yerlerini aldılar.

Onlar; emperyalizm karşısında bağımsızlık kavgamızın sesi oldular.

Onlar; faşizmin ve Avrupa destekli demokrasicilik oyununun karşısında halkın demokrasisi mücadelesinin kahramanları oldular.

Onlar; kapitalist sömürü çarklarına, onun yoz, bencil kültürüne indirilen birer darbe oldular. Sosyalizm umudumuzu büyüttüler.

Onları unutmayacak, unutturmayacağız!

19 Aralık şehitlerinin aileleri konuşuyor

Bir bölümünü geçen hafta yayınladığımız, 19-22 Aralık şehitlerinin aileleri ile röportajlara devam ediyoruz.

◆ Aşur Korkmaz'ın Babası: *O Günkü Kadar Öfkeli, İntikam Doluyum*

Hüseyin Korkmaz: Oğlum Bayrampaşa'da ölüm orucundaydı. Kendisini ölüme hazırlamıştı ve arkadaşları uğruna kendini yakarak feda etti. Son sözü, arkadaşlarına "gözüm geride kalmayacaktır. Sizlere inanıyorum, güveniyorum" demiş. Ben de inanıyorum onlara. Geride, Aşur gibileri vardır. Ben inanıyorum ki Aşur'un kanı yerde kalmaz. O günkü kadar öfkeli ve intikam doluyum. Oğlumun hiçbir suçu yoktu. Katlettiler.

Katillerin cezalandırılması için avukatlar gerekli girişimlerde bulundular. Katiller kim hukukun belli midir? Bence devlet, belli. Ama bunlar için neler yapılıyor, bunun bilgisine sahip değilim. Bunun dışında, protesto eylemleri yaptık, meydanlarda katliamı anlatmak için bağırдық.

Devletin kendi teşvik ettiği katlinin ismini vereceğini zannetmiyorum. Şu şu yaptı diyemez. Ancak çok sıkışırsa feda eder birilerini. Ama o isimler değil, devletin ta kendisidir. Katliamı yapan devletti, Ecevit'ti, İçişleri Bakanı'ydı, Adalet Bakanı'ydı. Biz bunların bilincindeyiz. Şimdiye kadar hangi katil ceza almış? Çocuklarımızı

korktukları için içeride tutuyorlar. Hükümet değişti. Belki bir yenisi gelecektir. Ama sistem aynı sistem. Değişen bir şey yok. Güvenmiyorum. AB diye bir gündem var. Bazı yasaları

çıkartıyorlar. Kendilerinin işine gelecek şeyleri tezgahlıyorlar aslında. Ben birşeylerin bu şekilde değişeceğine inanmıyorum.

Artık ben de Aşur gibi düşünüyorum. Gençlere inanıyorum. Aşur'un bıraktığı yerden omuzladıklarını da biliyorum. Aşurlar mezarlarında rahat yatsınlar. Aşur'un babasıyım ama tüm gençlerin babası olmak istiyorum. Onların Aşur'un sesi olduklarına inanıyorum, onları öpüyorum.

TAYAD'ın bir ses olduğuna inanıyorum. AB de sorumludur. Ankara'da AB önündeki eylemde söyledim; biz buraya 117 tabutla geldik, çünkü, sizin de bunlarda elinizin olduğunu biliyoruz.

◆ Umut Gedik'in Babası: *Bu Nasıl İnsanlık? Amerika Gibi...*

Mehmet Gedik: 15 Aralık'ta görüşüne gitmiştik, bekliyorlardı. Umut "Operasyon olacak, hapishanenin önünde olun" diyordu. İnsanların sevgileri ne kadar güçlü oluyormuş. Hapishanenin yakınına bile sokmadılar bizi. Cezaevinin üstünde helikopterler uçup duruyordu, psikolojilerini bozmak için. Çatılarda, çevresinde bir sürü asker vardı. Çatıları delip bomba atıyorlardı. O bombaların üzerinde "canlı olan bölgelere atılmaz" yazıyormuş. Bu nasıl insanlık? Amerika gibi...

Katliam 22'sinde bitti. O zamana kadar aramadığımız hastane kalmadı. Ne ölüsünü bulabildik, ne de dirisini. Kandıra F Tipi'ne gönderildiğini söylediler. Biz de eve döndük, haftasonu hazırlık yaptık, görüşüne gidecektik Kandıra'ya. Alışverişe çıktık, kıyafetler, eşyaları yanmıştır, üstüne başına giyecek bir şeyi yoktur diye. Anası da banyo yapsın diye lif falan hazırlıyordu. Pazar günü telefon geldi "Morgda bir ceset var, Umut olabilir" diye. Gittim baktım ki Umut'um. Kucağıma aldım, sarıldım, öptüm, kokladım, her tarafına baktım, hiçbir iz yoktu vücudunda. Gaz zehirlenmesinden ölmüş oğlum. "Hayata Dönüş" operasyonu... **Böyle mi döndürdüler hayata.** Bizden oğlumuzu sağ aldılar, ölüsünü verdiler. Eğer bu çocukların bir suçu varsa -ki ben inanmıyorum- senin görevin onu cezaevinde tutmaktır. Öldürmek, **katletmek gibi bir hakkın yoktur.** Ama onlar katlettiler, bile bile yaptılar. **Buna devlet terörü denir başka da bir şey denmez.** Kendi evlatlarını koyunlar kapalı bir yere, gaz bombaları atıp öldürsünler, eğer ciğerleri yanmayacaksa o zaman diyeceğim ki çok adaletli bir şey yaptılar.

Avukata vekalet verdik dava açması için. Ancak sonra bizim çocuklara ve bizlere dava açtı devlet. Çatıları biz deldik, duvarları biz yıktık ya!

Bugün bırakın katillerin cezalandırılmasını, Cezaevleri Tevkif Müdürü'ne madalya bile verdi-

Mehmet ve Fatma Gedik

ler. Biz çocuğumuzun adını "Ümudumuz Ecevit" sloganından esinlenerek Ümut koymuştuk. Ama çocuğumuzun katili Ecevit'tir ve Hikmet Sami Türk'tür. Operasyonu yapanlara şaşırmıyorum zaten, suçlamıyorum da. Vur diyorlar, vuruyor. Katilin işi bu. Asıl kabahat bu yasaları koyanlar da. Adamların bir kaygısı yok ki. Biliyor ki vursa bile ceza almayacak. Yasalar zaten onu koruyor. Yani katliamların asıl sorumlusu o yasaları koyan, uygulatanlardır. Ama bugün hepsi elini kolunu sallayarak geziyorlar.

◆ Rıza Poyraz'ın Amcası: **Vatandaşını Katledene Devlet Denir Mi?**

Hasan Poyraz: 19 Aralık'ta Rıza Ümraniye'deydi. Baskında, Rıza nöbetçiymiş galiba, bir arkadaşıyla yaralanmışlar. O yaralı haliyle 48 saat bekletmişler. Götürselerdi kurtulur muydu bilemiyoruz. Çok ağırmış. Kurşun yaraları, böbrek, ciğer, dalak parçalanmıştı.

4 yıl geçti. Hala mahkemeden hiçbir şey yok. Devlet müsaade etmiyor. Davayı avukatla birlikte açtık. Bekliyoruz. Devlet bunu nereye kadar götürecektir? Yargılamalar adaletli değil, adil olsaydı bunlar sürüncemede kalmazdı. Bu katliamı yapan düşman diye görüyor. Vatandaşını katledene devlet denir mi? Bunlardan adalet beklemem mümkün değil. Gazi Olayları vardı, birçok dava vardı. Hiçbir sonuç çıkmadı ki. Zaten cezavlerine saldırı da bir devlet politikası. Susturmak, halkı korkutmak, sindirmek için yaptılar. Avrupa, Türkiye hükümetinden farklı şeyler düşünmüyor. F tiplerinin geldiği yer de zaten Avrupa'dır. AB gerçekten insani olarak bu işe baksaydı, Türkiye'ye bu yönde baskı yapsalardı bu katliam olmayacaktı, olsa bile F tipini sürdürmezlerdi. Dört senedir bir ülkede kan akıyorsa, insanlar ölüm orucundaysa, işkence görüyorsa, yakılıyorsa, **AB buna seyirci kalıyor, destek veriyor.** Terörist diye katlettiler 12 yaşındaki çocuğu. Dünya gördü, Avrupa'nın sesi çıkmıyor.

Ailelerin mücadelesi çok haklı bir mücadeledir. Yürekten destekliyorum. Geçen gün Ankara yürüyüşümüz vardı. Dünya biliyor bu ülkede ne-

Ercan Polat'ın Babası 'İNSAN DÜŞÜNCESİ İÇİN DE ÖLÜR'

Biz o zamanlar o kapıların bekçisiydik. En son cuma günü görüştük onunla. Ciğer acısıyla evlatlarımıza rica ettik, ölüm orucunu bırakın diye, geri adım atmadılar. Ama kalp kırmadan söyledik. Hiçbir zaman kırmadık onları. Dediler ki, "biz bu yola baş koyduk". O zaman ki hükümet de geri adım atmadı. Bugünkü hükümetten daha geriler. Hatta o günkü Adalet Bakanı'na sordular, "bunlar olurken içiniz rahat mı?" diye, "evet, çok rahatım" dedi. Aynısını Ecevit de söyledi.

İnsan vatan için, devlet için, namus için ölür, ama düşüncesi için de ölür. Biz tabii şehit aileleri olarak böyle bakmıyoruz. Onlar gitti diye her şey bitmedi, soyları tükenmedi. Onların hepsi suçsuz. İstedikleri, halkın refahı. Suç mu bu? Gece yarısı 12:00'de evi basıp, geri bırakacağız diye alıp götürdüler yavrumu. Nerede olduğunu bile zor bela öğrendik. Birine soruyorsun "burada değil" diyor, biri iteliyor, biri diyor "sen kaşınıyorsun", biri diyor "bunu alın, bir iyice dövün de aklı başına gelsin".

Bizim çocukların hiçbir suçu yoktu ama kurşunlandılar, yaktılar evlatlarımızı. O gün televizyonda gördük operasyonu. Sonra telefon geldi operasyon var diye. Hemen cezaevi önüne gittik. Bekledik ama içeri almadılar. Ercan'ın ismini de radyodan duyduk.

Bununla ilgili bugüne kadar hiçbir şey yapmadık. Yasalar bize hiçbir hak tanımıyordu. Ne yapacağımızı da bilmiyorduk ki. Avukata vekalet verdik. İnsan hakları için form doldurduk. Devletin açtığı dava hala bitmedi, bitirtmiyorlar. O bitmeden biz ne yapabiliriz ki?

ler oldu. TAYAD'lı Aileler mücadelelerini veriyorlar. Faşist bir ülkede yaşıyoruz. Ama bu mücadeleyi bırakmak anlamına gelmiyor. Herkes elinden ne geliyorsa onu yapmak zorundadır.

◆ **Yazgülü Güder Öztürk'ün Ağabeyi:**

İnsanların Diri Diri Yakılmasını Aklımız Almıyordu

Müslüm Öztürk: 9 yaşında olan çocuğum haber verdi kızkardeşimin şehit düştüğünü. "Üzülme bu kavgada ilk şehit o değil, son da olmayacak" dedim. Cezaevinin önüne gittik. Yaklaştırmadılar, tartaklandık, hakarete uğradık. Uzunca bir bekleyişten sonra, "Adli Tıp'ın önüne gidin, ölenler oraya gönderilecek" dediler. Biz de "Ölenler değil, öldürdükleriniz" diye cevap verdik. 2. gün Adli Tıp'ta katliamların en kötüsüyle karşılaştık. O şehit düşen insanlara baktığımızda kurşunlandıklarını, feci şekilde yakıldıklarını gördük. İnsanların diri diri yakılmasını aklımız almıyordu. Günlerce cenazesini aradım. Yok dediler. Kaçırdılar zannettim. Ertesi gün gittiğimde iki cenaze

Müslüm Öztürk

daha gelmişti. İkisinin de sadece göğüsleri kalmıştı yanmaktan. Kardeşimin hangisi olduğunu anlayamadım. Görüşe gittiğimde küpeleri ve kolyeleri vardı, üzerinde yıldızlı. Bir cesedin yanında bir poşet içinde aynı küpe ve kolyeler vardı. O an yıkılmıştım. Cenazeyi teslim aldım. İnançlarıma uygun

olarak Gazi Cemevi'ne götürmek istedim. Polis bırakmadı, tehdit etti. Yazgülü vasiyet ederdi, eşimin yanına gömün diye. Hatay'a götürdük, eşinin yanına gömdük.

Hukuki olarak ne yaptığımızı sorarsanız, bu ülkede hukukun işlemediğini, işliyorsa da soyguncuların, talancıların yanlış işlediğini gördüm. Halk için demokratik mücadele veren insanlara hukuk işlemiyor. Ailem avukata vekalet vermişti. 1983'te Elazığ'da katledilen kardeşim için de dava açmıştık, ondan da bir sonuç çıkmadı.

Onlar bu halk için şehit düştüler, onun için bu mesele aynı zamanda halkın meselesidir. Şuna inanıyorum, demokratik mücadele verenler olarak omuz verirse her şey yoluna girer."

Sayı 138

20

26 Aralık
2004

◆ Gülser Tuzcu'nun Ablası: **Sadece Bir Tutam Saçı Kalmıştı**

Serpil Tuzcu: Çok fedakar ve yardımseverdi. Sıcakkanlıydı, dost canlısıydı. Yıllarca ezilmiş bir insandı. 12 gün işkencelerden geçti, direndi. Onlar, orada bile kendilerini düşünmezlerdi hiç. Deprem olduğunda herşeylerini depremzedelere gönderdiler. Ben onlara "altılar" diyorum. Bayrampaşa'nın önünde bir buçuk km'lik bir abluka vardı. Kıştı ve soğuktu, yağmur yağıyordu. Buna rağmen anneleri, çocukları, arkadaşları, destekçileri, dayanışma için gelenler yani hepimiz oradaydık. Düşünün içerde çocuğunu öldürüyorlar, dışarda

Serpil Tuzcu

bir sloganı hazmedemiyor gözaltına alıyorlar, ne kadar acı! Ne kadar kararlı olduklarını görmüştüm. Direneceklerini biliyordum. Operasyon çok ağırdı ama yılmadılar. Ne yaparlarsa yapsınlar vazgeçmeyecek, direneceklerdi. **Yine yapsalar yine yılmayacaklar.**

Dört gün boyunca hiçbir haber alamadık. Oysa bu sırada ölü olduğunu biliyor ve söylemiyorlardı. Birsan Abla'nın hastahane de olduğunu öğrenip gittik. Ameliyata giriyordu, ağır yaralıydı, buna rağmen ayakları ve kolları yatağa zincirlenmişti. İnanamadık. Bu haliyle ona sorduk, "Gülser içerde kaldı, çıkartamadık" dedi. Son umudumuzu da kaybetmiştik. Zaten televizyonlarda operasyon görüntülerini seyrederken arkadaşlarının 'Gülser ve Şefinur' diye bağırıklarını duyduk. Kapı ile dolabın arkasına sıkışmış. Morga gittik, cesedi tanınmaz bir haldeydi. **Vücudunun yarısı yoktu. Sadece bir tutam saçı kalmıştı. Beyninin yarısı bile yoktu o kadar korkunç.** Onu ziynet eşyalarından tanıdık. Kulağında duyma problemi vardı, kulaklığı hala kulağında daydı ve parmağında yüzüğü vardı. İşte bize kalan bunlar. Ölümsüzlüğün nasıl birşey olduğunu merak ediyordum. Bunu şimdi anlıyorum.

Operasyonu bekliyorduk. Ama herhalde Müslümanlardır, Ramazan ayında saldırarak değiller diyoruz. Yaptılar. Cesedini de arife günü verdiler. Herkes bayramı kutlarken bizim bayramımız kana bulandı, mezarlıklarda ağlayarak geçti. Cenazesinde, karşı olan olmayan herkes vardı. Açıkçası bu kadar büyük bir desteği beklemiyorduk. Herkes bu büyük haksızlığı görmüştü. **Anladık ki önemli olan namustu ve o da namuslu.** Karşıt fikirden insanlar bile böyle düşünüyor, inandığı değerler uğruna öldüğü ve namuslu kalabildiği için ona saygı duyuyorlardı.

Operasyondan sonra davacı olduk. Katiller ne kadar uzun sürerse sürsün sonunda yargılanacaklar. Haksız bir operasyonda, birileri mutlaka hesabını soracak. İstedikleri kadar operasyona katılanların isimlerini gizlesinler, birgün mutlaka ortaya çıkacak ve hesap verecekler.

Bizimkiler öldü ve kahraman oldular. Peki onlar ne oldu? Suçlu. Kendi adaletleriyle yargılandılar ve dokuz yıl ceza aldı. Tamam dedik ama kendi adaletlerine bile saygı duymadılar ve ölüsünü verdiler. Canlarından onlar sorumluydu. Sağ vermiştik sağ almalıydık. Katillerin bir an önce adalete hesap vermesini ve hak ettikleri gibi yargılanmasını istiyorum. Bakın, dört yıl geçti, fikirlerinden, dediklerinden vazgeçtiler mi? Geçmediler. Geçmezler de. Artık F tiplerine bir çözüm bulunmalı, insanlarımız böyle haksızca öldürülmemeli.

Hasan Güngörmez'in Babası: 'SOYGUNCULARA CEZA YOK'

Mehmet Güngörmez: Çankırı'da 19 Aralık'ta yalandı, hastanede 9 gün yattıktan sonra vefat etti. Hastanede yattığının 4. günü görebildik. Bizi tanımakta güçlük çekti, kardeşini sordu, başkaca bir şey konuşmadık.

Gücümüz devlete yetmez, avukatlar da bir şey yapamadılar. Canlı yayında operasyon yaptılar herkes gördü, herkes baktı ama bir şey yapmadılar. Bankaları soyanlar ceza almıyor, bir talebe pankart asıyor diye ceza alıyor. Bir yıl önce polis evimize gelip bize mektup gönderen arkadaşlarıyla ilgili sorular sordular, "sizin onlarla hala bağlantınız var, kesin" diye korkutmak istediler.

5 Türk Özel Timci Musul'da öldürüldü

Hamasi Nutukları Bırakın, İşgalciyle İşbirliği Politikasını Tartışın

AKP iktidarının, Genelkurmay'ın desteğiyle sürdürdüğü işbirlikçilik politikası kendini vurmaya devam ediyor. Musul'da 17 Aralık'ta 5 Türk özel tim polisi öldürüldü. Başkomiser Nihat Akbaş, komiser Bilal Ürgen ile polis memurları Bülent Kırışal, Adem Çiçek ve Süleyman Karahasanoğlu olarak açıklanan özel timcilerin, *'Türkiye konsoloslüğünü korumakla görevli olarak atandıkları'* açıklandı.

Olayın ardından ortalığı "öfkeli" açıklamalar kapladı. 1. Ordu Komutanı Hurşit Tolon, Amerika'yı kastederek *"biz de bunu not ediyoruz"* dedi. 'Aman Amerika ile ilişkilerimiz yine gerilecek' paniğine kapılan Amerikancı Medya, *"ABD askerlerinin müdahale edip teröristlerden ikisini vurduğunu"*, (Milliyet) engin(!) istihbaratlarına dayanarak yazdı. Hükümet açıklamalarında ise *"katiller cezasız kalmayacak"* palavraları atıldı ve ABD'den yardım istendi. Elbette, malum olduğu üzere komplo teorileri de vardı yine. Kimi, aynı bölgede 5 KONGRA GEL üyesinin ölümünü hatırlatarak *"KONGRA GEL yapmış olabilir"* diyerek TSK'nın Kuzey Irak'a girişini kışkırtmaya çalıştı. Kimisi Barzani'yi suçladı. ABD'nin eleştirilmesine cevap veren Büyükelçilik yetkilisi ise, *"bizim de 1200 askerimiz öldü. Irak'ta güvenlik sorunu olduğu herkesçe biliniyor. Bu sadece Türk siviller ya da polisler için değil, bizim için de geçerli"* sözleriyle, bir anlamda gerçeğe en yakın açıklamayı yaptı.

Aslında tüm bu açıklamalarla, oligarşi, ölen 5 özel timcinin kanını kullanarak politika yapmak istemektedir. "ABD'yi eleştirme" beyanatları, Barzani'nin suçlanması bu yüzdendir. Yoksa özel timcilerin de çok bir değeri yoktur, nihayetinde halka karşı kullandıkları tetikçilerdir.

Gözyaşları ve Nutuklarla Gerçeğin Üzerini Örtemezsiniz

Ölen 5 özel timci için yapılan cenaze töreni, suçu örtbas etme törenine dönüştürüldü. Başta Başbakan Erdoğan olmak üzere, *"herkes ağlıyor-du"*! İktidar yalakası basın, *"gözyaşlarının sel olduğu"* hamasetleriyle doldu taşı.

Dikkat edin hiçbirisi, ne burjuva basın, ne de hükümet ve muhalefet partileri gerçeklerin yanından geçmiyor.

İşgalciyle işbirliği yapıyorsanız, tüm dünyaya ilan ederek baştan beri işgali savunmuş, meclisinizde kararlar almışsanız, ABD emperyalizmin en yakın müttefiki olmakla övünüyorsanız; **bedelini ödeyeceksiniz elbette**. Özel timcileri kimin öldürdüğü değildir tartışılması gereken. **Oligarşinin işbirlikçiliğidir. Türkiye'nin katkısı ile işgal edilmiş topraklarda yaşananlardan söz ederken, adeta polisiye bir olay gibi yansıtmak istiyorlar.** Yok araştıracaklarmış, ABD katilleri bulsunmuş; ABD kendi karargahlarını koruyamaz durumda. Özel timcilerin öldürüldüğü Musul'da **ABD karargahına** düzenlenen roketli saldırıda, işgalcilerin tek bir saldırıda en büyük kaybını vermesi, 20 işgal askerinin 5 kukla ordu askerinin ölmesi, onlarcasının yaralanması, en son örnektir.

Tayyip salya sümük ağlayarak bu gerçeklerin tartışılmasını engellemek istiyor. Sanki ölenler, AKP iktidarı Irak'ın bütünlüğünü savunduğu için ölüyormuş gibi, cenaze töreninde *"Irak'ın bütünlüğü için çalışan Türkiye bunun bedelini 80'e yakın evladıyla ödememeliydi"* diyor. Irak'ın bütünlüğü dedikleri Kürt devleti korkusu. Hem işgalciyle işbirliği yapacak, her türlü lojistiğini karşılayacak, sonra da *"biz ne yaptık ki, insanlıktan başka"* diye riyakarca gözyaşı dökeneceksin. Herkes aptal, bir tek Tayyip akıllı!

Salya sümük ağlamayı bırak! Amerikan emperyalizmiyle işbirliğine, işgale desteğe son ver! Medyatik gözyaşlarıyla günü kurtarabilirsin, ama ne tarih ne de halkların gözünde zalimle işbirliği gerçeğini zerre kadar değiştiremezsin. Irak'ta dökülen her damla kanda AKP iktidarının da sorumluluğu vardır.

Bakın devlet erkanına!

Tek birini şoförlerimizin cenazesinde göremezsiniz! Halkın ölümü onları ilgilendirmez, 'Irak büyük pazar, vazgeçemeyiz' ah-laksızlığına, 'bana ne şirketler korusun' vurdum-duymazlığına ve işgalciyle işbirliğine devam ederler.

Ordu da aynı hesap içinde. O da, bu ülkenin sömürgeleşme sürecinin başsorumlularından olduğunu, işgale destek verdiğini unutturma hesabında. Hurşit Tolon ABD'yi eleştiriyor. Sen kim-sin, gücün ne ki "not ediyorsun"? **Başına çuval geçirildiğinde ne yapabildin ki?** ABD karşısında yapabileceğiniz tek şey, uşaklıktır. Ne yapabilirsiniz; askeri işbirliğini mi kesersiniz? Anadolu'nun bağrına hançer gibi sapladığınız ABD ve NATO üslerini kuşatıp savaşır mısınız? Geçin bu palavraları, boş efelenmeleri. İç donunuza kadar muhtaç ve bağımlısınız.

Bekleyin daha! İşgalciyle işbirliği sürdükçe, daha çok bedel ödenecektir.

İşgalci Savaştıracak Asker Bulamıyor

Bu arada, işgal altındaki topraklarda direniş giderek büyüyor. Musul'da ağır bir darbe yiyen işgalciler, Irak'ın birçok kentinde de kayıplar veriyorlar. Kayıplar arttıkça işgalciler savaştacak as-

ker bulmakta da zorlanıyor.

İşgal askerleri görev süresinin uzatılması karşısında davalar açıyorlar, birçok askerin ise, kendini yaralayarak "çürüğe" çıkıp Irak'tan kaçtıkları belirtiliyor. Irak'taki işgal güçlerinin yüzde 40'ını oluşturan Ulusal Muhafız Ordusu ise, tarihinde ilk kez hedeflenenin altında asker alımı yaptı. New York Times Gazetesi'nin haberine göre, ordunun asker bulmakta güçlük çektiği ve son iki ayda hedeflenen rakamın yalnızca %70'ini askere alabildikleri açıklandı. Yine verilen bir rakama göre, işgalin başından bu yana **5 binden fazla ABD askeri ordudan kaçtı**. Askerlere verilen 5 bin doların 15 bin dolara çıkarılması da fayda etmedi. Direniş, paralı askerliği de caydırıcı hale getirmiş durumda.

Yine Amerikan ordusunun kendi yaptığı bir araştırmaya göre, Irak'taki her **6 askerden 1'i ağır depresyon** ve travma sonrası stres bozukluğu belirtileri gösteriyor. Bu oranın yakında 3'te 1'e yükseleceği de araştırmada vurgulanıyor.

Saddam: 'Birlik İçinde İşgale Direnin'

Gayrimeşru işgal güçleri tarafından esir alınan Irak Devlet Başkanı Saddam Hüseyin avukatı aracılığıyla bir açıklama yaptı. Emperyalistlerin seçim oyunlarını boykot etme çağrısı yapan

İsrail Han Yunus'ta Katliam Yaptı

Terör Devleti İsrail, Arafat'ın ölümünün ardından en büyük katliam saldırısını düzenledi. Gazze Şeridi'nin güneyinde bulunan Han Yunus Kampı'na saldıran İsrail, ertesi güne kadar süren saldırıda 11 Filistinli'yi katletti. 16 Aralık günü yaşanan katliam saldırısında, 12'si çocuk 47 kişi de yaralandı.

İsrail tanklarının kente girer girmez evlere ateş etmeye başladığı belirtilirken, 25 tankın yanı sıra helikopter ve buldozerler de operasyona katıldılar. BM Filistinli Mültecilere Yardım Ku-

ruluşu'nca yapılan açıklamada 39 evin yerle bir olduğu, yüzlerce insanın evsiz kaldığı bildirildi. Direnişçilerin saldırılarını engellemeyen İsrail, roket saldırılarını engelleme bahanesiyle 21 Aralık günü Han Yunus'a yeni bir saldırı daha başlattı.

Katledilen Filistinliler'in cenazelerinde yine büyük öfke vardı. Ortadoğu'nun baş eğmeyen hal-

kı intikam yeminlerini yineledi.

Direniş güçleri tarafından siyonist yerleşim birimine düzenlenen havan topu ve Kassam roketli saldırıda ise, bir işgalci öldü, 11'i asker 16 siyonist yaralandı. Saldırıda Atsamuna siyonist yerleşim birimindeki karakolun isabet alındığı öğrenildi.

Saddam, “işgalin ve yaklaşan seçimlerin Irak’ı bölebileceğini” söyledi.

Saddam’ın savunma ekibinden Lübnanlı Avukat Büşra Halil, Ürdün’ün Başkenti Amman’da düzenlediği basın toplantısında, Saddam’ın ABD’nin oyunlarına karşı halkı uyanık olma konusunda uyardığını dile getirdi. Saddam’ın bir hücrede tutulduğunu anlatan avukat, şu sözlerini aktardı: “Sünniler, Şiiler, Hristiyanlar, Araplar ve Kürtler ABD işgaline karşı birlikte karşı koymalı.”

Iraklı Komünistler: ‘İki Nehrin Ülkesi, Amerika’ya Felaketi Tattıracaktır’

İşgalciyle işbirliği yapan Irak “Komünist” Partisi’nden ayrılan Irak Komünist Partisi/Kadro, silahlı ulusal direnişi desteklediklerini duyurdu. Hedeflerinin sosyalist, bağımsız bir Irak olduğunun altını çizen komünistler, ancak şimdi bağımsızlığın sorun olduğunu belirterek ulusal direnişe verilen desteğin altını doldurdu. İşgale direnileceğini duyuran IKP/Kader, BM denetiminde kurulacak hiçbir hükümeti de tanımayacaklarını ilan etti.

Açıklamada, “iki nehrin ülkesi, Amerikalılar’a felaketi tattıracaktır. Amerikalılar’ın kuyruklarını sıkıştırıp kaçmaları, tüm dünyada Amerikan saldırganlığının da sonunun habercisi olacaktır” denildi.

“Ölene Kadar Mevzilerini Terketmiyorlar”

Amerikalı komutanlar, Felluce direnişinden duydukları korkuyu itiraf etmek zorunda kaldılar. 14 Aralık tarihli AL Hayat Gazetesi’nde yayınlanan habere göre; kente saldırının üzerinden bir ay geçmesine karşın, direnişçiler hala mevzilerinde savaşmayı sürdürüyor.

Amerikan deniz piyadelerinin komutanı General John Seatler ve ordu sözcüleri, direnişin devam ettiğini açıklamak zorunda kalırken, ABD’li bir komutan yarıdıcısı, gizleyemediği öfkesiyle şunları söyledi: “fareler gibiler, hangi tür zehiri kullansak, yine ortaya çıkıyorlar.”

Amerikalı subaylar direnişçilerin çok iyi eğitilmiş olduklarını kabul ediyorlar, çok kararlı ve güçlü bir iradeye sahip olduklarını ifade ediyorlar ve bu da onları korkutuyor. Yine bir ABD’li komutanın belirttiğine göre, direnişçiler ağır yaralı durumda bile çatışmayı bırakmıyorlar, mevzilerini terketmiyorlar. Artık işgalci güçler direnişçilerin mevzilerini canları pahasına koruyacaklarına ve ölene kadar burayı terketmeyeceklerine inanıyorlar. Direnişçilerin daha önceden hazırladıkları sığınaklar, birbiriyle irtibatlı tüneller sayesinde yapılan ağır bombardımanlardan kurtulmayı başardıklarını kabul ediyorlar. ABD’li Teğmen Mc’intosh, şehrin orta ve güney kısımlarında direniş yaşandığını, batısı ve kuzey batısını “temizlediklerini” söylerken, bununla beraber enkaz yığınlarının altında ikişerli üçerli gruplar halinde direnişçilerin savaşa devam ettiklerini de itiraf etmek zorunda kalıyor.

İşgalciye Öfke Sürüyor

Zonguldak Gençlik Derneği’nin de yer aldığı İşgal Karşıtı Birlik, Madenci Anıtı önünde “Direnen Felluce Halkı Kazanacak” pankartı açarak eylem yaptı. Bursa’da, ‘Ortadoğu’da Savaşa, İşgale ve Katliama Karşı Birlik’ basın açıklaması yaparken, ‘Amasya Irak ve Filistin’e Destek Platformu’ tarafından düzenlenen mitinge bin kişi katıldı. Eylemde sık sık “Yaşasın Irak, Filistin ve Felluce Halklarının Onurlu Direnişi!” sloganı atıldı. Amasya’ya bağlı Gümüşhacıköy ilçesinde düzenlenen eylemde ise, yaklaşık 500 kişi işgalcilere öfke yağırdı. EMEP Çorum İl Örgütü tarafından düzenlenen mitingde yüzlerce kişi, Amerikan emperyalizmini protesto etti. SP’nin ‘Zalimlere Lanet’ mitingleri sürüyor. 19 Aralık günü Şanlıurfa’da, 18 Aralık günü Elazığ İstasyon Meydanı’nda binlerce kişi ABD’ye ve işbirlikçi AKP’yi lanetledi.

Sayı 138

23

26 Aralık
2004

Küba'dan Direniş Tatbikatı

Küba son 20 yılın en büyük tatbikatını gerçekleştirdi. “Kale” adıyla düzenlenen tatbikat, ABD saldırganlığı karşısında Ada’nın milyonlarca halkın kurduğu gerçek bir kale olduğunu gözler önüne serdi.

100 bin asker, 400 bin yedekle birlikte 4 milyon kişinin katıldığı tatbikat bir hafta sürdü. ABD işgaline karşı geliştirilen tatbikatta, saldırı ve savunma operasyonları gerçekleştirdi. Tatbikatın son gününde komutanlar Fidel Castro’ya tatbikatla ilgili bilgi verdi. Telekonferans yöntemiyle ülkenin her yanındaki komutanlarla konuşan Fidel, ABD’nin Küba’yı işgal etme olasılığının gerçekçi bir tehdit olduğunu dile getirdi. Savunma Bakanı Raul Castro tarafından yönetilen tatbikatta halkın devrimci coşkusu, emperyalizm karşısında net bir direniş mesajı oldu.

Bağımsız
Türkiye

AKP'nin varlık şartı AB'dir

Kızılay'a Melih Gökçek'in otobüsleriyle toplanmış kalabalığın ellerine verilmiş kırmızı ve mavi balonlar uçuşurken, kürsüden de başka balonlar uçuruluyordu:

"İnandık, çalıştık, hamdolsun sonunda sizlerle birlikte başardık. Bayramınız kutlu olsun.. Her şey Türkiye için!" diyordu Başbakan Tayyip Erdoğan.

Ne alındı, ne verildi? Bunlar yok Başbakan'ın açıklamalarında. Hamasi bir başarı havasıyla emperyalizme tam teslimiyet perdelenmeye çalışılıyordu. Mesela diyordu ki; "Hedef tam üyeliktir. Ve bu herhangi bir tereddüte yer vermeyecek şekilde teyit edilmiştir." Meydandaki onbinlerce kişinin gözlerinin içine baka baka, 70 milyona karşı yalan söylüyordu.

Gerçekler nereye kadar gizlenebilir? 17 Aralık karar metni de, AB ülkelerinin liderlerinin açıklamaları da Tayyip'i bir gün bile geçmeden yalanladı.

İsveç Başbakanı bir açıklama yaptı: "Biz olsaydık bu **şartlı üyelik** konusunu kabul etmezdik. Fakat Türkiye fazla direnmedi." Hani tam üyelik konusunda bir şart yoktu?

Görüşmelerin odağındaki isimlerden Hollanda Dışişleri Bakanı'nın "Fransa ve Avusturya referandum yapacağı için Türkiye'nin AB'ye giremeye olasılığı büyüktür." açıklaması da "yalancı" diyor Tayyip'e. 25 AB üyesi ülkeden herhangi biri, bu süreci kesintiye uğratabileceği gibi, bütün bunlar aşılsa bile, en sonunda bazı ülkeler Türkiye'nin AB'ye alınıp alınmaması konusunda referandum yapacaklarını açıkladılar.

AB süreci, **yalanlar üzerine bina edilmeye** devam ediyor. Temelinde, harcında yalanlar bulunan bu bina halka "sığınılacak liman" gibi gösteriliyor. Bu bina er geç yıkılacak. Ve yalnızca devrimciler, vatanseverler bu binanın altında kalmayacak.

17 Aralık'ta işbirlikçilik ve teslimiyetçilik tescil edilmiştir

Önceki sayımızda, henüz 17 Aralık müzakereleri sonuçlanmamışken, "işbirlikçilerin kırmızı çizgileri olamaz" demiştik.

Abdullah Gül, 15 Aralık'ta "kırmızı çizgilerimiz" diyerek şunları söylüyordu:

1) Kararda, tam üyelik hedefini saptıracak hiçbir unsur olmamalıdır. 2) Çözüm olmadan Kıbrıs Rum Kesimi'ni tanımıyoruz. 3) Hiçbir alan-

da kısıtlamalar olmamalıdır.

Bu "şart"ların hiçbiri yerine getirilmedi. Ama AKP işbirlikçiliği "alın AB'nizi başınıza çalın" diyemedi. Diyemezdi de. Köle, kölelikten vazgeçemedikçe, bedelini göze alıp köleliğe isyan etmedikçe, onun efendisine karşı bir zafer kazanma şansı olabilir mi? Kölenin şansı ne kadarsa, AKP işbirlikçiliğinin AB'ye veya ABD'ye direnme ve bu direnişten sonuç alma şansı da o kadardır. Emperyalist efendi, diplomasinin ince oyunlarıyla, kavram muğlaklıklarıyla manevralar yapıyor, fakat sonuçta istediğini yaptırır.

Abdullah Gül'ün AB yetkilileriyle görüşürken bir ara "**karşınızda mağlup ordu komutanı yok**" dediğini yazdı basın. (20 Aralık, Milliyet)

Bu söz, AB-Türkiye görüşmelerinin özünü esasını ortaya koymaktadır. Emperyalizm mağlup ordu komutanlarıyla görüşür gibi görüşmektedir. Çünkü gerçek de budur.

1920 Anadolu Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın sonunda, Anadolu'daki bazı imtiyazlarından vazgeçmek zorunda kalan emperyalistler Lozan'da anlaşmayı imzalarken, "bunları daha sonra tekrar karşınıza getireceğiz" demişlerdi; Nitekim, 1945'lerden bu yana da bunu yapıyorlar.

AKP, AB desteğine muhtaçtır

Türkiye'nin yeni-sömürgeleştirilmesiyle birlikte, Türkiye'yi yönetenler artık "mağlup komutanlardan" farksızdılar. Çünkü ekonomilerini, ordularını, geleceklerini emperyalizme bağlamışlardır; muhtaçtırlar.

AKP, düzen içi güç dengeleri açısından daha fazla muhtaçtı. Kendisinin iktidarına karşı çıkanları etkisizleştirmek için daha başından itibaren ABD'yi ve AB'yi yanına almaya çalıştı. Onları yanına almanın bedeli ise belliydi; onların çizdiği politika ve planların dışına çıkmamak. AKP, ülke içindeki güçler dengesinde sırtını AB'ye yaslayarak bir denge oluşturmuştur. AB'ciliğini sürdürdüğü müddetçe işbirlikçi telceli burjuvazinin ve burjuva medyanın desteğini almaya devam edecektir. Tersisi durumda altından toprağın kayacağını biliyor.

AKP, emperyalist tekellerin ve işbirlikçi telceli burjuvazinin "AB süreci" oyununda pürüz çıkardığı noktada, bugün ülkemizdeki açlığı, zulmü gizleyip "her şey yolunda" havası çizen burjuva medya, bunları yazmaya başlayacaktır. Bugün görmezden geldikleri "şariatçı kadrolaş-

ma"yı herkesin gözlerine sokacak kadar öne çıkaracaklardır. Medyanın, farklı kesimlerin yeni Fadimeler, Müslüm Gündüzler bulup çıkarmakta gecikmeyeceklerini de iyi biliyor AKP.

Bu koşullar altında AKP; TÛSiAD'ın isteklerinin, AB'nin dayatmalarının dışına çıkamazdı.

"Aman odak kayması olmasın!"

İlk gün "zafer" havasını kolay yaratacakları düşüncesindeydi AB'ciler. Ne de olsa, medya gücü ellerindeydi. Fakat 17 Aralık teslimiyeti, öyle kolay gizlenebilecek gibi de değildi. Nitekim, sadece görüşmelerin ve 17 Aralık kararının ayrıntılarının yansıması, birkaç düzen partisinin, köşe yazarının yüzeysel eleştirileri bile, ikinci günden itibaren farklı bir havanın doğmasına neden oldu. İşler yansıtıldığı kadar iyi değil miydi yoksa? Bunun üzerine AKP ve tüm AB'ciler adeta telaşlandılar. Telaşın çarpıcı örneklerinden biri Hasan Cemal'ın Radikal Yayın Yönetmeni İsmet Berkan'ı arayarak Radikal'in "**Gerçekleri bilelim**" manşetini eleştirmesiydi.

"Gerçekler"e ne gerek vardı? Tamam bazı eleştiriler yapılabilirdi ama "*bir odak kayması olmamalı*"ydı.

"Odak" neydi? Odak, AB konusundaki aldatmacanın sürdürülmesidir. Tüm düzen güçleri, gerçekleri gizleyip AB şakşakçılığını sürdürmeli, "**17 Aralık bayramı**" havasını bozmamalıydı.

Evet, bu ülkenin "ulusal egemenlik" bayramı da var, "egemenliği AB'ye devretmesinin" bayramı da. Bu bayramlardan biri artık fazladır. Fazla olan, zaten kutlanmasının 50 yıldır bir manasının kalmadığı "23 Nisan Ulusal Egemenlik Bayramı"dır. Ulusal egemenliğin zerresinin kalmadığı bir ülkede, onun bayramını kutlamak, aldatmaca ve sahtekarlıktır. Egemen sınıfların milliyetçiliği, vatanperverliği zaten riyakarcaydı; bundan böyle artık daha da riyakarcadır.

AKP iktidarı, AB emperyalizmine teslimiyet sürecini devam ettirecektir. Kıbrıs sorununu çözmek koşuluyla 3 Ekim'de başlayacak olan ve "*son derece zorlu*" geçeceği belirtilen müzakere süreci, AB'nin her alanda yönetimi parça parça devralacağı bir süreç olacaktır. Tekellere yeni imtiyazlar tanınacak, çıkarılan her yasa yeni bir "**Kapitülasyon**" yasası olacaktır.

AKP yerine gelecek bir başka işbirlikçi düzen partisinin iktidarında da süreç "**kesintiye uğramayacak**"tır. Bu süreci kesintiye uğratacak tek şey, halkın ekonomik, siyasi, askeri tüm emperyalist politikalara karşı direnişidir. İşte o zaman "AB'ye uyum" süreci, vatanın bağımsızlaşması sürecine dönüşecektir.

Önce 'Sert' Çıktı!

16 Aralık günü öğleden sonra basına dedi ki:

"Öncelikle 'koşulsuz' tarih... Özellikle Kıbrıs ve sınırlar meseleleri gibi 'şeyler' bizim önümüze gelmemeli... Bir de baktık ki istediğimiz gelişme olmuyor, oyalyorlar. Biz de Norveç'in yaptığını yapabiliriz. Biz de kesip atarız. Milli çıkarlarımızın müsaade etmediği bir adımı 'asla' atamayız..."

Tükürdüğünü Yaladı

17 Aralık'ta

- Koşulsuz tarih vermediler.
- Kıbrıs meselesini önüne getirdiler.

- Üstüne üstlük yeni kısıtlamalar koydular, bir de referandum engeli çıkardılar...

Fakat Tayyip Erdoğan, Norveç'in yaptığı yapamadı. Kesip atamadı...

"Kesip atarsan bu masaya on yıl oturmazsınız!" diye rest çeken emperyalistlerin dayattıklarını kuzu kuzu kabul etti...

Ve dönüp yüzüzce zafer şovu yaptı...

Şimdi sıra emperyalizme boyun eğişi, "zafer" diye yutturmaktaydı. Yalakalar, acele tarafından "**Avrupa Fatih**" ilan ettiler bu mağlup "komutanı". Bu defa "Viyana kapılarında" dönülmemişti! Çünkü kendileri fethedilmişti... Kızılay'da Türk bayrağı yanında dalgalandırılan AB bayrakları, zaferin kimin olduğunu da gösteriyordu zaten.

O Türk bayrağının dalgalandırılmasına göstermelik olarak izin veriyordu AB; nasıl olsa bir hüküm olmayacaktı o bayrağın, herşeyi o yönetecekti.

**Vatanımızı, emperyalizme
ve Amerikacı, Avrupacı
işbirlikçilere
BIRAKMAYACAĞIZ!**

Bağımsız Türkiye mümkündür ve onurlu, namuslu yaşamının tek yoludur!

Sağdan sola uzanan bir koro, yıllardır hiçbir ülkenin veya örgütün AB'siz, ABD'siz varolamayacağını propagandasını sürdürüyor. Bu propaganda, sosyalist sistemin yıkıldığı, emperyalizmin "tek kutuplu dünya"yı ilan edip, herkes bana tabi olacak dayatmasını ekonomik, siyasi ve askeri yollarla uyguladığı 1990'ların başlarından bu yana hiç durmadı.

1990'ların sonunda ve 2000'lerde ABD ve Avrupa emperyalizminin Yugoslavya'ya, Irak'a yağdırdığı bombaların eşliğinde daha da fazla duymaya başladık bu sözleri. İşbirlikçiler dünya konjonktürünün kendilerini doğruladığını düşünerek seslerini daha da yükselttiler. "ABD'ye ve AB'ye rağmen" hiçbir şey yapılamazdı, onlar "hakim"di, küreselleşmeye boyun eğmekten, emperyalizmin yeni dünya düzenine tabi olmaktan başka yol kalmamıştı...

1990 öncesinin ulusal ve sosyal kurtuluş hareketleri, aydınları, bağımsızlıkçıydı. 1960'lı, 70'li yıllar boyunca gelişen ulusal bağımsızlık mücadeleleri, sosyalist sistemin en güçlü mütefiki olurken, aynı şekilde sosyalist sistem de bağımsızlık yolundaki ülkeler, örgütler için nesnel bir güçtü. Sovyetler Birliği revizyonizmi, pek çok ülkede silahlı mücadele veren devrimci örgütlenmeleri desteklemekten vazgeçeli uzun zaman olmuştu, "barış içinde bir arada yaşama" teorisini revizyonist yorumuyla, hemen her ülkede barışçı, revizyonist güçleri destekliyordu. Ama bu bütün olarak sosyalist sistemin tüm devrimciler, vatanseverler için objektif olarak oynadığı olumlu rolü değiştirmiyordu. Sosyalist sistemin varlığı nedeniyle, bağımsızlığını kazanan, sosyalizm yoluna giren ülkelere karşı emperyalizm açık askeri saldırılara girişemiyordu.

Bu halklar için büyük bir destekti.

Sosyalist sistemin yıkılışından sonra ise, Yugoslavya örneğiyle, "yeni dünya düzeninde" emperyalizme boyun eğmeyen ülkelerin yakılıp yıkılacağı, boyun eğmeyen örgüt ve liderlerin "yok edileceği" mesajı verilerek bağımsızlık düşüncesi yok edilmek istendi.

Bu süreç bazı devrimci örgütlerde "silahlı mücadeleden vazgeçiş" biçiminde sonuç yaratırken, "ulusal kurtuluş hareketleri" bağımsızlık hedefinden vazgeçmeye, aydınlar ise, emperyalizmde "olumluluklar" keşfetmeye başladılar.

İşbirlikçi politikacılar ve emperyalizmin dünya düzenine tabi olmayı tek çıkar yol olarak gören "aydın"lar, "sol"cular, "artık bağımsızlık öldü!.. ulus devlet modeli çöktü" teorileriyle ya ABD'nin, ya AB'nin şemsiyesi altına sığınmamız gerektiğini savunuyorlar. Bu düşüncelerin karşısına "Avrasya seçeneği"ni çıkaranlar da, "bağımsız olunamayacağı" düşüncesini bir başka uçtan onaylamış, tescillemiş oluyorlar.

Emperyalizmin "yeni dünya düzeni", "küreselleşme süreci" alternatifsiz değildir. Bugünkü koşullarda da bir ülke, bir örgüt bağımsız kalabilir ve kalmalıdır. Bağımsızlık içinde ekonomik, siyasi gelişme mümkündür; fakat bunun "olmazsa olmaz" bir koşulu vardır; bu koşul ise, halkın iktidardır. Bir ülke, ancak halkın devrimci iktidarı koşullarında bağımsız olabilir ve bağımsızlığını emperyalizme rağmen sürdürebilir.

Bağımsızlık bilinci ve kavramı çarpıtılmıştır

Bağımsızlık bilinci ve kavramının çarpıtılmasında iki önemli dönüm noktası vardır: **Birincisi; yeni-sömürgecilik, ikincisi; küreselleşme** adı verilen süreçtir.

Amerikan emperyalizminin esas olarak 1940'ların ikinci yarısından itibaren ağırlık verdiği yeni-sömürgeciliğin, eski sömürgecilikten en belirgin farkı, ülkelerin tankla topla işgal edilmemesi, sömürgelere "vali" atanmaması, bunun yerine görünürde "bağımsızlık" tanınmasıydı. En sinsi sömürgecilik yöntemi buydu.

Sömürgeciliğin bu biçimiyle birlikte, bağımsızlık bir bayrak ve ulusal marşa sahip olmaya indirgenmiştir.

"Emperyalizm açık işgale son vermekle ve sermayenin yeni biçimlerini etkin bir tarzda

devreye sokmakla, göstermelik olarak siyasi bağımsızlık tanıyor, ama ön kapıdan çıkarken, kendini gizleyerek daha güçlü bir biçimde arka kapıdan giriyordu.” Bunun sonucunda ise, emperyalizm ve işbirlikçileri hem ulusal kurtuluş bilincini köreltiliyor, bağımsızlık kavramını çarpıtıyor, hem de daha derinlemesine bir sömürü imkanına kavuşuyorlardı.

Yeni-sömürgecilik altında işbirlikçileştirilen “milli” ordular, emperyalizmin gizli işgalinin aracı oldular. Güya “bağımsızlığın” güvencesiydiler. Ne ilginçtir ki, hemen tüm yeni-sömürgelerde emperyalizmin gizli işgal orduları, kendilerini, “milliyetçiliğin” en keskin savunucusu, en “ulusalcı” kesimler olarak gösterdiler. “Milliyetçilik”, “ulusal”lık sıfatları, bu ülkelerde çoğunlukla CIA tarafından örgütlendirilmiş faşist güçler tarafından kullanıldı. Bu, yeni-sömürgecilik politikalarının bilinçli bir yönlendirmesiydi. Böylelikle hem en işbirlikçi kesimlerin emperyalizm uşaklığı perdelenmiş, hem de halkın vatanseverlik duyguları, şovenizme, faşizme kanallı edilmiş oluyordu.

Bu demagojinin etkili olduğu bizim gibi ülkelerde, sol, tepkisel olarak “vatan” kavramından uzaklaştı, vatanseverlik, emperyalizm işbirlikçisi faşist güçlerin tekeline alındı, halkın vatansever duyguları düzene yedeklendi. Dolayısıyla, bundan bağımsızlık ve vatanseverlik bilinci de büyük yara aldı, kavramlar muğlaklaştı, çarpıtıldı.

Bağımsızlık ve vatanseverlik kavramına ikinci büyük saldırı ise “küreselleşme”yle birlikte gerçekleştirildi. Tamamen burjuvaziye ait olan bu teoride, artık dünyanın “global bir köy” olduğu, sınırların kalktığı işlenerek, halkların anti-emperyalist, ulusalcı bilinç ve duyguları köreltilmeye çalışıldı. Burjuvazinin “küreselleşmeci” teorilerinin, sosyalist sistemin yıkıntıları altından emperyalizmin dünya düzenine iltihak eden “sol” aydınlar ve gruplar tarafından sahiplenilmesiyle, bu propagandanın etki alanı genişledi.

Küreselleşme, yeni-sömürgeciliğin daha pervasızlaşmasından başka bir şey değildi oysa. Yöntem aynıydı; görünürde bağımsızdı yine ülkeler; ama ekonomileri, siyasetleri, kültürleri, orduları, emperyalizmin merkezi kurumları tarafından yönetilecektir. Küreselleşmenin “kanıtı” olarak sık sık örnek verilen “ekonomilerin iç içe geçmesi”, gerçekte emperyalist ekonomilerin derinlemesine yeni-sömürge ekonomilerine nüfuz etmiş olmasıdır. Burada karşılıklı bir “iç içe geçme” değil, tek yanlı bir “ele geçirme” söz konusudur. “Sınırların kalkması”nda da aynı şey söz konusudur; “Kalkan”, emperyalist tekeller

karşısındaki yeni-sömürgelerin sınırlarıdır. Tekeller için artık bu sınırlar bir anlam ifade etmiyor gerçekten de, istedikleri yerde at koşturuyorlar. Ama bir yeni-sömürge ülke için aynı şey söz konusu değildir. “Ülkelerin içişleri diye bir şey yoktur artık” demagojisinin perdelediği gerçek de budur. Doğrudur, yeni-sömürgelerin “içişleri” diye bir şey kalmamıştır. Emperyalistler yeni-sömürgelerin aklınıza gelebilecek herşeyine müdahale edebilmektedirler. Peki tersinden bir “müdahale” söz konusu mu? Herhangi bir yeni-sömürge, emperyalist ülkelerin içişlerine aynı şekilde karışabiliyor mu?

Yeni-sömürgeciliğin derinleştirilmiş, pekiştirilmiş halinden başka bir şey olmayan küreselleşme, bugün karşımıza “bağımsızlığın” alternatifi olarak çıkarılmaktadır. Oysa gerçek tam tersinedir. “Küreselleşme” dedikleri bu emperyalist süreç, halklar ve ülkeler açısından bağımsızlık sorununu daha güncel ve daha elzem hale getirmiştir.

“Bağımsızlık” meselesi, “teorik” bir sorun değil; emperyalizme karşı savaşılmaya cüret edip etmeme meselesidir

Aslında mesele dünyayı doğru tahlil edip etmeme meselesi değil, emperyalizme karşı savaşılmaya cüret edip etmemektir. Bu cürete, vatanseverlik namusuna sahip olmayanlar, dünyayı da kendi korkaklıklarına göre tahlil ediyorlar.

Midesinden emperyalizme bağlı olanlar veya emperyalizme karşı direnme cüretine sahip olmayanlar, ulusal onur için, halkların özgürlüğü için bedel ödemeye hazır olmayanlar, bağımsızlık idealine, bağımsız bir ülkenin varolabileceğine, yaşayabileceğine inanmazlar.

Ülkemizi emperyalizme satanlar, yıllarca bu ülkede bağımsızlığı savunan devrimcileri “ülkemizi başka bir ülkenin egemenliğine sokmaya çalışmakla” suçladılar. “Dış mihraklı” olmakla suçladılar. Bu suçlama burjuva politikacıların ağzından dile getirildi, iddianamelere, mahkeme kararlarına girdi. Oysa, bu suçlamaları yapanlar, “Bağımsız Türkiye” için mücadele edenleri katledenler, zindanlara atanlar, işkencelerden geçirenlerden başkası değillerdi. İşbirlikçilerin zulmü ve demagojisi, öyle bir hale gelmiştir ki, “vatan haini” diye suçlanmamak, gerçekten vatan haini olmakla mümkün olmuştur. Çünkü ancak işbirlikçiler “vatan haini” diye suçlanmaktan kurtulabilmektedirler.

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı direnme, savaşma iradesi ve cüretini gösteremeyenler, düzenin zulmünden kurtulmak için işbirlikçi

iktidarlarla, şu veya bu emperyalistle aynı düşünceleri savunmaya başladılar. Bugün AKP'yle "AB yolunda" birleşenler, "solculuk" adına AB savunuculuğu yapanlar, bu yoldadırlar.

Tarihi "bağımsızlığa" düşmanlıkla dolu oligarşiyle aynı şeyi savunanların anti-emperyalizmle, demokratlıkla bir ilgileri yoktur. **Oligarşi, bağımsız olmadığı gibi, tüm bağımsızlık hareketlerinin düşmanıdır.** Ülkemiz egemen sınıfları, ABD emperyalizminin yeni-sömürgeci olmaya başlar başlamaz, bağımsızlığın da en büyük düşmanlarından biri oldular. İlk olarak Türkiye ordusu, emperyalist dünya adına, ABD emperyalistleriyle birlikte, Kore halkının bağımsızlık savaşını boğmaya gitti. 1957'de Suriye'de anti-emperyalist karakterdeki BAAS rejiminin kurulması üzerine, TSK işgal amacıyla Suriye sınırına yığıldı. SSCB'nin BAAS'la net dayanışma tavrını açıklaması üzerine, emperyalistler ve onun ülkemizdeki işbirlikçileri işgale cüret edemediler. Ama Türkiye oligarşisi bu tavrını hep sürdürdü. Fransa'ya karşı bağımsızlık savaşı veren Cezayir'in bağımsızlığına karşı, Irak halkının emperyalist işgale direnişine karşı, hep emperyalistlerin safında oldu. Böyle bir iktidarla yan yana olanlar, böyle bir iktidarın "AB yolundaki çabalarını takdire değer" bulanlar, **Türkiye halklarının anti-emperyalist geleneğiyle değil, oli-**

garşinin işbirlikçi geleneğiyle bütünleşirler.

Küba, halkın iktidarıyla yönetilen bir ülkenin, Avrupası'yla, ABD'siyle tüm emperyalist dünyanın karşısında bir ülkenin bağımsız olabileceğini kanıtlamaya devam ediyor. Irak halkı, güç dengelerindeki tüm eşitsizliğe rağmen, bir halkın emperyalizme karşı direnebileceğini kanıtlıyor. Dünya tarihi bunun örnekleriyle doludur. Ülkemiz tarihi de; 1920 Ulusal Kurtuluş Savaşı da tüm emperyalistlere karşı, yine aynı güç dengesizliğine rağmen kazanılmadı mı? **"Örgütlenmiş ve direnen bir halk"**, tarihin kaydettiği en büyük ve yenilmez güçtür. Buna sahip olan her ülke, emperyalizm karşısında bağımsız olabilir.

Devrimciler, katledilmeyi, işkenceleri, hapislikleri göze alarak onlarca yıldır emperyalizme ve işbirlikçi oligarşiye karşı "Bağımsız Türkiye" mücadelesini sürdürdüler. Günümüz dünyasında, emperyalizme karşı direnmek büyük bedeller ödemeyi göze almaktır. "Bağımsızlık" şiarını haykırانların destek alabilecekleri güçler fazla değildir. Her ülke, örgüt, halk, kendi özgücüne güvenmek zorundadır. Bu güvenle direnen ve savaşan halklar, emperyalizmin aşağılamalarına, emperyalizmin yağma ve talanına karşı onurlu, namuslu, adil, özgür ve refah içinde bir ülkede yaşama hakkını kazanabilirler.

Sayı 138

28

26 Aralık
2004

Türkiye aydını hiç bu kadar işbirlikçileşmedi Medya hiç bu kadar aşağılıklaşmadı!

Nerede bu ülkenin aydınları? Nerede yalanın karşısına cüretle dikilecek, nerede emperyalizmin, faşizmin karşısında gerçekleri cüretle haykırarak, halkı aydınlatacak aydınlara?

Bu soru, "aydın" sıfatını taşıyanların büyük bölümünün AKP'nin, AB'nin peşinde bağımlılığın savunucusu olduğu bir ülkenin sorusu.

Bu sürüklenmenin dışında kalan aydınlara da var; ancak örgütsüzlükleri, kaygılarla kuşatılmış olmaları gibi nedenlerle sesleri çıkmıyor.

Türkiye aydını, aydın olma rolünden en uzak olduğu bir süreçten geçiyor.

Aydınlara üzerine yazılmış bir yazıda şöyle der: "Egemen sınıflar aydınlardan gelen eleştirilerden rahatsız olur. Çünkü bir ülkenin aydınları, çoğu zaman kurulu düzeni eleştirirler, zor oları yaparlar, itiraz ederler. Böyle olduğu için aydınlara birçok kesim tarafından hoşlanılmayan kişiler haline gelirler."

Peki ülkemize bakalım: Egemen sınıflar "aydın"ların yaptıklarından **bu kadar hoşnutlarsa**, bunda bir çarpıklık olduğu açıktır.

Çarpıklık, aydının, artık aydın olma misyonundan kopmasındadır. Çünkü ülkemiz aydını, emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık, demokrasi mücadelesi sesini yükseltmek yerine şu sesi yükseltmektedir: **"Ya barbarlık, ya AB"**

Bu ses, **emperyalizmin ve onun ülkemizdeki işbirlikçilerinin sesidir.** Halkı aydınlatma yerine, bu sömürü ve zulüm düzenine karşı bayrak açma yerine, bu düzenin sahipleri olan Avrupa emperyalizmini "kurtuluş yolu" olarak gösteren aydın, artık aydın olmaktan çıkıp, tekelci burjuvazinin propagandisti haline gelmiştir. Bilgisini, birikimini, sanatını bunun hizmetine vermiştir.

Emperyalist politikaların "aydın"ları

Aydınlığımız, yıllardır hemen hiçbir konuda göstermedikleri çabayı ve hiçbir konuda göster-

medikleri istikrar ve kararlılığı, AB'yi savunmakta gösterdiler. Öyle ki çoğu dönemde, işbirlikçi iktidarlardan daha "öncü" bir rol üstlendiler AB'cilikte.

Ülkemiz aydınlarının "**AB'ye girmeliyiz**" açıklamalarını okudukça, aklımıza, Amerikan "aydınları"nın Irak'a müdahale öncesinde yayınladıkları mektup geliyor.

Aydın'ın ne kadar ikiyüzlüleşebileceğinin, ne kadar düşünleşebileceğinin, bilimsel, edebi bilgisini ve toplumun saygısını nasıl egemenlerin hizmetine verebileceğinin çarpıcı bir örneği olan bu mektup, yüzlerce "prof"un, dünya çapında ünlü yazarların, bilim adamlarının imzalarını taşıyordu. Bildirilerine "*Her türlü savaşın korkunç olduğunun FARKINDAYIZ*" diye başlayan emperyalizmin aydınları, sözlerini "*milletimiz ve müttefikleri için bu savaşı kazanmanın temel nokta olduğunu söylüyoruz.*" diye bitiriyorlardı.

"Türkiyeli 191 aydının" 2002 Mayıs'ında yayınladığı "**Türkiye'nin Yeri Avrupa Birliği'dir. Evet... Katılıyorum**" adıyla hazırladığı bildiri de, işte bu bildiri gibiydi. Demokrasiden, insan haklarından söz ediliyor ve sonuçta emperyalizme teslim olma öneriliyordu. Kendilerini "sol", "sosyalist" olarak adlandıran aydınlar, bu bildiride, 35 yıldır dökülen her damla kanda sorumluluğu olan, cuntaları alkışlarla karşılayan, IMF politikalarını büyük bir hevesle uygulayan "tekelci burjuvalarla" yan yana imza atıp AB'yi istediler. Bu mu "aydın" tavrı? Yanındaki kim, müttefikin kim bir kere?

'Ali Kemal'leşmenin normalleşmesi aydınların çürüyüş ve çöküşüdür

"AB sürecini hızlandırmak" için Avrupa emperyalistlerinin sağladığı fonlarla kurulan vakıflara, diğer kuruluşlara bakın; hepsinin başında aydınlar vardır. Klasik bir işbirlikçileştirme politikasına karşı onurlu bir direniş sergileyememiştir bu aydınlar. "*Faşizme karşı AB'ye yaslanarak demokrasiyi savunmak*" diye kendi tavırlarını meşrulaştırmaya çalışmışlardır, ama bu tarih karşısında AB tarafından parayla, düzen içi statükolar vadiyle "**devşirilmiş**" olma gerçeğini ne kadar değiştirebilir?

Bu vakıfların, derneklerin, 1920'lerin başında ülkemiz emperyalistlerin işgali altındayken güya "işgalden bir an önce en az zararla kurtulmak", "feodal mutlakiyete son vermek" gibi amaçlarla kurulan "**İngiliz dostları derneği**", "**Amerikan muhipleri**" gibi kuruluşlardan ne farkı var? Anadolu halkının o zaman emperyalizmin ajanı olduğu için linç ettiği "GAZETECİ" Ali Kemal de "İngiliz Dostları Derneği"nin faal bir çalışanıydı.

Ali Kemal, ülkemiz tarihinde işbirlikçiliğin adı olmuştur; gerçekte sayıları elle sayılacak kadardır. Ama günümüzdeki Ali Kemal'ler artık sayılamayacak kadar çoğalmıştır. Türkiye aydınının içine düştüğü durumun vehameti de işte bu "çoğalma"dır.

Nesnel olarak "aydın" olma vasfını taşıması gereken öğretim üyeleri, gazeteciler, büyük demokratik kitle örgütlerinin yöneticileri, "AB'ye üyelik" söz konusu olduğunda, Avrupa emperyalizmiyle ve işbirlikçi iktidarla birlikte olmayı tercih ettiler. İktidarla birlikte halkı "ikna etme", daha açıkçası yola sokma misyonunu üstlendiler. Halkın sokulacağı yol belliydi: AB yolu. Ve bu yol, bir aydının halkı çağıracağı bağımsızlık, demokrasi yolu değil, emperyalizme teslimiye-tin yoluyla.

Aydınların ve burjuva medyanın Avrupalılıkta birleşmesi

Aydınlar, gerçeğin, halkın, emperyalizme ve faşizme karşı direnişin sesi değil de, AB gibi emperyalist projelerin sesi oldukça, gazete köşeleri, televizyon programları onlara cömertçe açıldı. **Aydının rolüyle, medyanın rolü bu süreçte büyük ölçüde özdeşleşti** ve bu rol, işbirlikçilikte birleşti. AB'yi desteklemeleri karşılığında şu veya bu konuda muhalefet etmelerine izin verildi. Bir yandan muhalif yazılar yazıp sonra da "demokratikleşme" için AB'yi hedef gösterdiler.

AB'cilik uğruna, IMF'nin sömürü talan politikalarına, AB'nin F tipi katliamlarına, bizzat AB ülkelerindeki anti-demokratik gelişmelere ses çıkarmadılar. AB'cilik uğruna, Avrupa emperyalizmi konusundaki tarihi bilgilerini bile unuttular. Ve sonuçta 17 Aralık'ta ülkemizin boynuna yeni bağımlılık halkaları geçirildi. Zülfü Livaneli, Can Dündar gibi sol aydınlar, bugün kısmen günah çıkarma havasındalar; "*Küçük burjuvazinin klasik günah çıkarması...*" Verebilecekleri kadar zarar verdiler ve şimdiki günah çıkarmaları, verdikleri zararı telafi etmiyor... Kaybeden vatan oldu, kaybeden halk oldu, yoksullaşarak, ölecek bu sürecin faturasını yine halk ödüyor.

Bu dönem, ülkemizin aydın tarihinde bir "utanç sayfası" olarak anılacaktır. Kimse kendini "demokratikleşmeyi savunuyorum" palavrasıyla aldatmasın. Aydınlar, bağımsızlığı olmayan bir ülkenin gerçek bir demokrasisinin de olamayacağı yalın gerçeğini görüp işbirlikçilikten vazgeçmelidirler. Bu utanç verici işbirlikçilik sürdürüldüğünde, adları Ali Kemaller'in yanına yazılacaktır, Ali Kemaller'in ödediği bedeli öde-meyeceklerini de kimse onlara garanti edemez.

Gençlik Bağımsızlık Şiarını Yükseltiyor

“Ne Avrupa Ne Amerika, Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son” sloganlarıyla eylemler yapan Gençlik Federasyonlular bu ülkenin onuru, geleceğidir.

Gençlik Federasyonu üyesi öğrenciler, iktidarın ihaneti derinleştirdiği 17 Aralık günü, ülkenin birçok kentinde meydana çıkarak bağımsız Türkiye istediklerini ve bunun için mücadele ettiklerini haykırdılar. ABD ve Avrupa Birliği bayraklarının yakıldığı eylemlerde, AB'nin gösterilmek istendiğinin aksine, emperyalist bir güç olduğu anlatıldı. Açıklamalarda, iktidarın ve AB'ci medyanın yalanlarına değinilerek; “IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla Türkiye'yi yöneten ABD ve AB, halklarımızın ulusal onurunu çiğniyorlar. Gerçekten istediğimiz demokrasi, iş, insan hakları ve insanca yaşayacak ücret ise bunu emperyalizme tam bağımlı köle olarak değil bağımsız Türkiye isteğiyle emperyalizme karşı mücadele ederek kazanabiliriz! Emperyalizmle işbirliği bize sadece daha

çok işsizlik, daha çok açlık ve daha az demokrasi getirecektir.” ifadeleri kullanıldı.

Geçen haftaki sayımızda Ankara'da yapılan eyleme yer vermiştik, diğer kentlerde gençliğin yükselen sesini yansıtıyoruz.

‘Avrupa Birliği Defol’

ADANA - Gençlik Federasyonu üyesi Adana Gençlik Derneği'nin İnönü Parkı'nda yaptığı eylemde, "Ne ABD Ne AB Bağımsız Türkiye" pankartı ve üzerinde DEV-GENÇ amblemi olan flamalar açıldı. Pınar Çalışır tarafından yapılan açıklamada “AB demokrasinin değil halklara karşı sömürünün birliğidir” denildi. Eylem sloganlarla sona erdi.

ANTALYA - "Ne AB ne ABD Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son" yazılı, "Gençlik Dernekleri Federasyonu-Antalya Gençlik Derneği" imzalı pankartın taşındığı eylem, Kışla Han Otelı önünde yapıldı. "Katil ABD İşbirlikçi AKP, Tecritin Sorumlusu AB" sloganlarının atıldığı eylemde, Avrupa Birliği'nin emperyalist çıkarların birliği olduğu ifade edildi. Sevgi Peker'in okuduğu açıklamada, işbirlikçi AKP'nin, AB'nin istediği yasaları çıkarttığı ve bunun halka demokratikleşme olarak lanse edildiği; fakat bunun halk için demokrasi olmadığı anlatıldı. Faşizm gerçeğinin sürdüğünü söyleyen Peker, F tiplerinde 117 ölümün, 1 Nisan hukuksuzluklarının altında Avrupa'nın da imzasının olduğunu hatırlattı. Ey-

lem, “Ne AB Ne ABD Bağımsız Türkiye” sloganları ile bitirildi.

BALIKESİR - 15 Ara-

lık günü, Balıkesir Gençlik Derneği ve SGD üyesi öğrenciler tarafından, AKP Balıkesir il binası önünde yapılan eylemde, AB'nin emperyalist, katilamcı yüzü teşhir edildi. Basın açıklaması kararını birlikte alan Emek Gençliği, açıklamaya katılmazken, aynı gün Balıkesir Gençlik Derneği üyesi öğrenciler, 19 Aralık katliamında şehit düşen 28 devrimci için bir anma düzenlediler.

BURSA - Gençlik Der-

nekleri Federasyonu üyesi öğrencilerin AKP İl Binası önünde düzenledikleri eylem ve yerel TV tarafından da canlı yayınlanan eylemde, “Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede” sloganları atıldı. Aysel Arslan tarafından yapılan açıklamada, Avrupa Birlikçi aydınlar, demokratlara da seslenildi. AB'ye desteğin AKP'nin işbirlikçi politikalarda işini kolaylaştırdığını, Amerika

Antalya

Samsun

ve Avrupa emperyalizminin emperyalist emellerine hizmet etmek anlamına geldiğini belirten Arslan, “tam bağımsız Türkiye” şiarımızı yükseltelim” çağrısı yaptı. Eylemde Amerikan bayrağı yakıldı.

❑ **DERSİM** - Gençlik Dernekleri Federasyonu’nun AKP il binası önünde yaptığı eylemde, kızıl bayrakların yanı sıra, “Ne AB Ne ABD, Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son” pankartı açıldı. Federasyon üyeleri, ABD bayrağını yakarak, ABD ve AB emperyalizmine karşı bağımsız Türkiye şiarını yükseltme çağrısı yaptılar. Federasyon adına basın açıklamasını okuyan Özcan Dutağacı, 17 Aralık tarihinin Avrupa emperyalizminin, işbirlikçi AKP aracılığıyla halkımıza daha fazla yoksulluk, işsizlik, açlık getireceğini; Topraklarımızın tamamen AB emperyalizmine peşkeş çektilerileceğini, Türkiye’nin daha da bağımlı hale getirileceğini vurguladı.

❑ **ERZİNCAN** - 15 Aralık günü AKP il binası önünde toplanan gençlik, “AB Halkların Değil İşgalcilerin ve Katillerin Birliğidir” yazılı pankart açtı. Avrupa emperyalizminin teşhir edildiği açıklamada, “Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye, AB’ye Hayır” sloganları atıldı.

❑ **İSTANBUL** - İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nden sloganlarla Beyazıt kapısına yürüyen Gençlik Federasyonlu öğrenciler, “Ne ABD Ne AB, Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son” pankartı taşıdılar. “İstanbul Gençlik Derneği / Gençlik Federasyonu” imzalı pankartın yanı sıra, “AB Defol Bu Memleket Bizim” dövizleri taşınan eylemde, “Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, AB Defol Yaşasın Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son” sloganları atıldı. Beyazıt kapısında yapılan açıklamada, “tüm Dünya’da

süren açlığın, işsizliğin, yoksulluğun sorumlusu ABD ve AB emperyalistleridir. Türkiye için de bu gerçek aynen geçerlidir.” ifadelerine yer verildi.

❑ **İZMİR** - İzmir Gençlik Derneği, İngiliz Konsolosluğu önünde yaptığı eylemle, emperyalizme karşı bağımsızlık sloganlarını haykırdı. “Ne AB ne ABD, Bağımsız Türkiye! İşbirlikçiliğe son!” pankartı açılan eylemde, “Kahrolsun ABD Emperyalizmi”, “Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye”, “Katil Fransa Fildişi’nden Defol”, “Tecritin Sorumlusu Avrupa Birliğidir”, “Bask Ülkesi’ne Özgürlük Kahrolsun İspanya” ve “Kahrolsun AB Emperyalizmi” sloganları atıldı. “Avrupa Birliği halkların değil işgalcilerin ve katliamcılarının birliğidir” yazılı dövizlerin taşındığı eylemde, basın açıklamasını okuyan Gülşah Mersin, AB’nin Türkiye’yi sömürülecek bir pazar ve ucuz asker ordusu olarak gördüğünü belirtti.

Eylem ABD bayrağı yakılırken, kitlenin Gün Doğdu marşını söylemesiyle son buldu.

Bir başka etkinlik de, İzmir Gençlik Derneği tarafından düzenlenen paneldi. Dernek adına Erdal Güngör ve Ege Temel Haklar’dan Nurhan Yılmaz’ın katıldığı panelde, Avrupa Birliği gerçeği ve Bağımsızlık mücadelesi anlatıldı.

❑ **KOCAELİ** - Gençlik Derneği tarafından Belediye İşhanı önünde yapılan basın açıklamasında “Ne AB, Ne ABD Bağımsız Türkiye. İşbirlikçiliğe Son” pankartı açıldı. Emperyalizme karşı bağımsızlık kavgasının yükseltilmesi çağrısının yapıldığı ve kızıl bayrakların taşındığı eyleme EMEP ve DPG temsilcileri de destek verdi.

❑ **MALATYA** - Gençlik Derneği’nin Merkez Postanesi

önünde yaptığı eylemde ‘Ne AB Ne ABD Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son’ pankartı açıldı. Açıklamada, AB’nin Türkiye’ye demokrasi ve insan hakları getirmek gibi bir amacının olmadığı, amaçlarının Türkiye’nin pazarından ve ordusundan faydalanmak olduğu belirtildi. “Ne AB ne ABD Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye, Kahrolsun AB Emperyalizmi, Katil ABD İşbirlikçi AKP” sloganları ile eylem sona erdi.

Malatya Gençlik Derneği’nin, Avrupa emperyalizmini gerçek yüzünü anlatmak, bağımsız Türkiye için mücadele çağrısını yükseltmek için yaptığı bir diğer etkinlik de, 11 Aralık günü düzenlenen paneldi. ‘AB halkların değil, işgalcilerin ve katliamcılarının birliğidir’ adı altında düzenlenen panele, Eğitim-Sen Şube Sekreteri Erdoğan Canpolat, Malatya Gençlik Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Tuba Büdüş ile Elazığ Temel Haklar Başkanı Mehmet Dolas katıldı.

❑ **SAKARYA** - Sakarya Gençlik Derneği, AKP il binası

önünde yaptığı açıklamada, “Bugün Türkiye’nin AB’ye satıldığı, oyalandığı ve kandırıldığı gündür. Türkiye’nin bütün işlerine müdahale eden AB, Susurluk’u niye sormuyor? Türkiye’deki düşünce suçlarını eleştiren AB neden F tipi hapishane yapılmasını emrediyor? Büyük adımlar atıldı denilen ülkemizde ‘diskette adın var’ gibi ucuz komplolarla insanlar neden hala F tipi hapishanelerde tecrit altındadırlar.” ifadelerine yer verildi.

Emperyalizme karşı mücadele çağırısı yapan gençlik, taşıdığı “Ne ABD, Ne AB, Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son!” pankartıyla yürünmesi gereken yolu gösteriyordu. “Tecritin Sorumlusu AB’dir, Katil ABD İşbirlikçi AKP” sloganlarının atıldığı eylemde Avrupa Birliği bayrağı yakıldı.

Sakarya Gençlik Derneği bir gün önce, 16 Aralık günü de, aynı konuyla ilgili bir panel düzenledi. İstanbul Temel Haklar Sekreteri Mehmet Püremiş ve Sakarya Gençlik Derneği’nden Betül Ağbaş’ın konuşmacı olarak katıldığı “Ne AB ne ABD, Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe son” başlıklı düzenlenen panel dernek binasında yapıldı.

■ **SAMSUN** - AKP Samsun Merkez İlçe binası önünde toplanan Gençlik Federasyonu Samsun Gençlik Derneği üyeleri, “Ne ABD Ne AB Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son” pankartı açarak açıklama yaptılar. “AB halkların değil, katliamcılarının ve işgalcilerin birliğidir” denilen açıklama, sloganlarla sona erdi.

■ **UŞAK** - Gençlik Federasyonu üyesi öğrenciler, Uşak Gençlik Derneği’nde yaptıkları basın açıklamasında, “Anadolu halkları her zaman üreten, direnen ve büyük mücadeleler vererek eli kanlı katillere ve işbirlikçilerine asla teslim olmayan bir halktır” dediler.

■ **ZONGULDAK** - AB’ye bağımlılık anlaşmasına karşı bir ses de Zonguldak Gençlik Dernekli öğrencilerden geldi. Ne AB’nin, ne de ABD’nin çözüm olmadığı, çözümün tam bağımsız Türkiye’de olduğu vurgulanan açıklama sırasında “Ne ABD Ne AB Bağımsız Türkiye, Tecritin sorumlusu AB’dir, Katil ABD işbirlikçi AKP” pankartı açıldı.

Medyada yalan ve yalakalığın çığırından çıkışı:

Burjuva medyada köşe sahibi olup da “demokrat” geçinenlerin alameti farikalarından biri “**Toplum mühendisliği**”ne karşı olmalıdır. AB konusunda yaptıklarından ala toplum mühendisliği mi olur?

Toplumu AB’cileştirmek için yıllardır çok sistemli bir kampanya sürdürüldü. Gerçekleri **çarpıttılar**, kopkoyu bir **sansür** uyguladılar.

Çelişkiye, ikiyüzlülüğe bakın; “**Düşünce özgürlüğü**” adına AB’yi savunanlar, gazetelerini, televizyonlarını “**AB’ye karşı çıkan düşüncelere**” adeta. Bırakın devrimcilerin düşüncelerini, düzen içi güçlere bile sansür uyguluyorlar.

17 Aralık’ta ise yalan ve yalakalık çığırından çıktı. Büyük teslimiyeti, büyük ihaneti gizlemek için büyük yalanlar gerekti... İşte görüşmelerin nasıl sonuçlandığını, nasıl bir karar alındığını bile çarpıtan **yalan manşetler**:

Başardık (Hürriyet)... ve İslamcı bir gazetede de manşet aynıydı: **Başardık** (Yeni Şafak)... **Bambaşka bir dönem** (Vatan)... **Biz De Varız** (Milliyet)... **Türk Rüzgarı** (Tercüman)... **Avrupa İhtilali** (Sabah)... **Büyüksün Türkiye** (Posta)... **Yeni Avrupa, Yeni Türkiye** (Zaman)... **Yeni Bir Dünya** (Akşam)... **70 Milyon Coşku** (Star)... **Yeni Yıldız** (Db.Tercüman)...

Manşetlerin altında ise yalan gırla gidiyordu; **Türkiye istediğini aldı... Rumlar matemde... Erdoğan’ın zaferi... Avrupalıyız... Rest çektik...**

Ve ardından gazetelerin köşe yazılarındaki **yalana güzellmeler**... İşte birkaç örnek:

“**Evet, başardık**” (Ali Bayramoğlu)... “**İstediyimizi aldık**” (Halit Kakinç)... “**Büyük bir başarı**” (Fehmi Kuru)... “**Şölen zamanı**” (Gülşen Gökçü)... “**Gelecek bizim**” (Güngör Mengi)... “**Yüzde yüz başarı**” (Tayfun Devicioğlu)... “**Sıkı Pazarlık, Olumlu Netice**” (Nazlı Ilıcak)... “**Tarihimizin büyük günü... Türkiye halkına 17 Aralık 2004 kutlu olsun... Doya doya kutlayın.**” (Cengiz Çandar)...

Neredeyse her “köşe” deyiler işbirlikçiler. Milliyet hızını alamayıp müzakere tarihi alınmasını, okurlarına Nazım Hikmet’in “**Güzel günler göreceğiz çocuklar, güneşli günler göreceğiz**” dizeleriyle duyurdu. Nazım’ın kastettiği güzel günlerin Avrupa şemsiyesi altına girmek olmadığını o manşeti atan dönem solcular çok iyi biliyor elbette. Ama medyada ar perdesi yırtılmıştı...

Tecrit Emperyalizmin Politikasıdır

Tecrite Karşı Direniş, Emperyalizme Karşı Direniştir

15-17 Aralık günleri arasında Berlin'de yapılan 3. Uluslararası Tecritle Mücadele Sempozyumu coşkulu bir uluslararası şenlikle sona erdi. Sempozyum, emperyalizme karşı halkların, ilerici, devrimci örgütlerin birliğinin yaratılmasında örülen bir adım daha oldu. Yapılan konuşmalarda tecrite karşı direnişin anti-emperyalist bir direniş olduğu konusunda hemfikir olunması, tecrit politikasının gerçek niteliğinin düne göre çok daha geniş bir kesim tarafından görülmeye başlandığının ifadesi oldu.

Her yıl Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu tarafından düzenlenen sempozyumun ilk günündeki oturumlarda, geçen haftaki sayımızda yazdığımız gibi, İrlanda, Filistin, Irak ve Türkiye ele alınmıştı. Sempozyum ikinci gün yapılan tartışmalar ve üçüncü gün etkinlikleri ile sonlandı.

BASK'lı Tutsaklara Tecrit, 'Demokratik Avrupa'nın Politikası Sempozyum'un ikinci günü olan 16 Aralık'ta, ilk oturum Bask ülkesi hakkındaydı. Bask ülkesinden, İnsan Hakları Gözlemevi adına bir avukat ve tutsak yakınları örgütlemesi adına eski bir ETA tutsağının katıldığı panel, Bask ülkesinden bir şairin işgal altındaki bütün halkların acılarını, duygularını ifade eden bir şiir okumasıyla başladı. Bask ülkesinin Fransa ve İspanya tarafından işgal edildiği dile getirilen konuşmalarda, işgale karşı ETA'nın ve Bask halkının yıllara yayılan mücadelesinde onlarca şehit, 700'e yakın tutsak verildiği ifade edildi. Tutsakların çok kötü koşullarda, Fransa ve İspanya'daki hapisanlerde tecrit altında tutuldukları belirtilirken, tecritin, "Demokrat Avrupa'nın direnen halklara karşı kullandığı ve desteklediği bir saldırı olduğu" anlatıldı.

Emperyalizmin Küba'da devrimi yok etmeye gücü yetmeyecek İkinci oturumda konu, Küba ve ABD'de hapishanelerindeki tecrit idi.

İlk olarak söz alan Küba'nın Almanya Başkonsolosluğu yetkilisi, Amerika'nın ekonomik-siyasi ambargo, fiili saldırı ve birçok değişik yöntemlerle Küba'ya, devrime ve sosyalizme saldırısının sürdüğünü belirterek, "bu saldırı ve tehditlere karşı Küba'nın, devrimi, sosyalizmi ve anavatanını koruma hakkı vardır. Amerika'nın Küba'ya karşı saldırılarını deşifre etmek ve Amerika'daki Kübalılar'a vatanseverlik duygularını anlatmak amacıyla Amerika'ya giden 5 Kübalı vatansever haksız olarak tutuklanmış ve yıllardır aileleri ile görüştürülmeyecek kadar sıkı bir tecrit altında tutulmaktadır. Ancak Emperyalizmin hiçbir saldırısının, Küba'da devrimi yoketmeye gücü yetmeyecektir." dedi. Ardından Kübalı Beşler için kurulan Ya Basta Küba Komitesi adına yapılan konuşmada, tecrit koşulları anlatıldı ve dayanışma çağırısı yapıldı. Mumia Abu Jamal'a Özgürlük Komitesi ise, Amerika'daki hapishane koşullarından söz ederek, Abu Jamal'ın yirmi yıldır 'idam' tehdidi altında yaşadığını söyledi.

Oturumun son konuşmacısı, oğlu Guantanamo hücrelerinde tutsak olan bir babaydı. Baba Azmet Begg, bugüne kadar oğlunu göremediğini ancak, mücadeleyi asla bırakmayacağını ifade etti. Konuşması yoğun alkışlarla kesilen Begg, "Biz ezilenler, rengimiz, dilimiz, dinimiz, coğrafyamız farklı da olsa aynı acıları yaşıyoruz, bu acıları aynı düşmanlar bize yaşıyorlar, bizlerde bütün farklılıklarımıza rağmen birlik olmalı, birbirimizle kan verebilmeliyiz" şeklinde konuştu.

Avrupa Birliği'nin 'kara listelerine' yoğun eleştiri Sempozyumun ikinci gününde son oturum Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu temsilcisinin konuşmasıyla başladı. Avrupa ve Amerikan emperyalizminin 11 Eylül sonrası halklara yönelik saldırılarını anlatan temsilci, emperyalistlerin kendi koydukları burjuva hukuku dahi ayaklar altına aldıklarını dile getirdi. Devrimci, ilerici güçlere, yabancılara yönelik saldırılara değinilen konuşmada, AB'nin, özellikle direnen ülkelere devrimcileri için özel olarak yasaklama kararları aldığı ve "kara listeler" oluşturduğu ifade edildi. Avrupa'nın ABD'nin "Teröre karşı savaş"ına eklenerek, demokrasi anlayışının ne menem bir şey olduğunu gösterdiğini belirten platform temsilcisinin ardından, İstanbul Temel Haklar Başkanı

Nazmiye Kaya söz aldı.

Kaya, 1 Nisan operasyonlarını, hukuksuzluğun Avrupa destekli olduğunu anlattı. “Türkiye’deki rejim kendisini nasıl ifade ederse etsin faşizmin hüküm sürdüğü bir ülkedir.” diyen Kaya’nın ardından, direnen tutsakların ailelerinin örgütlenmesi TAYAD adına Naime Kara konuştu. 5. yılına giren büyük direnişi anlatan Kara, tecritin Avrupa destekli olduğunun altını çizerek, “Kopenhag kriterleri de Türkiye faşizminin makyajıdır.” dedi. İnsanca yaşayabilecek bir ülke istediklerini, bunun için mücadele edip bedel ödediklerini anlatan Kara, sözlerini, “bu kavganın bedellerle kazanılacağına inanıyoruz ve bu inançla, umutla, büyük bir coşkuyla şehitlerimizin bize verdiği güçle mücadeleye devam ediyoruz, edeceğiz, ta ki; zaferi kazanıncaya kadar. İnsanca yaşanabilecek bir ülke ve dünya kuruluncaya kadar.” şeklinde konuştu.

Yunanistan’dan Öğretmenler Sendikası ve Memur Sendikaları Federasyonu adına konuşan Pavlos Andonopulos ise, Yunanistan’da tutuklanan Sinan Bozkurt’un hukuki durumuna değinerek, Sinan’ın tutuklanmasına sebep olan Yunanistan’daki yasalara ve kara liste sorununa vurgu yaptı. Bu mücadelenin birlikte yürütülmesi temennisini ifade eden Andonopulos’tan sonra,

Danimarka’da ‘kara listeye’ karşı mücadele eden OPRÖR, aynı mücadeleyi İngiltere’de yürüten CAMPACC isimli örgütler adına konuşmalar yapıldı. Sempozyuma İskoçya’dan katılan, Trident Ploughshares isimli örgüt temsilcisi Ulla Röder ise, sempozyumun emperyalizme karşı ortak mücadelenin örülmesine olanak sağlamasını dileyerek, kendisinin de tecrit altında yaşadığı tutsaklığı anlattı ve ‘kara listeleri’ eleştirdi.

Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu temsilcisinin oturumlarda dile getirilen ana temaları özetleyen konuşmasının ardından, sempozyumun ikinci günü sona erdi.

5 yıldır tecrite karşı direnen tutsakları selamlıyoruz Uluslararası Tecritle Mücadele Sempozyumu’nun son günü, Almanya Federal Meclisi önünde yapılan, Tecrite Karşı Enternasyonal gösteri ile başladı.

Gösterinin ardından yapılan oturumda; sempozyuma katılan kurum ve örgütler kısa konuşmaları ile sempozyumla ilgili düşüncelerini, dilek ve beklentilerini dile getirdiler. Yapılan konuşmalarda birçok temsilci, tecrit altında 5 yıldır direnen tutsakları selamladı ve dayanışmayı yükseltme çağrısında bulundu. Konuşmaların ortak vurgularından biri de, Uluslararası Tecritle Mücadele Sempozyumu’nun emperyalizmin politikalarına karşı daha ileri birliklerin zemini olması temennisiydi. Tecrit ve kara listelerin emperyalizmin sal-

DEKLERASYONLARDA MÜCADELE ÇAĞRISI

Sempozyumda üç deklarasyon hazırlandı. Tutsaklar, Kara Liste ve Ülkelere Karşı Tecritle ilgili deklarasyonlarda enternasyonalist mücadele çağrısı yer aldı.

Tutsaklarla ilgili deklarasyonda özetle şu ifadeler yer aldı: “Tecrit uygulamaları ve tecrit hapishaneleri insani, hukuki, tıbbi ve siyasi olarak kabul edilemez. Bizler tutsaklara yönelik olarak tüm dünyada uygulanan bu politikalara karşı uluslararası bir örgütlenmeye ihtiyaç olduğunu görüyoruz. Bunun için ulusal düzeyler varolan tutsaklarla dayanışma örgütleri ve aile örgütlerinin uluslararası düzeyde örgütlenmesi için alınacak inisiyatifleri destekliyoruz. 3. sempozyumda yer alan örgütlerin bu yönlü çalışması içinde yer almak istiyoruz.”

İkinci deklarasyon olan **Kara Liste ile ilgili deklarasyonda** ise; “ABD ve AB’nin Kara Listeleri tüm dünya çapında kendilerine karşı alternatif olabilecek örgütlenmeleri yok etmek amacını taşıyor. Bu Kara Listeler tek tek ülkelerde oluşturulan ‘terörle mücadele yasaları’ ile desteklenerek tüm dünyaya yayılmak isteniyor. Kara Listelere ve ‘terörle mücadele yasaları’ aynı zamanda anti-demokratizmi ve temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasını amaçlamaktadır. Kara Listelere karşı uluslararası bir inisiyatif alınmalıdır.

3. sempozyumda yeralan örgütler olarak bu yönlü çalışmada yer almak istiyoruz. Ortak bir web sitesi oluşturmak da bu konuda bir ilk adım olabilir. Yine Brüksel’de ortak bir uluslararası yürüyüş düzenlenebilir. Bunun dışında uluslararası düzeyde sürekli bir eylemliliği gerçekleştirecek bir yapı oluşturulmalıdır.” vurguları yapıldı.

Ülkelere karşı tecritle ilgili deklarasyonda ise Küba ve Irak vurgusu vardı: “Emperyalizm kendi politikalarına uymayan ülkelerin ulusal egemenliklerine karşı insanlık suçları işlemektedir. İşgal, savaş ve ambargo politikası mahkum edilmelidir. 3. sempozyumda yer alan örgütler olarak işgal-savaş-ambargo politikalarına karşı; Irak’taki işgal karşıtı mücadeleyi desteklediğimizi, Filistin’de duvarın kaldırılmasını istiyoruz. Ayrıca tehdit altındaki Küba’ya sahip çıkıyoruz, Küba’ya yönelik savaş tehdidi ve ambargoya karşı ortak tavır alacağımızı deklare ediyoruz.” denildi.

dırısı olduğu, buna karşı direnişlerin de emperyalizme karşı direniş olduğu görüşü sıkça dile getirilirken, Avrupa ülkelerinden katılan örgüt temsilcileri tarafından, tecritin Avrupa'nın politikası olması ve onun desteğiyle sürmesi hatırlatılarak, Avrupalı devrimcilere düşen görevin altı çizildi.

Delegasyonların sempozyumla ilgili yaptıkları kısa konuşmalardan sonra yapılan son oturumda sonuç bildirgesi tartışmaya açıldı. Bildirge üzerindeki tartışma değişiklik önergelerinin değerlendirilmesinden sonra 3. Uluslararası Tecritle Mücadele Sempozyumu başarıyla tamamlandı.

Kapanış şenliğinde enternasyonalist coşku Üçüncü günün akşamı, sempozyumun

kapanış şenliği yapıldı. Şenliğe; Küba, İrlanda, Filistin, Bask ve Türkiye'den müzik grupları, sanatçılar katıldı. Açılış konuşmasının ardından 5 yıldır süren ölüm orucunda iki kızını şehit veren Ahmet Kulaksız bir konuşma yaptı. *"Bu kavgada ödediğimiz bedeller ne kadar ağır olursa olsun bizler haklılığımızdan aldığımız güçle kazanacağımıza inanıyoruz"* diyen Kulaksız'ın ardından İstanbul Temel Haklar Başkanı konuştu.

İrlanda'dan Pol Mac ADAIM, Bask ülkesinden Mikel ÜRDANGARİN ve grubu, Filistin'den Marwan ABADO, Küba'dan Juan De Dios Y Sus Muchachos, yerel sanatçı Erdal KAYA türkülerini ve marşlarını seslendirdiler.

TAYAD adına Niyazi Ağırman ve Naime KARA'nın büyük direnişe ilişkin konuşmalarının ardından, Almanya'dan HİPEPOP PARTİZAN adlı müzik grubunun dinletisi yer aldı. Yüzlerce kişi bütün sanatçı ve müzik gruplarına coşkuyla eşlik ederken, gecenin sonunda "Türküler Susmaz Haylaylar Sürer" sloganlarıyla Grup Yorum sahneye çıktı. Yorum'un türküleriyle sadece Türkiyeliler değil, dünyanın bir çok ülkesinden gelen devrimci, ilerici de katıldılar.

Gece, coşkulu bir şekilde Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu adına yapılan teşekkür konuşması ile sona erdi.

Sayı 138

35

26 Aralık
2004

Uluslararası Tecritle Mücadele

Tecrite Karşı Enternasyonal Gösteri

Platformu tarafından 17 Aralık günü Almanya'nın başkenti Berlin'de Almanya Federal Meclisi önünde, Tecrite Karşı Enternasyonal gösteri düzenlendi. 19-22 Aralık katliamı, tecrit işkencesi ve halklara karşı uygulanan tecritin protesto edildiği gösteride, sempozyuma katılan birçok ülkeden kurum ve kişiler de yer aldılar. Kızıl bayrakların taşındığı, "19-22 Aralık'ta Devlet 28 Tutsağı Katletti" ve "Tecrite Karşı 117 İnsan Öldü. AB Sorumludur" yazılı pankartların açıldığı eylemde, parlamento önüne karanfillerle 117 rakamı yazılarak şehitler anıldı.

TAYAD'lı Naime Kara, Ahmet Kulaksız ve Niyazi Ağırman ile İstanbul Temel Haklar Başkanı Nazmiye Kaya birer konuşma yaparken, yabancılardan örgüt temsilcileri ölüm orucu kahramanlığını selamlayan kısa ses-

halayın ardından UTMP temsilcisi bir konuşma yaparak, **Almanya'nın ve Avrupa'nın katliamdaki sorumluluğunu** haykırmak için Alman Parlamentosu önünün seçildiğini dile getirdi. UTMP temsilcisi, *"Tecrit sürdükçe, direniş sürdükçe bizler buralara gelmeye devam edeceğiz"* dedi. Dünya devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşunun ardından, eylem birçok dilde atılan sloganlarla sona erdi.

Eylem sırasında, Almanya Federal Meclisi'ne giden UTMP ve TAYAD Committee temsilcileri,

mecliste yer alan SPD ve PDS partileriyle görüşerek, 19-22 Aralık 2000 hapishaneler katliamını ve 1 Nisan operasyonunu anlattılar. Her iki partiden de bağımsız bir heyetle hapishanelerdeki tecriti araştırmaları istenildi.

Bağımsız
Türkiye

17 Aralık ÖDP'ye de Kutlu Olsun!

"Türkiye sosyalistleri 'biz de AB'ye üyeliği destekliyoruz' diye meydanlara çıkmalı..."

"AKP'nin gösterdiği maharet takdire değer."

"17 Aralık'tan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacak"... "Açılan yeni sayfa kutlu olsun!"

Bu cümleler, burjuva basından alınmadı. Bu cümleler, çoğu sosyalist olduğunu iddia eden, çoğu ÖDP'li Birgün yazarlarının kaleminden çıktı. Reformizmin AB savunuculuğu "utangaç AB'cilik" şeklinde başlamıştır. Yukarıdaki satırlar gösteriyor ki, şimdi daha bir pervasızdırlar. Yüzlerindeki sosyalist maske yavaş yavaş sıyrılıyor. Böylesi daha iyi. ÖDP, tarihimize **Halk Savaşı'ndan "Yaşasın AB!"**ye uzanan ibretlik bir tasfiyecilik öyküsü kazandırdı.

Cengiz Çandar, günlük basındaki "AB karşıtları"nı sıralarken, bunların arasında Birgün'ü saymıyor. Birgün'ü unutmuş, okumamış olduğu için değil, tersine okuduğu, izlediği ve burjuva basınla birlikte "17 Aralık bayramını kutladığını" gördüğü için saymıyor. ÖDP'nin bu saflaşmadaki yeri, Avrupalıların yanında tescillenmiştir.

Birgün'deki "bayram havası" o kadar ifrata varmıştır ki, kendi yazarlarından bazıları bile rahatsız olmuştur bu havadan. Birgün'ün bayram havasını, kendi yazarlarından biri şöyle anlatıyor;

"Memlekette bir coşku, bir sevinçtir gidiyor. Hakim medya neyse de, fakülte'deki meslektaşlarım ve birçok solcu arkadaşım da aynı şekilde, neşeli, mutlu. ... Aynı şekilde, sevinç dalgası gazetemi de sarmış vaziyette." (Metin Özügürlü, 20 Aralık 2004)

Sayı 138

36

26 Aralık
2004

AB solculuğunun açmazı

Birgün sayfalarında AB'ci solculuğun trajik örneklerine de tanık olunuyor. Örneğin bir yazar (Yaşar Seyman Asmin) "17 Ara-

lık akşamı özlendi kararı duyarsa; evdeki tüm mumları yakıp tükür söylemeye hazırlanıyor, kararı sevinçle karşılıyor..." Ve aynı yazar, daha önceki bir yazısında "kaç F tipi karşıtı yazı yazdım unuttum" diyor, "Yeni İnfaz Yasası'nın büyük acılar yaşanmasına neden olacağını" yazıyor ve 1 Nisan operasyonuna ilişkin de "haksız yere aylardır yatan 82 rakamı yüreğime 82 Anayasası gibi oturdu." diye dile getiriyordu duygularını.

F tipleri, Yeni İnfaz Yasası, 1 Nisan Operasyonu, hepsi, AB onaylı oysa. AB'ye üyeliği onaylayıp F tipine karşı çıkmak, 17 Aralık'ı sevinçle karşılayıp 82 insana üzülme, uzlaşmaz bir çelişki. Görülmelidir ki, bu çelişkilerden kurtulmak için, demokrasi mücadelesini AB sopoluyla değil, sırtımızı AB'ye yaslayarak değil, kendi gücümüzle, kendi halkımızla sürdürmekten başka yol yoktur.

Birgün'ün 17 Aralık sevinciyle dolu sayfaları, sol basının tarihini utanç sayfalarıdır.

Siz anti-emperyalist misiniz?..

ÖDP'nin ve Birgün'ün teorisyenlerinden bunun cevabını alamazsınız. Çünkü gerçeği söyleseler, yani "hayır, anti-emperyalist değiliz" deseler, hala arada bir devrimden, sosyalizmden söz edişlerinde ki sahtekarlık açığa çıkacak. Evet, anti-emperyalistiz deseler, politikalarıyla, pratikleriyle bir alakası yok... Peki anti-faşist midirler, anti-oligarşik midirler?.. Bunlara da evet diyemezler, derseler, bu da sahtekar bir cevap olur. Emperyalizme karşı mücadele etmeyenler, emperyalizmin ekonomik, siyasi, askeri desteğine sahip işbirlikçi oligarşiye karşı mücadele etmesi de sözkonusu olamaz. Bu tablo, ÖDP-DY geleneğinin 1980'lerin sonlarından bugüne uzanan çizgisini de açıklamaktadır.

Oligarşinin infazları, devletle devrimciler arasında bir "düello"ydü, onlara neydi! Onlar, AB zoruyla demokratikleşmesi kaçınılmaz olan Türkiye'de devrimden kaçışın partisini kurup kendi gündemlerine bakacak, evleri-eşleri-işleri üçgeninde solculuk yapacaklardı. F tiplerine karşı çıkmanın alemi yoktu; "oda"lar iyiydi ve AB'ye uygundu; "oda"larda fiziki işkence olmasın, yeterdi... AB'de silahlı mücadeleyi savunan devrimcilere de yer yoktu zaten!

ÖDP'nin 19 Aralık'ta, F tiplerinde devrimciler katledilirken sırtını dönmesinde anlaşılacak bir şey yoktur; AB'ciliğin doğal ve kaçınılmaz sonucudur. "Yaşasın AB" demek, "kahrolsun devrimciler" demektir!

ÖDP, Türkiye devrimcileriyle değil, Avrupa tekellerinin solculuğuyla müttefik!

Saruhan Oluç, 18 Aralık'taki yazısında "Avrupa solu yanımızda..." diyordu:

"Avrupa Parlamentosu'nda yer alan sol ve sosyalist partiler, Yeşiller ve sosyal demokratlar 'evet', Hristiyan demokratlar ve ırkçı partiler ise 'hayır' dediler... Şüphesiz ki, bu sonuç birçok açıdan değerlendirilebilir. Ama bence en önemli yanı, çok kültürlü Avrupa projesine sahip çıkanların ağırlık kazanmasıdır. ... Bu sözünü ettiklerim Avrupa'nın aydınlık yüzünü oluşturuyor. ... İşte bu hedeflere sahip olan Avrupa solu, Türkiye'ye ve Türkiye soluna elini uzatıyor."

Herkesin bildiği ve gördüğü şudur: Avrupa Parlamentosu'ndaki Avrupa solu, Türkiye soluna değil, **AKP iktidarına** elini uzatıyor. "Türkiye soluna" elini uzattığına ise tanık olmadık. Tersine devrimcilerin yok edilmesi için önce DSP-MHP-ANAP hükümetine, sonra AKP hükümetine el uzattılar.

Oluç'un övüp yere göğe sığdıramadığı Cohn Benditt'ler, F tiplerinde devrimcilerle görüştüktan sonra "bunlar taş devrinde" diye açıklama yapıp, "düşünce değiştirme" operasyonu için F tiplerinin ve tecrit politikasının devamına açık onay verdiler. Saruhan Oluç, F tiplerindeki devrimcileri "Türkiye solu" içinde görmüyor anlaşılan. Oluç'un "Türkiye solu" ÖDP'den mi ibaret?

Avrupa Parlamentosu'nda Türkiye'nin üyeliği için evet oyu verenlerin niteliğini burada uzun uzun anlatmamıza gerek yok. Saruhan Oluç demagoji yapıyor; AB savunuculuğunu "solculuk" kılıfına sokabilmek için kendine "sol" müttefik arıyor. Ama bulduğu sol, sol olmaktan çoktan çıkmıştır. Avrupa Parlamentosu'nda, emperyalist tekellerin projelerinin en iyi taşeronu Bendittlerdir. Almanya'da tekellerin istediği ekonomik, sosyal kısıtlamalar programını uygulayanlar da Oluç'un övdüğü Avrupa Solu'ndan başkası değildir. Tekellerin programlarını ve Avrupa emperyalizminin dünya çapındaki hakimiyet mücadelesini, Avrupa'nın sağcı-gerici partilerinden daha iyi uyguladıkları herkesin malumdur.

Zaten ellerini sola değil, işbirlikçi oligarşiye ve Avrupa emperyalizminin sömürgesi olmaya boyun eğenlere uzatıyorlar; ama sola uzatacak olsalar da onların uzattığı eli reddediyoruz. Onların uzattığı el, tuttuklarını emperyalist düzene, kapitalizmin bataklığına çekmek içindir. Saruhan Oluçlar, ÖDP, o bataklığa gönüllüyse, o eli sıkı sıkıya tutabilirler.

İnançsızlar, yığınlar, demokrasiye de ancak AB sopasıyla savunabilir

Türkiye'nin AB aracılığıyla demokratikleştirilmesinin teorisyenlerinden Melih Pekdemir de 29 Aralık'ta Birgün'de şunları yazdı: "Aşağıdan ve içeriden olandan korkan, işte böyle tepeden ve dışarıdan olana mahkum olur."

Pekdemir'in bu sözleri, Kürt milliyetçiliğinin oligarşiye ABD müdahalesi sopasıyla tehdit etmesine ne kadar benziyor. **Demokratikleşin, yoksa demokratikleştirirler.** Kürt milliyetçiliğinden farklı olarak Melih Pekdemir'in elinde ABD değil, AB sopası var.

Egemenlerin icazetine sığınmak, eve-işe-eşe dönerek düzen içileşen yığın solcular ve devrim, iktidar iddiasından vazgeçip düzeniçileşen reformist solculuk için kaçınılmazdır. Sığınılan icazet kiminde AB ya da ABD olur, kiminde Genelkurmay, kiminde TÜSİAD; özleri aynıdır. ÖDP reformizmiyle Kürt milliyetçiliğini hemen her konuda aynılaştırır da budur. ÖDP solculuğu, sosyalistleri "Yaşasın AB" diye meydanlara çıkmaya çağırarak kendi bataklığına çekmeye çalışıyor. Türkiye devrimci hareketini bataklıkta yolculuğunuza ortak edemeyeceksiniz. Size bataklıkta iyi yolculuklar. Başlığımızı şöyle tamamlayalım: "17 Aralık ÖDP'ye kutlu olsun... Varlığını AB'ye armağan olsun!"

Kürt Milliyetçiliği'nin Hayal Kırıklığı!

17 Aralık'ın ertesinde Kürt milliyetçi basında şu yakınma cümleleri okunuyordu: "Kürt sorunu geçiştirildi... "Kürt sorununun siyasal çözümüne ilişkin somut ifadelerden kaçınıldı..."

Ne Leyla Zana'nın Avrupa Parlamentosu'nda yaptığı "etkili" konuşma, ne DEHAP'ın, KONGRA-GEL'in hemen 17 Aralık öncesi yaptıkları "AB'ye destek" açıklamaları, emperyalist AB liderlerini etkilememiş, onlar yine bildiklerini yapmışlardı.

Kürt sorununun, Kürt halkının haklı, meşru taleplerinin bu kadar aleni biçimde görmezden gelinmesi, Kürt milliyetçiliği açısından AB'nin niteliğinin görülmesine vesile olacak mı? Olmadığı, 17 Aralık sonrası açıklamalarda görüldü. Açıklamalarda yalnızca yakınma ve sitem vardı.

Yine "AB, Türkiye'yi zorlasın" demeçleri verilip, "aksi takdirde", Kürtler'in "AB'nin çifte standartlı bir yaklaşım içerisinde olduğunu belirtmek durumunda kalacakları", "Avrupa Birliği'nin inandırıcılığı ve güvenilirliği tartışma konusu olacağı" belirtiliyordu.

Kürt milliyetçiliği, Avrupa Birliği'ni hala inandırıcı, güvenilir buluyor ve "çifte standartlı" olduğunu hala anlamamışsa, söylenecek fazla bir şey yoktur.

Hala kendilerini "17 Aralık sürecine damgasını vuran tartışma konusu Kürtler ve Kürt sorunu" diye kandırmaya devam edebilirler. (18 Aralık Özgür Politika)

Hollanda Başbakanı Balkenende, 17 Aralık akşamı düzenlediği basın toplantısında Özgür Politika muhabirinin Kürt sorunu ile ilgili sorusuna verdiği cevapla, bakış açılarını bir kez daha gösterdi: Balkenende, tek cümlelik bir cevap vermişti: "Şu an bunun zamanı değil!"

Kürt halkının yaşadığı sorunlar önemli değildi AB emperyalizmi için; çözümün biçimini de, "zamanını" da onlar belirleyecekti. "AB Türkiye'yi zorlasın" çağrısı yaparak, "AB üyeliği Kürt sorununun çözümü için yeterli çerçevedir" diyerek iradelerini ve insiyatifi emperyalistlere bırakanlar, daha çok bekleyecek ve daha çok hayal kırıklığı yaşayacaklardır.

“HEM SALDIRIYA UĞRUYORUZ HEM SORUŞTURULUYORUZ”

Faşistler, devrimci demokrat öğrencilere saldırıyor, üniversite yönetimleri saldırıya uğrayanlar hakkında

soruşturma açıyor. Kocaeli’de son bir ayda faşistlerin saldırısına maruz kalan 35 öğrenci hakkında soruşturma açıldı.

Rektörlük “okulun huzurunu bozmak” gerekçesiyle soruşturma açtığı 35 öğrenciden 20-

kılsın” yazılı pankartların açıldığı eylemde, Eğitim-Sen İstanbul şubeleri adına yapılan açıklamada gerek öğrencilere, gerekse de Eğitim-Sen üyelerine yapılan gazlı saldırılar hatırlatılarak saldırıların eğitim emekçilerinin ve öğrencilerin mücadelesini engellemeyeceği belirtildi.

Eğitim-Sen’in çağrısıyla yapılan eyleme, içinde İstanbul Gençlik Derneği’nin de bulunduğu bir çok gençlik örgütü katılarak destek verdi. Yaklaşık 130 kişinin katıldığı eylemde, Fen Fakültesi’ne polis tarafından yapılan saldırıda tutuklanan öğrencilerin serbest bırakılması talep edildi.

21-22 Aralık günlerinde savunmalarını vermesini istemişti; öğrenciler de bu üç günü **soruşturmaları protesto günlerine** çevirdiler.

Aralarında Kocaeli Gençlik Dernekli öğrencilerin de bulunduğu öğrenciler, üç gün boyunca çeşitli okul ve kantinlerde “**Soruşturmalar geri çekilsin**” yazılı önlükleri ve “**Hem saldırıya uğruyoruz, hem soruşturuluyoruz**” pankartıyla taleplerini duyurdular. Tiyatro ve konserlerle, yürüyüşleriyle, kurdukları standlarla sorunu tüm öğrencilere anlatmaya çalıştılar.

2. gün Grup Yorum ve Gençlik Derneği müzik grubu Grup Kuvayim’in, 3. gün Mazlum Çimen’in türküleriyle destek verdiği eylemlerde, faşist saldırılar ve soruşturmalar karşısında yılmayacakları anlatıldı. Yapılan konuşmalarda “**Üniversite yönetiminin faşist saldırıları, öğrencilerin kaçırılıp faşistler tarafından sorgulanmasını, ele satırlı faşist grupların okulda terör estirmesini gizlemeye çalıştığı**” belirtilerek, üniversiteleri eli satırlı gruplara teslim etmeyecekleri vurgulandı.

3. gün çeşitli demokratik kitle örgütleri temsilcileri tarafından ziyaret edilen öğrenciler, pankartları ve sloganlarıyla rektörlüğe bir yürüyüş düzenlediler. Burada rektörlüğün protesto ederek, soruşturmaların geri çekilmesini isteyen öğrenciler, rektörlük kapısına kalem bırakıp sloganlarla kampüse dönüp eylemlerine ve şenliğe son verdiler.

Öğretmen ve Öğrenciler Birlikteydi

Eğitim-Sen’li öğretmenler ve üniversiteli öğrenciler, 17 Aralık’ta Beyazıt Meydanı’nda yaptıkları ortak eylemle, gençliğe yönelik faşist saldırıları protesto ettiler.

“Yaşasın özgür, bilimsel, demokratik kamusal özerk üniversite” ve “Tutuklananlar serbest bira-

Cebeci’de Ajan İstemiyoruz!

İhbarcı Aydınlikçılar, Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nden kovuldular.

Siyasal Bilgiler Fakültesi’nde yapılacak olan AB ile ilgili bir panele “İşçi Partisi” Genel Başkanı Doğu Perinçek’in konuşmacı olarak katılacak olması nedeniyle, “**Devrimci Demokrat Yurtsever Öğrenciler**” AB’nin ve İP’in katliamcı, karşı-devrimci yüzleri teşhir eden bildiriler dağıtırken ihbarcı İP’lilerin saldırısına uğradılar.

Bunun üzerine toplanan öğrenciler, Eğitim Bilimleri Fakültesi önüne yürüdüler. Burada öğrenciler adına konuşan Ankara Gençlik Derneği üyesi Burcu Taner, şunları belirtti:

“**AB emperyalizmini anlatmakta, Sovyetlere karşı ABD emperyalizmine yedeklenen bu işbirlikçilerin söz hakkı yoktur. Amaçları satırlarla sopalarla okulumuza girip saldırmak, provokasyon yaratmaktır. Bizler devrimci demokrat yurtsever öğrenciler olarak bu işbirlikçilere izin vermeyeceğiz.**”

Öğrenciler daha sonra gittikleri EBF kantininden çıktıktan sonra karşılarında ihbarcı İP’lileri buldular. İP’liler okul yönetiminin gözetiminde saldırmaya hazır biçimde duruyorlardı. Devrimci öğrencilerin okulu terketmeleri uyarısını dinlemeyen İP’liler, bunun üzerine taşlarla, sopalarla kovalandı.

Saat 15:30’da başlayacak panele dakikalar kala İP’liler polis korumasında okulu terk etmek zorunda kaldılar.

Faşist Saldırlara Protestolar

Zonguldak Karaelmas - 13 Aralık'ta Karaelmas Üniversite'sinde bir öğrencinin faşistlerin saldırısı sonucu yaralanması, 15 Aralık'ta yapılan bir eylemle protesto edildi.

Yaklaşık 100 öğrenci, okul içinde toplandıktan sonra dövizleri ve sloganlarıyla rektörlüğe yürüdüler. rektörlük önünde yapılan açıklamada faşist saldırıların sistemli bir hal aldığı, bundan sonra olacak olaylardan rektörlük ve tüm üniversite yetkililerinin sorumlu olacağı belirtildi.

Ege Üniversitesi - 16 Aralık'ta faşist saldırılarına karşı bir yürüyüş yapıldı. Gıda Mühendisliği önünde toplanan, aralarında Gençlik Dernekli'lerin de bulunduğu 200 kişi, sloganlarla Fen ve Edebiyat Fakültesi önlerine yürüdü. Yürüyüşte öğrenciler adına yapılan açıklamada, *"saldırının özellikle 6 Kasım, 19 Aralık gibi, öğrenci gençliğin öfkesini haykıracağı süreçler öncesi gerçekleştiği"*ne vurgu yapılarak saldırıların hesabını sormanın mücadele bayrağını yükseltmekten geçtiği belirtildi.

Selçuk Üniversitesi'nde Faşist Saldırı

Ülke çapında üniversitelerde yaygınlaştırılan faşist terör Selçuk Üniversitesi'nde de şiddetini arttırdı. 21 Aralık'ta biri Meram kampüsünde, diğeri Aleaddin Keykubat Kampüsünde iki öğrenci tehdit edilerek dövüldü.

Devrimci demokrat öğrenciler, 22 Aralık'ta faşist saldırıları protesto etmek için Fen Edebiyat Fakültesi önünde toplandılar. 120 civarında öğrencinin katıldığı açıklama sırasında polis, ÖGM'ler yığınak yaptılar. Ardından Rektör Yrd. Kürşat TURGÜT ve rektörlük yalakaları panik halinde geldiler. Rektör yardımcısı, *"bu yaptığınız illegal bize dilekçe verin, biz hallederiz, zaten biz de onlarla mücadele ediyoruz"* diye demagoji yaparken polis ve rektörlük kameraları öğrencileri çekiyordu.

Rektör yardımcısının demagojilerinden etkilenen DEHAP'lı grup "demokratik bir kazanım elde ettik" diyerek eylemi sona erdirip tramvaya doğru yürürlerken, karşılarına elleri satırlı bıçaklı faşist grup çıkınca dağıldılar. Konya Gençlik Dernekli öğrencilerin inisiyatifiyle toparlanan geri kalan kitle "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Faşizmi Döktüğümüz Kanda Boğacağız" sloganlarıyla faşist grubu karşılamak için hazırlıklara başladı. Faşistlerin önünün çevik kuvvet tarafından kesilmesi üzerine devrimci demokrat grup da kampüsten ayrıldı.

Ege Üniversitesi'nde Yemekhane Boykotu:

Yemekhane ücretlerinin pahalılığı, yemek kalitesinin düşüklüğü ve yemekhane sırasında çekilen eziyetleri protesto eden öğrenciler, 20 Aralık'ta yemekhaneyi boykot ettiler.

Gençlik Dernekli öğrencilerin oldukça yoğun olduğu öğrenci topluluğu adına yemekhane önünde "boykottayız" yazılı bir pankart açılarak, öğrencilere "müşteri" gözüyle bakıldığını, talepleri dile getiren bir açıklama yapıldı.

Boykota katılımın yüzde 95 civarında olduğunun görüldüğü eylemde, talepler kabul edilene kadar boykota devam edileceği belirtildi.

Eleştiriye tahammülsüz bir rektör:

16 Aralık'ta Malatya İnönü üniversitesinde "eğitim ve üniversitelerdeki eğitim sistemi" konulu bir panel yapıldı. Panelde bir konuşma yapan rektör Fatih HİLMİOĞLU, 12 Eylül cuntasını, YÖK'ü savunmuş, üniversite tarafından uzaklaştırma cezası verilen bir öğrencinin söz hakkı alarak rektörü eleştirmesi üzerine de verilen "ceza"ları savunmuştur. Birçok öğrencinin söz almak istemesi ve eleştirileri üzerine üniversite yönetimi panele son verdi. Hiç ağızlarından düşürmedikleri "diyalog"tan anladıkları da bu kadardı.

Erzincan'da Genel Kurul

Erzincan Gençlik Derneği, 18 Aralık'ta ilk Genel Kurul Toplantısını yaptı. Açılış konuşması ve saygı duruşu ile başlayan genel kurul toplantısında önceki faaliyetler değerlendirildi. **Federasyonlaşma** kararının da alındığı kurul, yönetim kurulunun seçilmesiyle sona erdi.

Dergi Masası'na Yasak!

13 Aralık'ta Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde izmir Gençlik Dernekli öğrenciler dergimizi tanıtım amacıyla bir masa açtılar. Kısa süre sonra ÖGB'ler müdahale ederek masanın kaldırılmasını istediler. Dergi masası açmanın meşru bir hak olduğunu söyleyen öğrenciler, ÖGB'lerin müdahalesine izin vermediler. Sorunla ilgili Dekanla görüşen Gençlik Dernekliler, dekanın *"bugün siz masa açarsanız yarın herkes açar"* cevabıyla karşılaştılar. Gençliğin örgütlenmesine bakış açısı buydu sözde "bilim adamı"nın. Ya herkes örgütlenirse!!! Gençlik Dernekliler görüşme sonunda dergi masalarını açmaya devam edeceklerini belirttiler.

Dün, “**diskette adın var**”dı! Hukuksuzluğun bugünkü adı: “**Listede adın var**”

“Bilgisayar kayıtlarında”, 300 kişilik bir liste daha bulundu. Özgür Halk Dergisi’ne üç ay önce yapılan baskında bulunduğu öne sürülen listeye dayanılarak gözaltı ve baskınlar yapılıyor... **Haklar ve Özgürlükler Cephesi**’nin 22 Aralık’ta bu konuda yaptığı 64 No’lu açıklamasını özet olarak sunuyoruz:

15 Eylül 2004’te yani bundan tam üç ay önce Özgür Halk Dergisi’ne bir baskın düzenlendi.

4 Aralık’ta Özgür Gündem Yazarı Suna Parlak’ın evine, Gökkuşluğu Kadın Derneği’ne baskınlar düzenlendi, Suna Parlak ve Helen Buket Adlı gözaltına alındı.

Bu gözaltıların gerekçesi ise, üç ay önceki baskında, Özgür Halk’ın bilgisayarında “**kayıtlı**” olarak bulunduğu iddia edilen bir “**liste**”ydi.

İddia’ya göre, “liste”de, 300 kişinin adı vardı.

Kimler yoktu ki bu listede? Kongra-Gel Başkanlık, Yürütme ve Disiplin Kurulu’ndaki 45 kişi, 39 Merkez, 33 Yurtdışı Delege, Kongra-Gel’in Irak Koordinasyonu, Türkiye Koordinasyonu, Suriye, İran Koordinasyonu, PJA Koordinasyonu’nda yeralan yüzlerce kişi, Halk Savunma Komitesi’nde yeralan 36 kişi...

“**1 Nisan operasyonu**”ndan ve 1 Nisan’da yine bir yayıncılık bürosundan “Yılmaz Yayıncılık”tan ele geçirildiği iddia edilen “**disket**”ten hatırlanacağı gibi, artık illegal örgütler böyle çalışıyor!.. Hiyerarşiye uygun biçimde tüm alan ve birimlerin sorumluları, komite üyeleri, adları sanlarıyla yazılıp yasal kurumlardaki bilgisayarlara konuluyor!!!

Söz konusu liste nedeniyle “aralarında, sanatçı, avukat ve yazarların da bulunduğu 32 kişinin KONGRA-GEL’in Türkiye Koordinasyonu içerisinde faaliyet gösterdikleri iddiasıyla **firari sanık**” durumunda bulunduğu belirtiliyor. Yani, yarın yasal bir işlem için Emniyet Müdürlükleri’ne gidenler, “**listede adın var**” diye gözaltına alınabilir.

Bilgisayarda “kayıtlı” listede 300 kişinin isminin olduğu açıklandı. Ancak “**ihtiyaca**” göre, bu rakam arttırılabilir. Çünkü 1 Nisan davalarından çok iyi bilindiği gibi, “savcılık emanetinde” olmayan söz konusu disketler her an değiştirilmeye açıktır.

Her şey 1 Nisan hukuksuzluk terörünün biçiminin ve mantığının bir tekrarıdır.

“**Disket**”lerin, “**Liste**”lerin amacı, tüm devrimci, demokratik muhalefeti tasfiyedir!

7 aydır, 1 Nisan operasyonu ile ilgili olarak tüm devrimci, demokratik kesimlere anlatmaya çalıştığımız buydu.(...) Daha sonraki pek çok açıklamamızda, kimse “**BİZE YAPILMAZ**” diye düşünmemesi için uyarmıştık.

Bize karşı 1 Nisan hukuksuzluk terörüne başvuran iktidar, bunu sessiz sedasız uygulayabildiği, diğer kesimlerin sessizliğini sağlayabildiği ölçüde, bu operasyonları devam ettirecektir.

1 Nisan operasyonuna karşı tepki göstermeyenler, “300 kişilik liste” sonrasında yeniden düşünmek zorundadırlar.

Disketlerde, listelerde yarın kimlerin adının olacağı bellidir! Sıra herkese gelecektir.

İktidarın Himayesinde Polis-Savcı-Mahkeme İşbirliğiyle... sahte belgelerle tutuklananları, tutabildiği kadar hapishanede tutmak için mahkemeleri aylarca sonraya atıyorlar ve nihayetinde ağır hapis cezalarına çarptırmak için her yöntemi kullanıyorlar...

“Komplolar”, Avrupa Birliği’yle Birlikte Artarak Sürecektir!

Hatırlanacağı gibi, 1 Nisan hukuksuzluk operasyonu, Avrupa ile birlikte gerçekleştirilen bir operasyondur. Oligarşinin sahte belgeleri, yasal kurumları yasadışı göstermeyi bu kadar pervasızca yapabilmesi de bu yüzdendir. Avrupa ile birlikte yapılırken kimse sesini çıkarmayacaktı... AB’yle birlikte “**hukuk provokasyonları**” artmıştır. Şimdi, infazların, kaybetmelerin yerine polis daha çok bu yönteme başvuruyor. Sonuçta amaç aynıdır, öz aynıdır; devrimciler, demokratlar şu veya bu biçimde etkisizleştirilmektedir.

Düpedüz sahte belgelerle, komplolarla, demokratik kurumlar basılıyor, kapatılıyor, yüzlerce kişi gözaltına alınıp tutuklanıyor ve aylarca, yıllarca hapishanede yatırılıyor.

Yeni Ceza Muhakemeleri Kanunu’nda “**gizli soruşturmacı**” gibi bir uygulamanın getirilmesi rastlantı değildir. Sadece bu bile, iktidarların emriyle polisin, savcılıkların daha fazla komplolara, sahte belgelere başvuracağının göstergesidir.

İşte bu yüzden, sahte disketlere, sahte listelere karşı, tüm devrimci, demokratik kurumlar, örgütlenmeler, bu komploların **kime yöneldiğine bakmaksızın** tavrı almalı, tepkisini göstermelidir. Devrimci, demokratik muhalefetin yok edilmek istenmesine karşı tüm devrimci, demokratik güçlerin birlikte direnişi geliştirilmelidir.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

DİSK'ten Asgari Ücret Sefaletine Protesto

Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun, 2 Ocak 2005'ten itibaren geçerli olacak asgari ücreti belirlemek üzere toplantıları sürerken DİSK komisyonu ve asgari ücrette sefalet dayatmasını eylemlerle protesto etti.

20 Aralık günü üçüncü toplantının yapıldığı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne gelen DİSK'liler polis tarafından engellendi. İçeri alınmayan DİSK'lilerden bazıları duvarlardan atlayarak toplantıya katılacaklarını ilan ettiler. En çok üyeye sahip olması nedeniyle, işçiler adına sadece Türk-İş'in katılmasını eleştiren DİSK Genel Sekreteri Musa Çam, asgari ücret kararının milyonlarca emekçiye ilgilendirdiğini belirterek, "tüm konfederasyonlar bu komisyonda yer almalıdır" dedi.

İstanbul'daki protesto ise Saraçhane'de yapıldı. 100 kişilik grup, Saraçhane Parkı'ndan Ünkapanı Sosyal Sigortalar Müdürlüğü önüne yürüyerek "Yaşasın İnsanca Mücadele Talebimiz, IMF'ye Değil, Çalışana Bütçe" sloganları attılar. Burada bir konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, komisyonda yer alma taleplerini yinelerken, asgari ücretin yoksulluk sınırı altında olduğunu hatırlattı ve "böyle bir uygulama kabul edilemez" dedi. Çelebi, asgari ücretin tüm çalı-

şanları kapsamı gerektiğini kaydetti.

Eskişehir'de ise oturma eylemi yapıldı. DİSK üyesi işçiler, Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde oturma eylemi yaparak "asgari ücret insanca yaşam seviyesine çıkartılmalı" dediler. İşçiler adına DİSK Bölge Temsilcisi Bayram Kavak burada bir açıklama yaptı.

'Asgari' Değil, Süründürme Ücreti

Halen 318 milyon olan Asgari Ücrete hükümet yüzde 5 zammı tartışırken, Türk-İş 2005 yılı için en düşük maaşı olan 509 milyona çıkarılmasını istiyor.

Patronların emirlerini yerine getiren iktidarın asgari ücret konusundaki politikasının özeti, "öldürme süründür" diye özetlenebilir.

İşçi Kararlı: 'SEKA'YI KAPATTIRMAYACAĞIZ'

Selüloz İş Sendikası üyesi Kocaeli Seka işçileri, fabrikalarının kapatılmasına karşı her gün eylemler yapıyorlar. Bu eylemlerden biri de 21 Aralık'taydı. Fabrika önünde toplanan 1500 işçi, sloganlarla önce Büyükşehir Belediyesi'ne, sonra da AKP il binasına yürüdüler. AKP önüne siyah çelenk bırakan işçiler burada bir açıklama yaparak "SEKA'yı kapattırmayacaklarını" bir kez daha yinelediler. Çok sayıda sendikacının destek verdiği eylemde, "Direne Direne Kazanacağız" sloganı atıldı.

Sayı 138

41

26 Aralık
2004

Emperyalist Tekeller AKP ile 'Gurur Duyuyor'

IMF Dış İlişkiler Direktörü Thomas Dawson, IMF'nin Türkiye ve Brezilya ile gurur duyduğunu açıkladı. Gururun nedeni, IMF programlarını uygulamadaki başarı! Aferin Tayyip'e!!!

Bu, AKP için gurur değil, olsa olsa büyük bir utanç olmalıdır.

IMF kim? Amerika ve Avrupa tekellerinin örgütü.

Kimin çıkarlarını savunur, dayattığı programlar neye hizmet eder? Emperyalist tekellerin, programın uygulandığı ülkelerdeki çıkarlarına hizmet eder.

IMF'den memnun olan bir tek halk var mıdır? Hatta kişiliğini yitirmemiş bir tek ülke yöneticisi gösterilebilir mi? Hayır!

Yeni bir Stand-by anlaşması da-

ha yapan AKP iktidarı üç yıl daha ipleri IMF'nin eline verirken, IMF de "aferin" diyor.

Ne acıdır ki, IMF'nin gururu olan öteki ülkenin başında da "solcu" Lula var. Hani şu, ÖDP reformizminin yere göğe sığdıramayıp "ah bir onun gibi ol-sak" diye rüyaya yattığı Lula.

IMF ile barış içinde olan, ondan aferin alan bir iktidar, kendi halkına düşmanlaşmadan, aç bırakmadan, emekçilerin gırtlığındaki sömürüyü daha da artırmadan bu takdiri alamaz. Onlarca eski IMF yöneticisi bu çarkın nasıl döndüğünü açıkladı geçmişte. "**Ülkeleri cehenneme çeviren**" IMF'nin gururu AKP, Türkiye emekçilerinin düşmanıdır.

'Diskette Adın Var'

Tutuklamalarına

Mersin KESK'den Tepki

Mersin KESK Şubeler Platformu, 17 Aralık günü yaptığı basın toplantısı ile, son dönemde artan baskıları protesto etti. Sendika binasında dönem sözcüsü Gürsel Sığırın tarafından yapılan açıklamada, 2 Aralık günü gözaltına alınan Eğitim-Sen üyesi Hüseyin Doğan ve Tarım Orkam Sen üyesi İbrahim Saygılı'nın 'diskette adı var' gerekçe-siyle tutuklanmalarının hukuksuz olduğu dile getirildi. Sığırın, KESK üyesi memurların derhal serbest bırakılmalarını istedi.

AKP'nin 'Vergi İndirimi' Yalanı

AKP iktidarının "büyük müjde" olarak sunduğu "vergide indirim" paketi, gerçekte zenginlerin vergilerini indirirken, ortaya çıkan açığın halktan, emekçilerden kapatılmasını öngörüyor.

Tayyip Erdoğan'ın "Artık simitin KDV'si yüzde 18 olmayacak, yüzde 8 olarak alınacak" diyerek, adeta halkla alay ettiği paket 2005 yılı başından itibaren geçerli olacak.

En zenginlerin ödemesi gereken vergilerden yüzde 5 oranındaki bir indirimin büyük meblağlar tutacağını bilmek için iktisattan anlamak gerekmiyor. 318 milyon olan asgari ücretlerin ancak simitte yararlanabileceği de doğru. Ama Tayyip ve şürekası, tekellerin vergilerini de halkın sırtına yüklemek için sanki yararlanan halkmış gibi yansıtıyor.

AKP Nasıl Aldatıyor?

"Vergi indiriminin" sadece belli bir gelir seviyesinin üzerindeki zenginler, holdingler için olduğunu, yoksulların tam ter-

sine yükünün daha artırıldığını bazı rakamlarla gösterelim.

Tayyip, "İnşallah gelirlerde azalma olmayacak, sürümden kazanacağız" diyor. Yani hem vergi indiriliyor, hem de vergi gelirlerinde artış olacağı söyleniyor. Peki nasıl olacak bu?

IMF ve Avrupa Birliği'ne 2005 yılı için verilen ekonomideki sözlere bakıldığında, temel hedefin borç ödemelerinin sürdürülebilmesi ve faiz dışı fazla olduğu, bu nedenle de "mali disiplinin sürdürüleceği" görülmektedir. Yani, bugüne kadar olduğu gibi, tekellere borç ödemesi halkın sırtına bindirilmeye devam edecek.

IMF ve AB'nin onayının ardından geçen hafta mecliste kabul edilen 2005 yılı bütçesinde de vergi gelirleri azaltılmadı, aksine artırılarak yüzde 72'nin üzerine çıkarıldı. Halkın sırtına esas yükü getiren, tüketimden alınan dolaylı vergiler yüzde 72'ye çıkarıldı.

Gelir vergisinde yapıldığı söylenen indirimlerin kapsamı

ise, bir buçuk katrilyonluk beyan veren kesimi ilgilendiriyor, ki bunlar, çok küçük bir azınlığı oluşturan holdingler ve onların yönetici tabakasıdır. Gelir vergilerinin yüzde 90'dan fazlasını ödeyen emekçiler ise bu indirimden yararlanamıyor. Yıllık geliri 78 milyarın altındaki kesim, indirimin dışında.

Yüzde 30'lara varan indirim yapıldığı söylenen Kurumlar vergisinde de durum farklı değildir. Yararlanan sadece büyük şirketlerdir.

Örnekleri çoğaltmak mümkündür, ama aldatmanın nasıl yapıldığı, "simitte indirim" diyerek halkla nasıl alay edildiği ortadadır. Belli ürünlerdeki indirim, başka ürünlerde tam tersine artışlar olarak karşımıza çıkacak. Bu da yetmeyecek, zenginlerden yapılan indirimin açığı da halkın sırtına yüklenecek.

Tam bir AKP klasiği; tekelere hizmet için düzenleme yap, halka yalan söyle, aldat, oyala, ve IMF programını sürdür.

Sayı 138

42

26 Aralık
2004

Köylüden...

🔍 Fındık Köylüsüne Örgütlenmek Yasak

İçişleri Bakanlığı, Fındık köylüsünün örgütlenmesi amacıyla kurulan Fındık-Sen hakkında kapatma davası açtı. Fındıktan geçimini sağlayan 2,5 milyon köylünün örgütlenme hakkının olmadığını söyleyen İçişleri Bakanlığı'na tepki gösteren Fındık-Sen'in Genel Başkanı Kutsi Yaşar, "IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü'nün geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelere dayattığı programlarla o ülkelerin tarım sektörü büyük darbeler alarak çökmektedir. Küreselleşme adını verdiğimiz azgın canavar, kendi üreticilerini himaye etmenin bedelini dünyanın yoksul üreticilerine ödetmektedir." şeklinde konuştu. Kapatma isteminin buna karşı direnişi engellemek, köylünün örgütlenmesini engellemek için olduğunu belirten Kutsi Yaşar, 31 Aralık'ta yapılacak ilk duruşmada destek çağrısı yaptı.

🔍 'Ulusal Tarım Kongresi'nde Protesto

Tarımını yıllar var ki, emperyalist politikalara teslim etmiş olan iktidarlar, "ulusal tarım" ismiyle kongreler düzenleyerek oyunu sürdürüyorlar.

20 Aralık'ta başlayan Ulusal Tarım Kongresi, köylülerin protestosuna sahne oldu. Suruç'tan gelen köylüler, Tarım Bakanı Güçlü'nün konuşmasını keserek, "Hikâye anlatıyorsun" diye müdahale ettiler. Güçlü'nün, ellerindeki "Suruç ovası susuz" yazılı dövizleri yırtarak, tepkilerini dile getiren köylülere verecek hiçbir cevabı olmadığı için, Tayyip gibi, protestolarla bir yere varılmaz edebiyatı yaptı.

TBMM Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanı AKP'li Vahit Kirişçi de, AB'nin tarıma dayatmalarına savunarak "neresi kötü AB'nin isteklerinin" dedi. Bunun üzerine Kirişçi'ye müdahale eden bir köylü, AKP'nin önceki iktidarı eleştirirken, kendisinin doğrudan gelir desteğini ödemediğini hatırlattı ve "Sayın milletvekili siz çiftçinin kazanmış haklarını çiğnerken, samimiyetten bahsediyorsunuz" dedi. Tepkiler üzerine AKP'li vekil konuşmasını bitirmek zorunda kaldı.

direnışimizin
5.
yılındayız

HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!

117 şehit, 600 sakat verdik;

YILMADIK

TESLİM OLMADIK!

Direnışin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde

Bu bayrak elden ele
neferden nefere
zafere kadar
taşınacak!

Stratejik saldırı, büyük düşünmeyi, kararlı savaşmayı gerektirir

19-22 Aralık direnişı nasıl hayat buldu? Oligarşinin Kıbrıs savaşından sonraki en geniş çaplı askeri hareketiyle gerçekleştirdiği böyle büyük bir saldırı, nasıl aynı zamanda büyük bir direnişe dönüştürüldü?

Bu direnişı yaratan iradeyi ve politikayı kavramak, sınıflar mücadelesinin hayatın her alanındaki şekillenışı açısından öğreticidir. Çünkü her alanda direniş ve savaşın kuralları öz olarak aynıdır. Lenin'in deyişiyile "Savaşa giderken, zaferi istemeli ve ona götüren doğru yolu saptamayı bilmeliyiz."

Zaferi istemek, kararlı olmaktır. Zaferi istemek, her koşulda politik iradesini kaybetmemektir. "Saldırı stratejiktir", "saldırı tüm halkadır" tespitleri, eğer bir abartı olarak kullanılmayıp gerçek bir durum tespiti olarak kullanılıyorsa, bu durum herşeyden önce bu tespiti yapanlara büyük görevler yükler.

19-22 Aralık, devrimci irade ve kararlılığın direnişidir

Direnışin her aşaması, her ne olursa olsun boyun eğmemeye ve zafere kilitlemiş bir irade tarafından şekillendirilmiştir. 19 Aralık'ı yalnız katliam boyutuyla görmek, eksiktir. Katliamın büyük bir direnişle karşılanarak halka verilmek istenen gözdağının önüne set örülmesi, oligarşinin teslim alma amacının boşa çıkarılması, 19 Aralık'ın tarihe geçen diğer yanıdır. Ve bu sonuç kendiliğinden ortaya çıkmamıştır.

F tipi saldırısı "stratejik" bir saldırıydı. Bu kez direnişin zorlu geçeceğini biliyorduk. Oligarşi F tiplerinde ısrarlı ve kararlı olacaktı. Biz de başından itibaren taleplerimizi elde etmekte kararlı olduğumuzu ortaya koymalıydık.

19 Kasım'da Birinci Öüm Orucu Ekipleri'ni açıkladık. 29 Kasım'da ikinci, 14 Aralık'ta da üçüncü ekipleri açıkladık. Kararlılığımızın bir ifadesiydi bu. O güne kadar ülkemizde ve dünyada yaşanmış ölüm oruçlarının hepsini aşan bir biçimde, ilk üç ölüm orucu ekibinde yer alan direnişçilerin sayısı da ikiyüzü bulmuştu. Bununla ne kadar büyük bir bedeli göze aldığımızı ortaya koyuyorduk.

Bunların hiçbirisi bizim için bir "şov" ya da "blöf" değildi. Böyle görenler vardı belki. Biz nasıl bir savaşa girdiğimizi biliyor ve buna uygun mevzileniyorduk. "F tiplerine girmeyeceğiz" derken, "F tiplerine ancak cesetlerimizi götürebilirsiniz" derken, bunu bir ajitasyon olarak değil, siyasal tavrımızın pratikteki tezahürü olarak söylüyorduk. Bu sözlerin altına imza atan ondan fazla siyasal hareket vardı. Fakat herkesin altına imza attığı sözlerden aynı şeyi anladığını ve ona uygun davrandığını söylemek mümkün değildir. Nitekim 19 Aralık sabahında üzerimize bombalar, kurşunlar yağmaya başladığı andan itibaren altına imza atılan bu sözlerin kimin için ne kadar gerçek ve geçerli olduğu da görüldü.

19 Aralık'ın arifesindeki görüşmelerin oligarşinin bir oyaltma taktiği olduğu açığa çıkmıştı. Eğer ölüm orucu direnişçilerine yönelik bir saldırı olursa, bu saldırıya "kendimizi yakarak" karşılık vereceğimizi açıkladık. Bu açıklamayı siper yoldaşlarımızla birlikte yaptık; ne var ki, siper yoldaşlarımız bunu sadece bir "blöf" olarak algılamışlardı. Bizim içinse, zulme karşı direnişin bir biçimiydi. Saldırı başladığında halka ve iktidara açıkladı-

ğımız kararımıza uygun davrandık. Tutuşturduğumuz bedenlerimizle teslim alamayacaklarını ve kararlılığımızı bir kez daha ortaya koyduk. Koşuş koşuş direndik. Bomba, kurşun yağmurları altında halaya durduk. İki irade çatışıyordu ve bizim irademiz asla yenilmeyecekti.

28 şehitle oligarşinin büyük gözdağını püskürttük, F tipleri planını bozduk

Direnış halkına yönelik saldırının karşısında bedenlerini tutuşturanlarla, kurşun yağmurları altında iradesini teslim etmeyenlerle, şehitlerimizle büyümüştür. Eğer oligarşi, kısmi bir direnişin ardından binlerce tutsağı F tiplerine sevk edileseydi, bugün ne bir direniş destanından, ne F tiplerinin direnişle açılmasından söz edemeycektik.

19-22 Aralık operasyonunun bilançosuna ilişkin bir karmaşayı da burada düzeltelim. 19-22 Aralık katliamında kaç kişinin öldüğü konusunda kimileri 28, kimileri 30, kimileri ise 32 rakamını kullanmaktadır. Bundan sanki bir karmaşa varmış sonucu çıkmaktadır. Saldırıda 28 devrimci tutsak şehit düşmüştür. İki de asker ölmüştür. Ki bunların toplamı 30'dur. 32 rakamı ise, direnişi kirleten bir tavrın sonucunda ortaya çıkmıştır. Bu iki kişinin ölümünün direnişle bir ilgisi yoktur. MLKP'li tutsaklar, direniş sırasında fırsatçı ve sorumsuz bir tavırla iki haini cezalandırmışlardır. Ve sorumsuzluklarına bir sorumsuzluk daha ekleyerek bunu devrimcilere, halka açıklamamışlar, şehitlerin ve iki askerin dışındaki bu iki ölüm muğlak bırakılmış, direnişin büyüklüğünü kavramaktan uzak bu tavırla da oligarşinin demagojilerine fırsat verilmiştir.

19 Aralık'ta şehit düşen 28 devrimcinin 24'ü DHKP-C'den, 2'si PKK-DCŞ'den, biri TKEP/L'den, biri de TKP(ML)'dendir.

19-22 Aralık'ta tecritin hüküm süreceği F tiplerine alınımda kızıl bantlarla ve 28 şehidimizin gücüyle girdik. Hapishanelerde tutsak durumundaki devrimciler olarak onbini aşkın askerin yığıldığı saldırıda fiziki açıdan sevkleri engelleyemedik, ama siyasi açıdan F tiplerini kabul ettirmediler. 28 şehidin verildiği direnişin en çıplak anlamı buydu. Bize "ya teslim olacaksınız, ya öleceksiniz" derken siyasi olarak F tiplerini kabul ettirmek istediler, etmedik. Bu yanıyla 19-22 Aralık'ta oligarşi zafer kazanamadı.

Bugün oligarşi de, solun çeşitli kesimleri de farklı hesap ve kaygılarla 19-22 Aralık'ı unutturmaya çalışıyor. Oligarşi, hem katliam, hem direniş boyutuyla tarihten silmek istiyor. Solun çeşitli kesimleri de yok sayıyor 19 Aralık'ı; hatırlarsa, sadece katliam boyutunu hatırlıyor, direniş yok sayıyor. Veya direnişin ardındaki irade-

yi yok sayıyor. Sol, devrimci olduğu iddiasındaki gazeteler, 19-22 Aralık'ın yıldönümünü kayda değer bulmayabiliyor. Başka bir zihniyet, 19 Aralık mitingi yapıyor, bu direnişte 24 şehit verenleri davet etme sorumluluğunu ve inceliğini bile göstermiyor. Kimisi, direnişin herşeyini mahkum ediyor ama yine de yüzüstüce "Yaşasın 19 Aralık Direnişimiz" diyebiliyor. Unutturmak isteyenler de, yok saymak isteyenler de sonuçta aynı noktada birleşiyor. Tarihe karşı kürek çekiyorlar.

Alınımda kızıl bantlarla girdiğimiz F tipleri mevzisinde tecriti parçalamak için hala direnişi sürdürüyoruz. O zamanki siper yoldaşlarımız ise çoktan terk ettiler siperleri.

Direnışı bırakırken "bayrağı dışarıya devrettiler". Onların iddialarına göre, biz sekterdik. O nedenle dışarıdaki demokratik kamuoyu, aydınlar dağılmıştı. Kendileri toparlayacaktı. Aydınlar, "bizim varlığımız" nedeniyle gelmiyorlardı. Koşa koşa onların yanına gideceklerdi. Reformizm bizim "yanlış taktiklerimiz" nedeniyle süreçten uzaklaşmıştı. Onlar reformizme de öncülük yapacaklardı. Kongrelerde, konferanslarda bunun için kararlar aldılar. Sandılar ki, biz olmazsak, herkes koşa koşa gelecek... Direnişi bıraktıklarından beri dışarıda yaptıkları ortadadır. Koca ve uzun bir suskunluk! Direnişin sürdüğü, şehitler verilmeye devam edildiği koşullarda suskunluğu da daha fazla sürdüremezlerdi elbette. Bu nedenle geçtiğimiz günlerde "Tecrit ve infaz yasası karşıtı" adıyla bir birlik oluşturdular. "Tecrit" mecburen konulmuştu oraya; onlar tecriti pekiştirmek için gündeme getirilen tali yanlarla uğraşıyorlardı. Bu bir yana "birlik"lerinde de yine yalnız kendileri vardı. Hani neredeydi o "toparlayacakları" kesimler? Niye toparlayamamışlardı?

Reformizmi anlamamışlardır. Reformizm (ve tabii oligarşi) onların da tasfiye edilmesini istiyor. Bu saldırı karşısında devrimcilerin devrim iddiası ve AB'yle, AB'cilerle, Amerikancılar'la uzlaşmaz bir çizgide direnebileceğini kavrayamıyorlar. Reformizmin, aydınların bu büyük savaşın dışında kalışını bizim politika ve taktiklerimizle açıklamaya çalışmak, "stratejik saldırı"dan bir şey anlamamaktır. Bizim üzerimizden vuruş yapmak, "kucaklayıcı" pozlara girmek kolay ve ucuz. Buyrun kucaklayın! Ama aradan kaç yıl geçti, dedikleri doğrultuda tek bir adım atamadılar? Ne oldu o sekter olmayan "kucaklayıcı" politikalara?.. Direnişten kaçanlar, uzlaşmaz bir kararlılıkla direnmeyi "sekterlik" diye göstermeye çalıştılar. 19 Aralık 2000'den Aralık 2004'e herşey ortadadır. Stratejik saldırı, **başka hiçbir şeyle değil**, direnerek, bedeller ödenerek püskürtülüyor.

Oral Çalışlar

Katliamcılardan hesap sormayıp direnenlerden “özeleştir” isteyen **AKREDİTE AYDIN**

Namuslu aydın, üstlendiği sorumluluğun gereğini yapar.

Oligarşinin 19 Aralık öncesi görüşmelerdeki ikiyüzlülüğünü bütün

Namuslu bir aydın, savaşıdır. Haksızlığa, sömürüye, zulme tereddütsüz karşı çıkandır. Hayatı pahasına doğruları söyleyendir. Aydın, işimi kaybederim, statükolarım bozulur kaygısını duymaz. Bu kaygıyla gerçeği eğip bükmez. Bu kaygıyla egemenlerin karşısında eğilip bükülmez. Her gün yemin billah burjuvaziye kendisinin “tehlikeli” olmadığını anlatmaya çalışmaz.

Üzerinde hemen herkesin hemfikir olabileceği genel bir aydın tanımıdır bu.

Yazısına “19 Aralık Cezaevleri Operasyonları” başlığını koyup da, “Katiller Yargılansın!” diye haykırmayan fakat, ölüm orucu yapanlardan özeleştir isteyen Oral Çalışlar’ı bu tanımın neresine koyacağız?

Namuslu aydın, katledenlerin değil, katledilenlerin cephesinde yeralır!

Çalışlar, 19 Aralık öncesi iktidarın “erteleme” manevrasını kabul etmedikleri, “uzlaşmaz” davrandıkları için bu operasyonun yaşandığını ileri sürüp, devrimcilerden, direnenlerden özeleştir ister. Namuslu bir aydın, önce kendi muhasebesini yapar; ortada 117 ölüm vardır, bu dört yıl boyunca neyi yapıp neyi yapamadığını sorgular. Buna dair TEK BİR KELİME yoktur. Fakat, karalama, çarpıtma ve suçlamanın sınırı yok.

Aydın olarak 19 Aralık’ta 28 devrimciyi katleden, yüzlercesini yaralayan katliamcıların yargılanmasını niye istemez? Niye “bu bir Avrupa katliamıdır” diye yazmaz? Katilleri niye korur?

Biz bir direniş ortaya koyduk. Öldük, sakat kaldık, ölüm orucuna devam ediyoruz.

Sen neyi savunuyorsun?

Eğer o dediğin “erteleme” kabul edilseydi, nasıl olacaktı F tipleri? Sen de emin değilsin nasıl olacağından.

Tabii senin sırtında yumurta küfesi yok. ölen biziz, tecritte kalan biziz. Sen ikide bir değişip durursun, ne olacak? Aydınlikçı olursun, ÖDP’li olursun, CHP’li olursun, “tarafsız gazeteci” olursun, Abantçı olursun, ama biz olamayız. Biz devrimciyiz. Hep öyle kalırız, ölürsek öyle ölürüz. Düşmanın –ister güvercin olsun, ister şahin– düşüncelerimizi değiştirmesine asla izin vermeyiz. Tehditlere, katliamlara boyun eğmeyiz, düşüncelerimizi savunmak, örgütlülüğümüzü korumak için direniriz. İşte Çalışlar’la aramızdaki fark bu.

dünya gördü. Görüşmelere katılan heyetleri nasıl kullandığını herkes biliyor. Bir yandan görüşmeler sürdürülürken, bir yandan katliamın hazırlıklarının yapıldığı tanıklarla, belgeleriyle ortaya çıktı.

Görüşmelere katılan aydınlar bunu teşhir etmediler. Halkı, demokratik kamuoyunu aydınlatacak bir açıklama bile yapmadılar. Oral Çalışlar bu gerçeği köşesinde yazmadı.

Hem görüşme yapma gibi bir sorumluluk alacaksın, hem bunun gereğini yerine getirmeyeceksin. Bunun bedelini üstlenemeyecekseniz, o sorumluluğun altına niye girdiniz?

Oral Çalışlar, “Tüm Direnişçiler” adına Aydın Hanbayat, Ercan Kartal, Şadi Özbolat imzasıyla kendisine gönderilen 16 Aralık tarihli mektubu iyi hatırlar. O mektupta Çalışlar’a şöyle seslenmişti temsilciler: “Doğruları, gerçekleri saklamak haksız olandan yana ‘TARAF’ olmak anlamına gelir. Haksız olanın istediği gibi halkı şekillendirmesine izin vermek, buna müsaade etmek demektir. GERÇEKLERİ AÇIKLAYARAK, HALKI BİLGİLENDİRE-REK ‘TARAFSIZ’ KONUMUNUZU SÜRDÜRME-NEZİ BEKLİYORUZ.”

Çalışlar, niye açıklamadı tanık olduğu gerçekleri? Niye halkı bilgilendirmede? Bir aydın bunları yapmıyorsa, nerde kalır onun namusu?

Şimdi de dört yıl sonra, her şeyi çarpıtarak sahneye çıkıyor! Neden?

Oral Çalışlar görüşmeler konusunda YALAN SÖYLÜYOR.

İktidar, hiçbir görüşme ve açıklamasında tecritten, F tiplerinden vazgeçtiğini, ertelediğini açıklamamıştır. Sami Türk “erteleme” açıklamasında da çok net söylemiştir: “koşu sistemine asla dönülemez.”

Hükümet, kendi planını “mutabakat” diye dayatmak istiyordu. F tipleri henüz tam olarak hazırlanmamıştı, tecrit ve hücrelerin mevzuatı tamamlanmamıştı, Sami Türk bu manevrayla, hem Oral Çalışlar gibi “güvercin” hayranlarını kazanmış, hem de F tiplerine ilişkin hazırlıklarını tamamlayacak zamanı kazanmış olacaktı. Namuslu aydın, o durumda, “Ey iktidar! Bırak bu oyunları, manevra yapma, haklı, meşru talepleri kabul et!” diye haykırır. Haykırmadılar. Fakat biz bu zamanı iktidara vermedik. Oligarşinin manevrasını, planını bozduk. İktidarın nasıl aldattığı açık. Avrupa Birliği’nin nasıl aldattığı açık. Kendisi de bunların yakından

tanığı. Namusluysa, bunları diyebilmeli. Ama diyemez.

O, aydın sorumluluğunu yerine getirmek yerine yalan söylemeye devam ediyor!

Sami Türk'ün açıklamasını çarpıtıyor, görüşmeleri, "18 kişilik koğuş" meselesini, temsilcilerin tavırlarını çarpıtıyor. O sürece ilişkin doğru yazdığı bir şey yok. Bir aydın böyle yalancı olmaz.

18 kişilik koğuş projesi de yazısında iddia ettiği gibi tutsaklar tarafından değil, TMMOB tarafından gündeme getirilmiştir. TMMOB'un hazırladığı öneridir ve tutsaklar da kabul etmiştir.

Görüşmeler, gizli saklı değildir. Görüşme tutanakları, tutsaklar tarafından günü gününe dışarı çıkartılmış ve bu tutanaklar, 19 Aralık katliamının ardından da Haklar ve Özgürlükler Platformu tarafından yayınlanmıştır.

Gün gün, saat saat, herkesin söylediği her kelime vardır o tutanaklarda. Zahmet edip okusa, içinde olmadığı görüşmeler de dahil, hepsini öğrenirdi. Ama ahkam kesmeye, spekülasyonlarla konuşmaya alışmışlar. Doğal olarak biraz uzundur tutanaklar; kolay değil, günlerce sürmüş, defalarca görüşme yapılmıştır. Öyle bedavadan aydın olmak yok, öyle ucuz yoldan karalayıp ölüm orucu yapanlardan özeleştirici istemek yok; namuslu aydın, emek harcayacak, sorup soruşturacak ve öyle konuşacak.

Çalışlar, böyle yapmak yerine bir güvercinler-şahinler masalı uydurup iktidarı aklarken, devrimcileri suçluyor. Bu mu "aydın tavrı"?

Katliamcıları aklamak, aydının işi olamaz!

Oral Çalışlar, 22 Aralık 2004'teki yazısında iddia eder ki, o zaman (19 Aralık 2000'de) güya iktidar içinde güvercinler ve şahinler vardır. Şahinler bir an önce operasyon yapmak ister, güvercinlerse operasyonsuz çözümden yanadır. Tutsaklar "uzlaşmaz" davranınca şahinler harekete geçerler.

Kim bu "şahinler", "güvercinler"? Açıklasın da herkes bilsin. Güvercin, **Ali Suat Ertosun** mu mesela? Sami Türk mü? Ali Suat Ertosun'a kim ödül verdi, kim terfi ettirdi?..

Kim hemen katliam yapalım diyordu. Madem biliyor, bunlar bir aydının kendine saklayacağı bilgiler değildir. Açıklayamaz. Çünkü yoktur böyle bir şey. Avrupa'nın, oligarşinin kararıdır katliam. Ama güvercinler-şahinler uydurmasında, asıl dert oligarşiyi aklamaktır. Çalışlar'a bakarsanız, katliam politikası, oligarşinin, AB'nin değil de "birkaç şahinin işidir"! Tek suçlu da devrimciler...

19 Aralık'ı böyle yazıp çizince, Oral Çalışlar akredite ediliyor tabii. Böyle oluyor bu işler.

Ey dünya, duymadıysanız duyun, Oral Çalışlar ölüm orucuna karşıdır!

Oral Çalışlar, F tiplerinden, ölüm oruçlarından söz ettiği her yazısında istisnasız **"önce şunu belirteyim, ben ölüm oruçlarına karşıyım"** der. Bu son yazısında da kuralı bozmamıştır.

Bir aydın böyle olur mu? Çalışlar'ın bir sorunu mu var, bir korkusu mu var? Tamam, herkes anladı, öğrendi, polis kayıtlarına girdi; sen ölüm orucuna karşısın. Neden bu kadar tekrar?

Oysa o, kendini yeterince kanıtlamıştır. Bush'un Türkiye'yi ziyaretine çağrılı yüz gazeteciden biri olma "şerefine" nail olmuştur. Fethullah'ın Abant toplantılarına çağırılma ayrıcalığına da kavuşmuştur. Düzen içinde nasıl böyle bir hüsnü kabul gördüğünü bir sorgula bakalım. Bulunmaz hint kumaşı mısın, yoksa başka bir şey mi var? Düzenen izzeti ikram gören her aydının yapması gereken bir sorgulamadır bu. Düzen kimseyi durup dururken "akredite" etmiyor. Sen nasıl akredite oldun?

"Akredite" olarak kalabilmek için gerçekleri çarpıtmak, katliamcıları aklamak, namuslu aydının işi değildir. Oligarşinin temel, stratejik politikalarının uygulanışında güvercinler, şahinler yok. Onlar senin uydurdukların. Oligarşide çatlak ses yok. Çatlak ses, senin gibilerde ve senin gibilerin akıl hocalığını yaptıklarında var.

Namuslu aydının cüretli, yalın sesiyle değil, düzen içi hesapların çatlaklaştırdığı bir sesle konuşanları dinlemeyiz!

Oral Çalışlar der ki; **"beni dinlemediler!"**

Dinlememekle çok isabetli, çok şerefli bir iş yaptık.

O, ihbarcıyken de dinlememiştik. Aydın diye muhatap aldık, baktık Sami Türkler'i övüp başka telden çalıyor, yine dinlemedik. Şimdi Bush'un, Fethullah'ın akredite edilmiş gazetecisi. Yarın ne olacak, belli mi?

Böyle birini niye dinleyelim?

Çalışlar, geçmişle övünebilir mi? Tek olumlu cümle kurabilir mi geçmişine dair? Nasıl ihbarcılık yaptıklarını, nasıl devrimcileri katlettiklerini anlatabilir mi? Geçmişte onu dinleyenler, hep yanlış yerlerde oldular, yanlış şeyler yaptılar. Kendisi de yanlıştı zaten. Hep yanlış yapmış, yanlış yerde olmuş, dönmüş, değişmiş, soluğu Abantlarda almış... Seni kim niye dinlesin?

Bunları kimse ona söylemez. Düşünürler, söylemezler. Bir "aydın"la ilişkilerini bozmama adına, sütununda onlardan iki kelime söz etmesi adına eleştirmez, hatta överler. Biz yaltaklanmayız. Dosya doğru söyleriz. Bazıları sektörlerlik olarak görür bunu. Biz açıklık, devrimcilik deriz.

Devrimciler seni dinlemez Oral Çalışlar. Eğer emperyalizme, faşizme karşısın, sen devrimcileri dinleyeceksin.

Aydının görevi, halkın, mazlumların direnişinin yanında olmaktır. Bilgisini, sanatını onun direnişini güçlendirmek için sunmaktır. Bir aydın olarak yapabileceği başka bir şey varsa, katkısını sunar. Oral Çalışlar'a bu yetmiyor. O "otorite" olmak istiyor.

Seni dinleyen yok mu? Var elbette. Herkesi dinleyen biri bulunur; meşrebi sana uyanlar da vardır.

Kimlerin akıl hocalığını yaptığını biliyoruz. Sen şahinler-güvercinler teorilerini onlara anlatmaya devam et. Onlar da "komünist" sıfatıyla kendi okurlarına satsınlar. Seninle hangi örgütler, kelimesi kelimesine aynı şeyleri yazıyorlar, okuyor, biliyoruz.

Direnişe karşı çıkanları bu kafa yönetiyor, yönlendiriyor. Aynı kelimelerle politika dersi veriyor, aynı kelimelerle direnişi karalıyorlar. Süreci anlatırken de aynı kelimeleri seçiyorlar. Benzerlikler görülmeyecek gibi değil. Örtülü veya açık Avrupalıdır. Onları birleştiren budur. Bunların bir kısmı hücreleri "oda" diye bize kabul ettirmek isterken, bir kısmı da aynı şeyi "uluslararası standartlar" diye yaptılar. Bunlara pabuç bırakmadığımız, bunları dinlemediğimiz, bunların kaçınıklıklarını, sorumsuzluklarını deşifre ettiğimiz için de bize ve direnişimize düşmandırlar. Dört yıldır, her ölümümüzle, direndiğimiz her saniyede, onların pespaye düşünceleri de yere çalındığı için, düşmanın bile söylemediklerini söyleyecek kadar hırçındırlar. Bu düşmanlık, bu hırçnılık bize dokunmaz, küpüne zarar verir yalnızca.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi İstanbul Temsilcisi Münire Demirel

(*) Bunlar aynı zamanda, eski TİKB tutsağı olarak benzer görüşleri Üfuk Çizgisi adlı dergide dile getiren Selim Açıkan'dır. Bu anlayış, direnme dinamiklerini yitirmiş, yorgun, yılgın, süreçten dışlanmış olmanın verdiği hırçnılıkla, en pespaye küçük-burjuva aydınların dili ve beyniyle devrimcilere saldırıyor. Hem de komünistlik adına. Kendi beyni yok olmuş, ne idüğü belirsiz aydınlara beynini teslim etmiş. Ve o beyin 19-22 Aralık direnişini mahkum etmeye kalkıyor şimdi. Ateş altındaki halayı bile anlayamıyor. Beyninde ne kadar pislik varsa akıtıyor, düşman ağzıyla konuşuyor. Elbette bu beyin böyle bir direniş asla anlamayacaktır. Bu akılsız küçük-burjuva, reformist düşünceleriyle "komünist müfrezeler" değil, Çalışlar gibilerinin müfrezelerini oluşturabilir ancak. Haydi biraz daha zorlayın, bakalım nereye demir atacsınız!

Toplu Mezar Kanıtlandı!

Tazminatlar, sonuçsuz raporlar, soruşturmalar değil, 11 köylüyü katledip toplu mezara gömdürenleri istiyoruz!

Diyarbakır'ın Kulp ilçesi Alacaköyü Kepir bölgesinde bulunan toplu mezarların 1993 yılında "kaybolan" 11 köylüye ait olduğu, TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'nun incelemeleriyle de kesinleşti.

Komisyon başkanı Mehmet Elkatmış, hazırladıkları rapora ilişkin yaptığı açıklamada, toplu mezarla ilgili yeni bulguların ortaya çıktığını, mezar bölgesinde köylülere ait tütün tabakası, bazı giyim eşyaları bulunduğunu belirtti. Bu arada komisyonun çalışmaları üzerine hem savcılık, hem Genelmurmay, olayla ilgili yeni soruşturmalar açtıklarını açıkladılar.

1993'de 11 köylü gözaltına alınmış ve ondan sonra onlardan haber alınamamıştı.

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu, incelediği ikinci olay olan Kızıltepe'de Ahmet Kaymaz ve 12 yaşındaki oğlu Uğur Kaymaz'ın infaz edilmesi konusunda da "yöneticilerin ve güvenlik güçlerinin ağır ihmali" olduğunu saptadıklarını belirtti.

Bu ülke benzer yüzlerce TBMM raporu gördü. Biliniyor ki, bu raporlar adalete giden yolu açmıyor, göstermelik demokrasi şovuna hizmet ettikleriyle kalıyor. Buna izin vermeyelim. 11 köylüyü toplu mezara gömdüren generaleri, yöneticileri isteyelim! Asıl katiller onlardır.

Sinan Bozkurt'a Büyük Destek

3 Kasım'da, Almanya'ya iadesini protesto etmek için Yunanistan'da Koridallu Hapishanesi'nde açlık grevine başlayan Türkiyeli devrimci Sinan Bozkurt için dayanışma konseri düzenlendi. Bozkurt'a destek açlık grevinin yapıldığı Propileia Meydanı'nda 16 Aralık'ta yapılan konsere devrimci türkü ve marşlarıyla Lakis Halkias, Thedasia Stiga adlı sanatçılar ve Active Member grubu katıldı. Ölüm orucunu anlatan resim, pankartların da yer aldığı etkinlikte, "Ölüm Orucu Direnişi 5. Yılında Sürüyor!" ve "Sinan Bozkurt'a Özgürlük" pankartları asıldı. Aşırı soğuğa rağmen 800 kişinin katıldığı konser dayanışma mesajıyla son buldu.

Yunanistan Komünist Partisi (KKE), Sol Birlik Partisi (SI-NASPISMOS), Yunanistan Sosyalist Partisi (PASOK) milletvekilleri, Atina Belediye Başkanı ve demokratik kurum temsilcilerinden oluşan heyetler, 17 Aralık'ta Cezaevi Hastanesi'ne giderek Sinan Bozkurt'u ziyaret ettiler. Heyetler daha sonra bakanlığı arayarak iadeyi engellemek için meclis ve bakanlık düzeyinde girişimlere devam edeceklerini açıkladılar. Bu ziyaret ve bakanlığın "olaya olumlu bakıyorum" açıklaması üzerine Bozkurt açlık grevine ara verdi.

Samsun Temel Haklar'a "El Kondu"

Faaliyetleri, bir süre önce "yöneticilerinin tutuklu" olması gerekçe gösterilerek Samsun Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından durdurulan Samsun Temel Haklar'a, 16 Aralık günü mahkemenin atadığı kayyum marifetiyle "el konuldu".

1 Nisan'daki hukuksuzluk teröründe, Samsun Temel Haklar, Ekmek ve Adalet Dergisi Samsun bürosu ile Samsun Gençlik Derneği basılıp üyeleri, çalışanları gözaltına alınmış, derneklerin ve dergi bürosunun faaliyetleri süresiz durdurulmuştu.

Mahkeme tarafından 6 ay önce kayyum olarak atanan Muharrem Soylu, altı aydan bu yana derneğe hiç uğramamışken, 16 Aralık'ta derneğe gelecek, içerideki eşyaları boşalttırarak anahtarlara el koydu.

Samsun Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 17 Aralık'ta Konak Sineması önünde yaptığı eylemle bu keyfi el koymayı protesto etti. "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" pankartının açıldığı eylemde, amacın demokratik kurumların faaliyetini engellemek olduğu belirtilerek, haklar ve özgürlükler mücadelesinin her şart altında sürdürüleceği vurgulandı.

Yozlaşmanın hamileri, deşifre oldular!

Şakirpaşa Mahallesi halkının yozlaşmaya karşı mücadelesi sürüyor. 8 Aralık'ta Kayalar Düğün Salonu'nda Şakirpaşa Halkevi ve Şakirpaşa Dayanışma ve Yardımlaşma Kültür Derneği tarafından yozlaşma sorununun ve bu konuda mücadelenin ele alındığı bir toplantı düzenlendi.

Şakirpaşa halkından yaklaşık 150 kişinin katıldığı toplantıya Şakirpaşa Karakolu Amiri ve Adana Emniyet Müdürlüğü Hırsızlık Büro Amiri de davet edilmişti.

Toplantıda bir konuşma yapan Şakirpaşa Temel Haklar Başkanı Mehmet Bildircin; "2 ay boyunca yoz kültüre karşı birlikte mücadele edelim kampanyası düzenledik. Hiçbir kurumdan destek alamadığımız gibi, sürekli polis tarafından engellendik. Erkek Lisesi önünde bildiri dağıtırken engellendik. Daha sonra Erkek Lisesi civarında ortaya çıkan bir uyuşturucu çetesinin 3 elemanının Adana Emniyet Müdürlüğü'nde görevli olan polisler olduğu ortaya çıktı. Bu yaşanan olayla uyuşturucu ve diğer çetelerin nereden beslendiği ortadadır" dedi. Polisler, yalanlayamadıkları bu çıplak gerçekten rahatsız oldular tabii. Ve Temel Haklar Başkanı'nın konuşmasının ardından salonu terk ettiler.

Mahalle sakinleri yaptıkları konuşmada Temel

Haklar'ın mahallede ve Adana genelinde 2 ay boyunca sürdürdüğü faaliyeti olumlu bulduklarını, tüm kurumların buna destek vermesi gerektiğini belirttiler. Çeşitli önerilerin tartışılmasıyla toplantı bitirildi.

Okmeydanı Temel Haklar Açılış Şenliği

Okmeydanı Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği açılış çayı yapıldı. Okmeydanı'nda bulunan dernek yerinde yaklaşık 150 kişinin katılımıyla yapılan etkinlik, yapılan basın açıklamasıyla başladı. Açıklamada halka yönelik yozluk, işsizlik, yoksulluk gibi dayatmalara karşı yeni bir mevzi açıldığı vurgulandı. Okmeydanı Temel Haklar olarak bütün çalışanların, işsizlerin, semtin sorunlarına sahip çıkılacağı, ısrarla

teşvik edilen yoz kültüre karşı mücadele edileceği belirtildi. Daha sonra Gençlik Federasyonu / İstanbul Gençlik Derneği müzik grubu bir dinleti verdi. Açılış dernek binası önünde çekilen coşkulu halaylarla sona erdi.

"Yoksulsan Ö!" Politikasına Sessiz Kalmayacağız!

Eylem Erdem, parası olmadığı için, beyin kanaması geçirmesine rağmen müdahale edilmeyerek hastahane tarafından ölüme terk edilen bir insanımızdı. Parası yoktu ve öldü!

Bu cinayet, 17 Aralık'ta Kartal Adliyesi önünde, toplanan Eylem Erdem'in ailesi ve dostları tarafından protesto edildi. Anadolu Temel Haklar üyelerinin de destek verdiği eylemde iktidarın sağlık politikaları protesto edildi. Protesto eyleminde yapılan açıklamada "Eylem'imiz hastahane kapılarında ölen ne ilk ne de sonuncuydu. Hastahane kapılarında hala insanlar ölmeye devam ediyor. 'Yoksulsan paran yoksa öl' politikası Eylem'imizi kendine kurban seçtiklerinden birisi olmuştur" denildi.

Venezuela devlet başkanı Hugo Chavez

'Tek yol, devrim yolu'

Al Jazira TV Venezuela Devlet Başkanı Hugo Chavez ile bir röportaj yaptı. Röportajın bir bölümünün çevirisini yayınlıyoruz.

Al Jazira: Dünyada birçok insan sizin tek süper güç Amerika'ya meydan okumanızı sempati ile izliyor. Savunmanız nedir ki, elinizde ne var?

HUGO CHAVEZ: Öncelikle fakirliğe karşı savaş, devrimimizin temelini oluşturuyor... Venezuela'da gerçek fakirliğin bitirilmesi için mücadeleye ediyoruz. Çünkü fakirlik sadece maddi anlamda değildir. Kültür, ruh ve vatan sevgisinin yokluğudur. Latin Amerika ülkesinde bizden biri bu yola başkoymuş ise kendini Amerika'nın istekleri ile karşı karşıya bulacaktır. Bu yüzden Amerika karşısında durmak zorunluluktur.

Halk savaşı yolunu seçenler hiçbir şeyden korkmaz

Fakat sayın Başkan kendiniz için korkmuyor musunuz? Yani geçmişte ABD'ye meydan okuyanları; Şili de Allende, İran'da Musaddık ve son olarak Saddam'ı görmüyor musunuz?

Sadece söyledikleriniz de değil... Diyebilirim ki Washington emperyalizminin görüşü ile Latin Amerika'daki Kurtuluş hareketlerinin görüşü arasındaki çelişki yüzlerce yıl geriye uzanır. **Özgürlükçü Bolivar,**

Kuzey Amerika'daki sömürgeci güçler tarafından "güneyin ayaklanan delisi" olarak adlandırılıyordu. Biz gerçekten korkmuyoruz. Bizden biri vatanın bağımsızlığı ve halkın özgürlüğü için halk savaşı yolunu seçmiş ise hiçbir şeyden korkmaz. Çünkü hissettiğimiz ve onun için çalıştığımız sevdamız o kadar büyük ki... Hiçbir korku bunu ortadan kaldıramaz.

Asıl güç birleşmiş halktır

Bu sözler çok güzel gerçektir. Sizde biliyorsunuz ki Amerika sizden kurtulmak için bir çok yolu denedi. Şu ana kadar kararlılıkla direniyorsunuz. Sorum şu ki, ne zamana kadar direneceksiniz?

Biz bir savunma direnişinde değiliz. Rica ederim bana köşeye sıkışmış ve kendini korumaya çalışan bir boksör olarak bakmayın. Hayır saldırı durumundayım. Biz saldırılarımızla direniyoruz. Şunu diyebilirim ki asıl güç kılıçta değildir, maneviyattadır. Asıl güç birleşmiş, bilinçli bir halktır.

Venezuela halkına gelince onun askeri darbelere ekonomik ve siyasi komplolara vs. karşı pasif bir direniş içinde olduğunu söyleyemeyiz. Venezuela ahlak gücü ve birliği ile direngen halk gücü ve bilinçli saldırısı ile ayakta. Biz şimdi saldırı savaşındayız. Sadece Venezuela? Aksine Latin Ame-

rika, her saniye Amerika karşısında dimdik ayakta. Eğer Latin Amerika'yı gezdiyseniz, ayak basar basmaz bütün kıtada, erkeği, kadını, çocuğu, siyahı, Hintlisi, fakiri ile milyonlarca halk ile karşılaşacaksınız. Bunlar Amerikan

saldırılarına göğüs germekten yoruldu. Şimdi onlar saldırılar ve ben onlardan biriyim.

Bolivar Devrimi, silahlı bir devrimdir

Gerçekten çok güzel sayın Başkan. Kısaca bunu Latin Amerika'dan Arap halkına bir mesaj olarak anlayabilir miyiz?

Tabiki Arap halkına ve aynı zamanda Dünyaya da. Milyonlarca Latin Amerikalı olarak, halkımız için tek yolun devrim yolu olduğuna inanıyoruz. **Bu devrim, sömürüye son verecek fakirliği ortadan kaldıracak eşit ve adil bir düzen yaratacak olan sosyal ve toplumsal, ahlaki ve ekonomik devrimdir.**

Bush'u Şeytan olarak nitelendirdiniz ve yeni Dışleri Bakanı Kondaliza Rayz'ı ise cahil olarak nitelendirip dostunuz sayın Fidel Castro'dan ona alfebeyi öğrenmesi için Robinson Cruzeo'un kitabını göndermesini önerdiniz. Şeytan ve cahil olarak nitelendirdiğiniz bu yönetim ile dünyayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Amerika karşısında ne yapmamız gerekiyor? Güney Amerika, Avrupa, Afrika kendi içinde birleşmeli... Amerika karşısında ekonomik, siyasi ve düşünce birliğini oluşturmaya çalışıyoruz. Dünyayı savunma direnişinde görmeyi tasavvur edemiyorum, çünkü şimdi saldırı saatidir.

Biz doğru yoldayız. Venezuela örneğini alın. ABD istihbarat teşkilatı, özel televizyon kanallarını, gerici sendikaları kullandı beni yıkmak için. Halkı zaptetmek için yapmadıkları kalmadı. Ve aradan 48 saat geçmeden tiranlara son verildi. Bu durum nasıl izah edilebilir? İzahı; **özgür ve bilinçli bir halk.** Halkımız tarihsel değerini, birleşmiş halk ve halk ile birleşmiş orduda buldu. Mucize gerçekleştirdiler. Şili Allende örne-

Sovyetler Birliği çöktü ancak Sosyalizm çökmedi. Lenin'in ortaya koyduğu düzen Stalin'den sonra tahrife uğradı. Yıkılan tahrif edilmiş örnekti. Sosyalizm değil.

ğini verdin. Evet 30 yıl sonra aynı yöntemi bize de uyguladılar. Allende'nin Şilisi doğrudur, demokratikti ancak silahtan yoksundu. Fakat Bolivar Devrimi doğru, demokratik ve silahı da olan bir devrim. Devrimimizi korumaya hazır halkımızın evlatlarından oluşan eli silahlı ordumuz, silahlarımız var.

Sosyalizm çökmedi

Niçin Sosyalizmi kurmak istiyorsunuz? Sovyetler Birliği'nde Sosyalizm çöktü, Çin serbest piyasa ekonomisine yöneldi. Siz ise küreselleşmeye karşı direniyorsunuz.

Sovyetler Birliği çöktü ancak Sosyalizm çökmedi. Lenin'in ortaya koyduğu düzen özellikle Stalin'den sonra tahrife uğradı. Bu da Sovyetler'in çöküşüne neden oldu. Yıkılan tahrif edilmiş örnekti. Sosyalizm değil.

Ve ancak yine kabul etmemiz gerekir ki dünyaya hükmetmek isteyen Neo-Liberalizm örneği de battı. Bu örneğin başarı kazanmasına izin vermemiz mümkün değil. Çünkü o bizi cehennemden kavrurucu sıcağına doğru götürüyor. Yakın geleceğimizi hatta yeryüzündeki yaşamı ve hatta yerküreyi bile tehdit ediyor. Bu örnekten vazgeçmemiz gerekiyor.

Tüm halklar emperyalizme karşı direnmekte haklıdır

Sayın Başkan Irak'taki durumu nasıl nitelendiriyorsunuz. Gerçekten terörizm olarak mı yoksa işgalci güçlere karşı meşru bir direniş olarak mı?

Biz her zaman, Afganistan'a yönelik saldırının başladığı günden bu yana terörizme karşı savaşın böyle yürütülemeyeceğini söyledik, reddettik. Çünkü bu daha terörist bir faaliyet. Kadınları, çocukları, masumları, aileleri tümüyle bombalarla katledenlerin yaptığı asıl terörizmdir. Biz Irak'a yapılan saldırıları nitelendirmede tereddüt etmiyoruz. Saldırı teröre yönelik değildir, halka karşıdır. Asıl terörün kendisi de budur.

Buradan dostluk duygularıyla Irak halkına dayanışmamı iletiyorum. Emperyalizme karşı Venezuela halkı ve tüm halklar direnmekte sonuna kadar haklıdır. Ve şimdi de direnmeye hazır ve her zaman silahlı. Halkların yaşama hakkı vardır. Bu nedenle bugün de yarın da emperyalizme karşı direnilebilir. İşte bu noktada dünyada emperyalizmin ölümünü gerçekleştirecek farklı kutupların ihtiyacı ortaya çıkıyor.

Bazıları diyor ki; Amerika'nın tüm halklara saldırmaya, hükümetleri düşürmeye, başkanlarını öldürmeye, tutuklamaya hakkı var. Hayır. Irak sorununu, Irak halkının sorunudur, İran, Ukrayna, Venezuela, kendi halklarının sorunudur. Ulusların kendi kaderini tayin hakkına saygılı olunmalıdır.

Parasız sağlık programını yoldaş Castro'nun desteğiyle uyguladık

Neden petrolü emperyalizme karşı savaşınızda kullanmıyorsunuz?

CHAVEZ: Biz petrolü bu savaşımızda kullanıyoruz. Küba halkına yardım ediyoruz, Jamaika ülkelerine yardım ediyoruz. Dominik Cumhuriyeti ile enerji anlaşması imzaladık. Kısacası yardımımıza ihtiyacı olan bütün halklara yardım ediyoruz ve bunu kapitalizmle mücadelelerimizde bir yöntem olarak görüyoruz.

Fakirliği bitirirken zenginleri de bitirdiniz. Zenginler ile fakirler arasında tehlikeli bir kutuplaşma yarattınız. Venezuela

halkının Robin Hood tarzı bir politikaya ihtiyacı var mıydı?

CHAVEZ: Zenginler ile fakirler arasındaki kutuplaşmayı yaratan kapitalizmdi. Chavez değil. Beş yüzyıl boyunca kölelik düzeni sürdü. Beşyüz yıldır sömürülüyoruz. 20. yüzyılda emperyalizm tarafından sömürüldük. Bu düzen çok ağır koşullar yarattı ve patlamalara neden oldu. Ben o dönemlerde subaydım ve halkın volkan gibi nasıl patladığına şahit oldum.

Hayır biz kahramanlık yapmıyoruz. Yaptığımız herşey fakirliği ortadan kaldırmak için. Yeni anayasamızda ve devrim politikalarımızda bu var.

Bir örnek vereyim. Bu ülkenin bir sağlık programına ihtiyacı vardı. Biz bunu parasız oluşturduk. 15 milyon insana parasız sağlık hizmeti veriyoruz. İlaç ile, tedavisi ile her şey parasız. Bunların hepsini Küba devriminin ve yoldaş Fidel Castro'nun yardımları ile yapıyoruz. Program Küba doktorlarının engin bilgi ve deneyimi ile oluşturulmuştur. Eğitim alanına gelince, ülkeden cehaleti sildik. Bizden önceki hükümet 15 bin insana temel eğitimi verirken biz bir buçuk sene içinde bir buçuk milyon insana bu eğitimi verdik. Besin ve gıda dağıtımında, abartısız her gün ihtiyacı olan halka etinden peynirine, tahılına kadar birçok günlük besin ihtiyacı dağıtılıyor. Ve bu halkın iradesi ile yapılıyor. Bu program Chavez'in programı değil. Bu gerçek bir devrimdir.

Irak halkına dayanışmamı iletiyorum. Emperyalizme karşı tüm halklar direnmekte sonuna kadar haklıdır. Ve şimdi de direnmeye hazır ve silahlı.

